

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

***

پهیدا بوونی رهخنه ی نهدهبی له شیعری کلاسیکی کوردیدا

تا جهنگی گیتی یهکه م

عهبدو لالا یاسین نامیدی

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولپیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

پهیداوونی رهنه‌ی ئه‌ده‌بی له شیعری کلاسیکی کوردیدا

تا جه‌نگی گیتی یه‌که‌م

عه‌بدو‌ل‌لا یاسین نامیدی

ناوی کتیب: په‌یداوونی رهنه‌ی ئه‌ده‌بی له شیعری کلاسیکی کوردیدا تا
جه‌نگی گیتی یه‌که‌م
دانانی: عه‌بدو‌ل‌لا یاسین نامیدی
بلا‌وکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۲۰۵
ده‌ره‌ینانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌یب
ده‌ره‌ینانی به‌رگ: ئاراس ئه‌که‌م
خۆشنووسی به‌رگ: محه‌مه‌د زاده
هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل - لوتفی عه‌بدو‌لفه‌تاح
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیوتەر: دلا‌وهر صادق
سه‌ره‌رشتی چاپ: ئاو‌رچه‌مانی حاجی مه‌حمود
چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر- ۲۰۰۳
له کتیبخانه‌ی به‌رتۆه‌به‌رایه‌تی گشتی رۆشنی‌ری و هونه‌ر له هه‌ولێر ژماره
(۲۸۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

ناوه‌ڕۆک

پیتشه‌کی	6
به‌شی یه‌که‌م: هه‌لسوکه‌وتی ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی	8
1- 1. له‌ ڕووی زمانه‌وه	8
2. له‌ ڕووی زاراوه‌وه	11
ب- مه‌به‌ست له‌ په‌یدا بوونی ڕه‌خنه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا چیه‌؟	14
ج- سه‌ره‌تا کانی ڕه‌خنه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا	32
به‌شی دووهم: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا	36
له‌ سه‌ده‌ی شازده‌م- هه‌ژده‌م	40
مه‌لای جزیری	40
ئه‌حمه‌دی خانی	52
به‌شی سێیه‌م: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا	
له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م	63
نالی	63
سالم	78
کوردی	82
مه‌وله‌وی	84
به‌شی چوارهم: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا	
له‌ نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌م- سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم	89
حاجی قادری کۆبی	89
شیخ ڕه‌زا	100
مه‌حوی	104
میسه‌باح الدیوان	109
ئه‌نجام	112
سه‌رچاوه‌کان	114

پیتشه‌کی

- هه‌ر که‌ له‌ خوێندنێ باڵا وه‌رگیرام له‌ کۆلیجی ئادابی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، چه‌ند باهه‌تیک له‌ میتشکم خۆیان هه‌شار دا بوو، له‌ کۆتاییدا دواى ئه‌وه‌ی ڕای د. مارف خه‌زنه‌داری سه‌ره‌رشتکارم وه‌رگرت، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ ڕیکه‌وتین که‌ له‌ سه‌ر سه‌ره‌تا کانی ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی بنوسم، چونکه‌ مه‌یدانی ئه‌م دیراسه‌یه‌ هه‌شتا چۆله‌.
- نامه‌که‌ بریتیه‌ له‌ پیتشه‌کی و چوار به‌ش و ئه‌نجام، له‌ به‌شی یه‌که‌مدا به‌شیه‌یه‌کی گشتی باسی ڕه‌خنه‌م کردووه‌، به‌کورتی باسی واتای فه‌ره‌ه‌نگی و زاراوه‌یی ڕه‌خنه‌م کردووه‌. ئه‌و پیناسانای به‌کوردی و عه‌ره‌بی نووسراون په‌نجه‌م بۆیان ڕاکێشاوه‌ و چاکترینیانم ده‌ستنیشان کردووه‌. له‌ دواى ئه‌مه‌ چوممه‌ته‌ قوولایی مه‌به‌ست و سه‌ره‌تای ڕه‌خنه‌م له‌ شیعری کلاسیکیدا دیاری کردووه‌ و ده‌رکه‌وتووه‌ که‌ ڕه‌خنه‌ له‌ گه‌ڵ شاعیره‌کاندا سه‌ری هه‌ڵداوه‌ و له‌ شیعره‌کانیاندا به‌کاریان هه‌یناوه‌.
- ئینجا چوممه‌ته‌ سه‌ر باسکردنی سه‌ره‌تا ساده‌که‌ی ڕه‌خنه‌ له‌ ئه‌ده‌بی گریکی و عه‌ره‌بی و کوردی، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ش کێج و کاله‌، به‌لام پشستی پێ ده‌به‌ستری و هه‌ر شاعیرێک چه‌ند به‌یتێکی له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌.
- بۆ سه‌لماندنی ئه‌م رایه‌ش له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا چه‌ند نمونه‌یه‌که‌م هه‌یناوه‌ته‌وه‌ و کردوومه‌ته‌ پالپشستی ئه‌م جۆره‌ ڕه‌خنه‌یه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا.
- سێ به‌شه‌که‌ی تریشم ته‌رخان کردووه‌ بۆ سه‌ره‌تای ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا؛ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شازده‌مه‌وه‌ تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم. له‌ مه‌لای جزیرییه‌وه‌ ده‌ستم پێکردووه‌ و به‌ (میسه‌باح الدیوان) کۆتاییم هه‌یناوه‌. ئه‌وه‌شم ده‌ستنیشان کردووه‌ که‌ ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی وه‌کو ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی گه‌لانی تر به‌دیاری که‌وتووه‌ و بووه‌ته‌ سه‌ره‌تا و بنه‌ما بۆ ڕه‌خنه‌ی کوردی.
- له‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌شدا هه‌ر دێرێک خرابیه‌ته‌ به‌رده‌ست، ئه‌وا له‌ دیوانه‌ هه‌ره‌ نوێ و ڕاسته‌که‌ وه‌رگیراوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یج گومانێ له‌ راستی و دروستی دێرێکه‌دا نه‌بیت.
- هه‌روه‌ها له‌ سه‌ره‌تای باسی هه‌ر شاعیرێکدا کورتیه‌که‌م له‌ ژبانی خستۆته‌ ڕوو بۆ دیاریکردنی ئاست و کاتی باسه‌که‌.
- ده‌باره‌ی سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بی و کوردیه‌کان که‌ پێوه‌ندیان به‌م باهه‌ته‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ په‌نجه‌ی ده‌ست تیننه‌ په‌ریون و که‌من، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش هه‌ولێ ئه‌وه‌م داوه‌ که‌ هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ئاسته‌م پێوه‌ندی له‌ گه‌ڵ ئه‌م باهه‌ته‌وه‌ هه‌بێ بیخه‌مه‌ ڕوو و سوودی لێ وه‌رگیرم.

- به داخه وه ده لئيم زور هه ولم دا كه هه ندئ گۆڤار و رۆژنامه كاني پيش سالي (۱۹۲۰) م به ده ست بكه وئ، چونكه چند گوتاريك ده رباره ي شاعيره كلاسيكيه كاني تيدا، به لام بي سوود بو نه متواني بيان گه مي و توماريان بكه م.
- هه ندئ زانباري هه نه كه له سه رچاوه كورد بيه كانم وه رگرتووه و نه وانيش له بنه رتدا له سه رچاوه ي عه ره ببيان وه رگرتووه، منيش هه ر سه رچاوه كورد بيه كانم هيشته وه، چونكه زياتر و خه ستر بو مه به ست چوو بوون.
- له كۆتاييدا نابي نه و يارمه تيه به بي وينه و بي پايانه ي د. مارف خه زنه داري ماموستا و سه ريه رشتكارم له بير بكرت كه له هه موو كۆسپيكا رابه ر و ده سترگم بووه بو نه وي نامه كه به شيويه كي بوخت بيته نه نجام و كه لينتيك له كتبخانه ي كوردي پر بكا ته وه.
- هه ره ها ده مه وي ناوي نه و كه سانه ي كه به كتيب يا خود به هه ر يارمه تيه كه و كارناسان كوردنيك يارمه تبيان داوم به چا كه به ينم و، له ده رووندا شويني شياويان بو بكه مه وه، به تا ييه تي ماموستا ره شيد فه ندي و براي به رتيزم ئيبرا هيم نه حمه د شوان و كا ك دلشاد عه لي، خوا وينه يان زور بكا ت و پاداشتيان به چا كه بداته وه.
- هيواشم وايه كه نامه كه م جتي په زامه نديي پسپوران و رۆشنيران و هه موو گه له كه م بيت. ناوا ته خوازيشم دل و ده رووني ئيوه له له بيرچوون و هه له ي نا نه نقه ست ببورن، ئيتر هه ر شادين.

به شي به كه م

هه لسو كه وتي ره خنه ي نه ده بي

- أ- له رووي زمانه وه، له رووي زاراوه وه.
- ب- مه به س له په يدا بووني ره خنه له شيعري كلاسيكي دا چيه ؟
- ج- سه ره تا كان ي ره خنه له شيعري كلاسيكي دا.

هه لسو كه وتي ره خنه ي نه ده بي:

ره خنه ي نه ده بي به شيكه له و چند زانسته ي كه به هه موويان ده گوتريت نه ده بياتناسي و گرنگ ترينيان ميترووي نه ده ب و ره خنه ي نه ده ب و تيو ري نه ده بين.

كه وا ته ره خنه ي نه ده بي لقنيكه له نه ده بياتناسي هه ر نه ته وه يه كي كه خا وه ن نه ده ب بيت و زانسته ي كه قالب ي خو ي هه يه و جيا وا زه له به شه كاني تر، چونكه سنووري تا ييه تي له نه ده بياتناسيدا هه يه، به لام له گه ل نه وه شدا له نا و گه ليتي ميلله تي رۆژه لاتدا تا ئيستا سنووريك بو نه م به شان ي نه ده بياتناسي دا نه ترا وه.

بو يه نه م ديار ده يه به دي ده كه ين له نا و نه ده بي ميلله ته كه ماندا. كه جو ره تي كه لكر دنيك هه يه له نيوان نه و سي به شه دا. جا بو ديار كردني سنووري نه م زانسته ده بي له بنج و بنا وانه وه با سي بكه ين و شوين و جيگه ي له و نا و نه ده بياتناسيدا ئاشكرا بكه ين. بو روونكر دنه وه ي مه به ستي سه ره وه، چند لايه نيكي ره خنه ي نه ده بي با س ده كه ين كه راسته وخو پيوه ندييان له گه لدا هه يه.

(أ) ۱- ره خنه له رووي زمانه وه (ماناي فه ره هه نكيه وه):

گريكه كان به رت و بناغه كاني شارستانه تبي رۆژاوايان له فه لسه فه و هونه ردا دامه زان دووه و هه ر نه وانيشن به رت و بنكه كاني ره خنه يان دا نا وه.

و شه ي ره خنه يان (كريتيك) له وشه ي (Kritike) ي گريكه كانه وه (يوناني كو ن) ها تو وه. (و شه كه يش له به رت ته كو نه كه يدا پي كه وه دوو مانا ده به خشي ت. ماناي جيا كردنه وه، و اتا شي كردنه وه ماناي حوكم دان يا هه لسه نگان دن). (۱)

هه ره ها وشه ي ره خنه له زمان ي گريكي كو ندا، له كو نه وه بير كردنه وه ي نه ورو پايي ده رباره ي نه ركي ره خنه به رنه گي خو ي ره نگ كر دو وه. نه م وشه يه به م شيويه له

(۱) سهير القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، ۱۹۵۹، ص ۱۰.

فهروهه ننگه ئینگلیزی به کاندایه کارها توهه .

خهوشگر، رهخنه گر (n) :- critic

پاوکردنی ههلهی خه لکی (adj) :- critical

رهخنه (n) :- criticism

رهخنه ی گرت (v) trans :- criticize

به فرهنسی، رهخنه (n) french :- critique

- رهخنه گر: ئه وه که سه یه که به رهه می ئه ده بی یا خود هونه ری یا موسیقی دهنرخینن و هه له کان ده دۆزیتته وه یا ده قی شانۆیی خهوشدار ده کا .

- رهخنه گری: ئاکاری رهخنه گره، به زۆری له م جۆره پستانه به کار دئ:

ا- ئیمه له م چهره دا له کاتیکی رهخنه گریدا ده ژین .

ب- له هه موو شتییک ورد بوومه وه به چاویکی رهخنه گری .

- رهخنه: هونه رتیکه وه کو هونه ره کانی تر بو ئه وه ی کاری ئه ده بی پی بنرخینن وه کو دیاریکردنی ئه وه هه له و نیشانانه ی که له کاریکی ئه ده بی یا رامیاری یا شانۆبییدا هه یه .

- رهخنه ی گرت: ئه وه نرخلاندنی به رهه می ئه ده بییه به شیوه یه کی ره سمی .

رهخنه به فرهنسی: بریتسیه له کرده وه ی رهخنه گرتن وه کو دووان و به رامسه ری رهخنه گری (۲)

- رهخنه گر ئه وه که سه یه که به رهه می ئه ده بی دهنرخینن و به های دیاری ده کا .

رهخنه گره ئه ده بییه کان کاره کی خۆیان پوخته و ریک ده که نه به هۆی پیداپه ونه وه و به رامسه ری له رۆژنامه کاندایه، به تاییه تی ئه وانه ی که رۆژی سێ چوار کتیب هه لده سه نگیین. (۳)

رهخنه بی: ئه وه هونه ری نرخلاندنه و پیناسه ی کاره ئه ده بی و هونه ربییه کانه و لیک جیاکردنه وه به تی له شتی ناریک. له چاخه کانی کلاسیکیدا (ئه رستۆولون جانیس و هۆراس) له جوانی رهخنه دا یه کتی بوون له وه رهخنه گره دیارانه . ههروه ها له چاخی بزووتنه وه ی ئینگلیزیشدا (سدنی) ی شاعیری ئینگلیزی کاریگه ربییه کی زۆری له سه ر

رهخنه هه بوو. به لام له ئه ده بی تازه دا (دراین و پۆپ و کالدیریج) ئه م ده وه بیان هه بوو. (۱)

Crisis- : رهخنه له چه مکی ئه ده بییدا به شتیکه له (حبکه) له ئه ندیشه و له کاری شانۆبییدا که ده بیته هۆی دیاریکردنی قوئاعی رهخنه بی له جیبه جی کردنی شانۆی هاندر. ئه مهش له و رووداوانه پیکدی که جیگایه کی هه بی، ئا له مه دا پاله وان خۆی ده بیینی، ئایا له دوا رۆژدا چاک ده بی یان تیکده چی. (۲)

له فه رهه ننگه کانی زمانی عه ره بییدا، وشه ی (النقد) به م شیوه یه ی خواره وه لیکدراوه ته وه. له (لسان العرب و تاج العروس و قطر المحيط و معجم متن اللغة العربیة) و فه رهه ننگه کانی تری زمانی عه ره بییدا ده بیینن که (رهخنه) بریتسیه له جیاکردنه وه ی درهه م و دره بیانی پاقره لیبی، ئه م بیژیه له کۆنه وه بو ئه م واتایه به کار هاتوه، (سیبویه) گوئویه تی:

تنفي يداها، الحص في كل هاجرة

نفي الدنانير تنقاد الصياريف (۳)

ههروه ها وشه ی (رهخنه) له زمانی عه ره بییدا به گه لئ گوزاره هاتوه (به مانا پاره به، به مانا ته ماشا کردنی دراوه بۆ جیاکردنه وه ی چاکه که ی له خراپه که ی، به مانا سه یکردنی قسه یه بۆ جیاکردنه وه ی راستی ئه وه شته و عه بیی ده برخی، ههروه ها بۆ مه به مستی تریش. پاش ئه وه له ره وشتی تاییه تی زاواوه دا (اصطلاح) هینراوه کراوه به ناو بو ئه وه زانیارییه که قسه ی چاک و خراپی پی لیک ئه کریتته وه، واته راستی پی جیا ئه کریتته وه و ئه وشوئانه ی که هه له یه به هۆی ئه و زانیارییه وه ده رته خرئ و عه بییه که ی ئه دۆزیتته وه) (۴) و ئه وه که سه ی کاره که جیبه چی ده کا پیی ده وترئ (الناقد).

- به م ره ننگه به لامانه وه گرنگه ئه وه بزاینن که وشه ی رهخنه له زمانی کوردیدا. چۆن به کارهاتوه، چونکه ئه م کاره مه به سستیکی سه ره کبییه و پیویسته زیاتر روون بکریته وه.

- شیخ محمه دی خال له فه رهه ننگه که ییدا به م جۆره چه مکی وشه ی رهخنه ی روون کردۆته وه: (رهخنه) ره غنه. که له بهر (د) سستی (ز)

(رهخنه گر) ره غنه گر

(۱) سه رچاوه ی پیشوو .

(2) Ed. the National Lexicographic Board, Albert, H. mor head, The new American Rogets Gollege The saurus, U.S.A. January, 1958, P. 104.

(۳) الدكتوره هند حسین طه، النظرية النقدية عند العرب، عمان، ۱۹۸۱، ص ۱۹.

(۴) علاء الدين سجادی، نرخ شناسی، به غدا، ۱۹۷۰، ل ۶.

(1) Ed. Doniach, W.S, The Concise Oxford English - Arabic Dictionary Oxford Universtiy press, 1982, p.84.

(2) Ed. Hornby, A.S, Oxford Advanced Learners Dictionry of curent English, Oxford University press, 1974, P.206

(3) Coles Editorial Board, Dictionary of Liteary. perms, P.51.

(په‌خڼه‌گرتن) په‌غڼه‌گرتن

(په‌خڼه‌گرېبې) په‌غڼه‌گرېبې (۱)

له فـهـرـهـنـگـي تـهـسـتـيـره گـهـشـهـدا نووسـهـره کـهـي بـهـم جـۆـره وشـهـي په‌خڼه‌ي پـوون
کردۆته‌وه:

په‌خڼه: نقد، إنتقاد، تعييب، تنديد

په‌خڼه‌گر: ناقد، منقد.

په‌خڼه‌گرتن: نقد، إنتقاد، كشف الاخطاء او العيوب او الذنوب او النواقص
.....الخ.

په‌خڼه لڼ گرتن: نقد إنتقاد شخص، او شيء ما.....الخ (۲).

هه‌روه‌ها له كوردیدا تـه‌لـي: (په‌خڼه‌ي تـي بـوه، واته كوني تـي بـوه.

په‌خڼه‌ي لڼ تـه‌گـرئ: عه‌يبي لڼ تـه‌گـرئ (ناته‌واويبه‌كاني ده‌خاته‌پوو.

په‌خڼه‌باز: زۆر عه‌يب گيره و عه‌يب له شت تـه‌گـرئ). (۳)

واته مـرۆقـيـكي بـه‌په‌خڼه‌يه، حمز ده‌كا كه موكورتی له خه‌لكيدا بدۆزیتته‌وه و باسی
بكا.

ديسان له شتيوه زماني كوردیدا (په‌خڼه) هاتووه بۆ (عه‌يب لڼ گرتن به‌لام شوتين و
جيتگاي خۆي هه‌يه، وهكو تـه‌وه كه تـه‌لـي: په‌خڼه‌م لڼ تـه‌گـرئ، په‌خڼه‌ي لڼ تـه‌گـرم، ده‌ستم
کرد بـه‌په‌خڼه‌گرتن لتي، په‌خڼه له قسمه تـه‌گـرئ...هتد) (۴)

(ب) په‌خڼه له پووي زاراووه:

له پووي زاراووه (په‌خڼه) چه‌مك و مه‌به‌ستيتيكي تر ده‌به‌خشيت، دووره له و اتا
كۆمه‌لايه‌تبييه باوه‌ي وشه‌ي په‌خڼه كه له مه‌وپيش باسماں كرد. چونكه لپـره‌دا په‌خڼه
هه‌لسوكه‌وتی له گه‌ل به‌ره‌مه‌ي تـه‌دـه‌بي ده‌كا، وهكو زانستيتيكي بالي خۆي به‌سه‌ر
تـه‌دـه‌بياتناسيدا ده‌كيتيش. چونكه له راستيدا (په‌خڼه هه‌موو كاتين دوو رواله‌تي هه‌يه.
يه‌كيتيان به‌ره‌و بنياتي تـه‌دـه‌ب ده‌چن، تـه‌وي تـريش به‌ره‌و تـه‌و ديارده رۆشنبيريانه‌ي كه
ده‌روربه‌ري كۆمه‌لايه‌تي پيكدتين. به‌م پييه په‌خڼه وهكو هه‌موو زانسته مـرۆقـايه‌تبييه‌كان،
وهكو بـيردۆزي رامـياري يا فـه‌لسـه‌في، پارچه‌يه‌كي نه‌پچراوي په‌يكه‌ري تـه‌فـسانه‌بي
كۆمه‌له. په‌خڼه به‌ته‌واوي يارمه‌تي دروستبوني جيهاني دا‌بـونه‌رـيتي كۆمه‌ل

(۱) محمده‌ي خال، فـه‌ره‌نگي خال، جزمي دووم، سلطاني، ۱۹۶۴، ۱۹۳ل.

(۲) فاضل نظام الدين، ته‌ستيره‌گه‌شه، فـه‌ره‌نگيكي كوردی- عه‌ره‌بييه، به‌غدا، ۱۹۷۶، ۳۵۵.

(۳) علاء الدين سجادي، نـرخ شناسی، ۶ل.

(۴) سه‌رچاوه‌ي پيشوو.

ده‌دات). (۱) له راستيدا په‌خڼه سه‌ره‌زانست و هونه‌ره‌كانه له هه‌مان كاتدا. چونكه
(ناوده‌نتين به‌جۆرتيكي له دانايي (الحكمة) داناييش چاكترين ناوه كه شاياني په‌خڼه‌يه،
چونكه زانيني بڼ دانايي وهكو له شتيكي بڼ گيانه. (۲)

ئينجا بۆ تـه‌وه‌ي نيشانه و ئاسۆكاني تـه‌م جۆره زانسته ديارى بكه‌ين، ده‌بڼ په‌نجه بۆ
تـه‌و كه‌سانه دريژ بكه‌ين كه له‌م مه‌يدانه كۆششيان كردوو و له پيناوي روونكرده‌وه‌ي
بناغه‌كاني په‌خڼه‌ي تـه‌دـه‌بيدا په‌نجيان كيشاوه و بزاني تـه‌وان چ بنه‌مايه‌كيان بۆ
دياركردي ئاسۆ و بواره‌كاني په‌خڼه تـه‌دـه‌بي داناه. (فـه‌ره‌نـسـييه‌كان تـه‌م پييك وه‌ره‌يتانه
وه يا په‌خڼه‌ي تـه‌دـه‌بي ناويان ناوه به (Lacritigue Litteraire) وه ئينگليزه‌كان
ناويان ناوه به (Criticim Literary) وه پيناسه‌ي په‌خڼه‌ي تـه‌دـه‌بي: كاريكي فيتركرده
(يا وه‌سفـييه) له‌سه‌ر كرده‌وه‌يه‌كي دارشتن كه حوكم بيت يا راقه بيت يا واته لپكدانه‌وه
بيت). (۳)

له زماني عه‌ره‌بيدا تـه‌م وشه‌يه تا نه‌گه‌يشته سه‌رده‌مي عه‌باسييه‌كان ماناي
(زاراوه‌ي خۆي وه‌رنه‌گرت كه پيش تـه‌وسا به‌ماناي سه‌ره‌نشستكردن و داشۆرين
به‌كارده‌هات، جگه له‌مه بۆ جياكرده‌وه‌ي پاره‌ي قه‌لب له پاره‌ي ته‌واويش به‌كار
هاتوو، ليكۆله‌ره‌وه‌كاني تـه‌دـه‌بـيش تـه‌م وشه‌يان له‌وان خواسته‌وه بۆ تـه‌و به‌ره‌ديه‌يان
به‌كاره‌يتا كه به‌هۆيه‌وه ده‌توانين به‌ره‌مه‌ي چاك له هـي خراپ و، جوان له ناشيرين جودا
بكه‌نوه، هه‌روه‌ها بۆ تـه‌و سه‌ره‌نج و بيرورا و حوكمه جۆر به‌جۆرانه‌يش كه تـه‌م به‌ره‌ديه له
تـه‌دـه‌بـدا به‌ره‌مه‌ي ده‌هيتيت). (۴)

په‌خڼه له زاراوهدا، هه‌روه‌كو زۆريه‌ي په‌خڼه‌گره نوپيه‌كان پيناسه‌يان كردوو ده‌لڼن:

(فـه‌لسـه‌فـه‌ي ويژه‌يه، چونكه گه‌وه‌ري ويژه‌نیشان ده‌دا و، تـه‌و ده‌كۆلـيتـه‌وه كه
ده‌يگرپته‌وه). (۵) هه‌نديكي تـريش ئاويان پيناسه‌ كردوو، په‌خڼه بريتييه له (هونه‌ري
ليكۆلڼينه‌وه‌ي پاشماوه و ده‌رخستني نرخه‌كه‌به‌تي و، جياوازي نيوان شتيوازه
هه‌مه‌جۆره‌كانه). (۶)

له كتيبه‌كاني د. محمهد مه‌ندووردا، به‌م شتيوه‌يه پيناسه‌ي په‌خڼه‌ي تـه‌دـه‌بـيان

(۱) تزفيتان تودوروف نقد النقد، ترجمة د. سامي سويدان، بغداد، ۱۹۸۶، ص ۱۰۱.

(۲) سه‌رچاوه‌ي پيشوو، ص ۱۰۲.

(۳) الدكتور علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، الطبعة الثانية. بغداد، ۱۹۸۳، ص ۳۳۹.

(۴) د. شوقي ضيف، النقد، الطبعة الثانية، القاهرة، ۱۹۵۴، ص ۹.

(۵) د. محمد مندور، الادب وفنونه، الطبعة الثانية، القاهرة ۱۹۷۴، ص ۱۴۸.

(۶) حنا الفاخوري، تاريخ الادب العربي، بيروت، ۱۹۶۰، ص ۱۴۸.

خستوتته روو. گرنگی رهخه نهوهیه (لیکولینهوهی کاری نهدهبیه بۆ خوتنه و یارمه تیدانیتی بۆ تیگه‌یشان و چیت لئ وه‌گرتنی، ئەمەش بەرپێگا زانیی سروسشی نهدهبه‌که و به‌دیارخستی لایه‌نه به‌نرخه‌کانی). (۱)

هه‌روه‌ها ده‌لئ (یه‌کئ له و اتاکانی رهخه: هونه‌ری لیکولینهوه‌ی شیوازه‌کان و جیاکردنه‌وه‌یه‌تی. ئەمەش ئەگەر و اتا فراوانه‌که‌ی شیوازه‌ی تیگه‌یشتن، ده‌بێ ئەوه بزاین که مه‌به‌ست له شیوازه هه‌ر ده‌رپینی زمانی نییه، به‌لکه مه‌به‌ست له وه‌دا بۆچوونی نووسه‌ری گشتیییه و ئەو پێگایه‌ی که ده‌یگرئ له دانان و ده‌رپین و بێرکردنه‌وه و هه‌ستکردنه وه‌کو یه‌ک). (۲) ئەگەر له‌م پێناسه‌یه ورد بینه‌وه ده‌بینین هه‌موو ئەو پێناسه و بۆچوونه‌ی رهخه‌گره‌ نوێیه‌کانی خستوتته نیتو چوارچێوه‌ی خۆیه‌وه و واتایه‌کی گشتی هه‌یه. به‌شێوه‌یه‌کی وا هه‌موو ئەو بۆچوونه وردانه‌ش ده‌گریتته‌وه که ئەوان په‌یوان پین بردووه.

ئەم واتایه‌ی که محهمه‌د مه‌ندور و ئەوانی تر بۆی چون (لای رهخه‌گره‌ کۆنه‌کانمان نه‌زانرابوو، به‌پرا‌ده‌یه‌ک هه‌تا لای ئەوانی ئەم دواییه‌ش نه‌زانرابوو هه‌ر چه‌نده هه‌ندی بۆچوونی لا به‌لایان هه‌بوو بۆ ئەو شتانه‌ی که (مه‌ندور) هێمای بۆ کردبوو). (۳)

د. محهمه‌د ئەلنوه‌یه‌ی، رای وایه (که گه‌وه‌ری رهخه‌ی نه‌ده‌یه، بریتیییه له دۆزینه‌وه‌ی لایه‌نی پێگه‌یشتنی هونه‌ری له به‌ره‌مه‌ی نه‌ده‌بیدا و جیاکردنه‌وه‌ی له‌وانی تر، ئەمەش به‌هۆی پرا‌قه‌کردن و لیکدانه‌وه و له‌ کۆتاییشدا پرا‌دانی گشتی دئ به‌سه‌ریا). (۴)

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، هه‌ندیکێ تر بۆچوونی جیا‌وازیان هه‌یه له‌گه‌ل ئەوانی تر. لێره‌دا هه‌یه به‌م شێوه‌یه پێناسه‌ی رهخه‌ی نه‌ده‌یه ده‌کات:

(رهخه‌ی نه‌ده‌یه متمانه‌ ده‌کاته سه‌ر سه‌یرکردنی به‌ره‌مه‌کان و دانه‌ره‌کان، یاخود ها‌وچه‌رخه‌کان بۆ روونکردنه‌وه‌یان و پرا‌قه‌ یان نر‌خاندن‌یان). (۵)

هه‌روه‌ها هه‌ندی مێژوونووسانی رهخه‌ی نه‌ده‌یه بێروپای تر ده‌خه‌نه روو، ده‌رباره‌ی پێناسه‌ی رهخه. هه‌رچه‌نده لیکچووان له‌ نیواندا، ده‌بینرئ له‌گه‌ل ئەو پێناسه‌ی پێش‌ه‌و‌دا. بۆ نمونه د. سه‌هیر ئەلقه‌له‌ماوی ده‌لئ:

(۱) د. محمد مندور، الادب وفنونه، ص ۵۷.

(۲) د. محمد مندور، الادب والنقد، القاهرة، ۱۹۴۸، ص ۶.

(۳) د. هند حسین، النظرية النقدية ص ۲۰.

(۴) د. محمد النويهي، النقد الادبي الحديث، ص ۱۰.

(۵) كارلوني وفيلو، النقد الادبي، ترجمة كيتي سالم، بيروت، ۱۹۷۴، مقدمة الكتاب.

(رهخه‌ی نه‌ده‌یه هونه‌ری حوكم‌دانه به‌سه‌ر سيفه‌ت و نرخی شتی جواندا چ له نه‌ده‌بدا بۆ یان له هونه‌ره‌کانی تر، یان رهخه‌ مانایه‌کی دووه‌مینی تری هه‌یه که زباتر سنوورداتر، ئەویش بریتیییه له شیکردنه‌وه‌ی نیشانه‌کانی به‌ره‌مه‌ی نه‌ده‌یه یان هونه‌ری دیاریکردنی سيفه‌ته‌کانی). (۱)

به‌م جو‌ره‌ زاراوه‌ی رهخه‌ی نه‌ده‌یه بریتیییه له (نرخاندنی ده‌قی نه‌ده‌یه به‌شێوه‌یه‌کی راست و دروست و دیاریکردنی نرخی له‌ خودی خۆی و پله‌ی ئەو ده‌قه به‌رامبه‌ر ده‌قه‌کانی تر، به‌مه‌رجیک متمانه‌ی کردبیتته سه‌ر تیرامانیکێ ورد و به‌رامبه‌ریه‌کی داوه‌رانه‌و ده‌ست‌نیشان‌کردنیکێ وا که له سه‌ر زانیاری بنیات نراب، بۆ ئەوه‌ی حوكمه‌که تا پرا‌ده‌یه‌ک نزیک بیت له راستی). (۲)

وشه‌ی (رهخه‌ی نه‌ده‌یه) له زمانی کوردیدا زاراوه‌یه‌کی تازه‌ بابه‌ته به‌رامبه‌ر به‌زاراوه‌ی (النقد الادبی) عه‌ره‌یه‌ی و (Grticism) ئینگلیزی به‌کارده‌هێن. (۳) ئەم زاراوه‌یه له‌به‌ر ئەوه‌ی بابه‌ته‌که‌ی فراوان و جو‌ر به‌جو‌ره هه‌روه‌کو له‌مه‌پێش باس‌مان کرد، تا ئیستا نه‌توانراوه پێناسه‌یه‌کی به‌کگر‌تووی بۆ گه‌وتوگۆی بۆ ساز بکری، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌ندی له‌ پسی‌ورانی کورد له‌م مه‌یدانه‌دا به‌م شێوه‌یه بۆی چون (رهخه‌سازی زانست و هونه‌ریکی لیک‌دراوه که به‌هۆی ده‌ست‌وره‌کانی و توانای تایه‌ته‌ی و چه‌شه‌ی ئەنجام‌ده‌ره‌که‌یه‌وه ده‌توانرئ تیکستی نه‌ده‌یه چاک له‌ تیکستی نه‌ده‌یه خراب جوئ بکریته‌وه و واتای راست و ناراست نیشان بکریت و ئەو شوتانه‌ی که هه‌ل‌ه‌ن به‌هۆیه‌ بدۆزیتته‌وه) (۴) له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌ندی پێناسه‌ی تر ده‌رباره‌ی زاراوه‌ی رهخه‌ی نه‌ده‌یه له‌ کتیب و گو‌فار و رۆژنامه‌کانی کوردیدا به‌دی ده‌که‌ین، به‌لام گشتیان له‌سه‌رچاوه‌کانی بیانییه‌وه وه‌رگیراون. به‌تایه‌ته‌ی له‌سه‌رچاوه‌کانی رهخه‌ی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه لێره‌دا نه‌مان خستنه روو، چونکه هێچ جوانکاری و دا‌هینانیکێ خۆمالی پێوه دبار نییه.

ب- به‌به‌س له‌ په‌یدا‌بوونی رهخه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا هیه‌؟

پێش نه‌وه‌ی بچینه‌ ناو جه‌رگه‌ی ئەم بابه‌ته‌وه، به‌پێویستی ده‌زانین که باسی هۆنراوه

(۱) د. سه‌هیر القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، ص ۱۶.

(۲) د. هند حسین، النظرية النقدية، ص ۲۱.

(۳) جگه له (رهخه‌ی نه‌ده‌یه) گه‌لئ زاراوه‌ی تر به‌کار هاتوه، له لایه‌ن نووسه‌ران و پسی‌ورانی نه‌ده‌یه کوردی به‌رامبه‌ر ئەم زانسته وه‌کو لیکولینه‌وه، هه‌ل‌سه‌نگاندن، نرخ شوناسی، به‌ها‌پێدان، بێژاندن، شه‌ن و که‌وکردن.

(۴) د. کامل حسن البصير، رهخه‌سازی مێژووپه‌یره‌وی کردن، به‌غداد، ۱۹۸۳، ل ۳، هه‌روه‌ها پروانه‌ علاء‌ الدین سجادی، نرخ‌شناسی، ل ۶.

بکه‌ین. چونکه ئەم کاره مەبەستمانه و رەخنەش لەگەڵ پەیدا بوونی شیعەر لە دایکبووه، چونکه شاعیرەکان خۆیان رایان هەبووه دەرباری ئەو شیعەرانی که دەیانھۆتێهوه. هەر لەبەر ئەمەیه که دەبێ بزانی هۆنراو بۆ رەخنە ئەدەبی چیبیه؟!

هۆنراوه وەک هونەرێک له هونەرە جوانەکان و، وەک بەکێ له چالاکیبه‌کانی مرۆڤ هەمیشە لەگەڵ گۆران و بەرەوپێشچوونی مرۆڤدا و بەگۆتێری شۆین و سەر دەم له گۆراندا بووه و چەمکێکی چەسپاوی نەبووه، بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا پێناسە ی زۆری هەیه، لەوانه (هۆنراو هەستیکێ ویزدانییه که ئەو هەسته زۆر زۆر دوورتره لهو شتە نەتیبیانە که بتوانی باس بکری! بێر نییه، ئەندیشه نییه، سۆز نییه، چونکه هۆنراو ئەبێ ئەمانە ی هەموو تێدا کۆبیستەوه، بونی یه‌کیک له‌مانه‌ به‌بێ ئەوانی تر هۆنراو دروست ناکا. خۆ ئەگەر بچین بەلای شتێکی کورتتره‌وه ئەلێن: هۆنراو بەش-ه و هەبەیکه و له دلی ئەو که‌سانه‌دایه که ئەو بەشەیان هەیه. بەهۆی وشەکانه‌وه ئەو وێنه جیهانییه خەیاڵیه‌ ده‌رته‌پری و پێشانی که‌سانی تری ئەدا). (١)

ئینجا بۆ ئەو ی مەبەستەکانی ئەم جۆرە لیکۆلینەوه‌یه، بخه‌ینه‌ روو و سەرنج و تیبینی فەیلەسوف و نووسەرانی دیار بکه‌ین. دەبێ پەنا بەرینه‌ بەر گریکه‌کان، چونکه وڵاتەکه‌یان لانکی له‌دایکبوونی رەخنە ئەدەبی و چەنده‌ها جۆرە زانستی تره و بەکۆترین مەلەندی رۆشنییری و فەلسەفی دەزانن. رەخنە ئەدەبی له‌لای گریکه‌کان بەدوو قۆناغدا تێپەرپووه، (قۆناغی شاعیر و فەیلەسوفه‌کان... هەرچی شاعیرەکان ئەوا شیعەرەکانیان له‌ جۆری داستانەوه بۆ جۆری لیریکی گۆرانی نامیز و پاشان بۆ جۆری شانۆگەری سەرخستوو، ئەم سەرخستنه‌ش بەرێکەوت نەبوو، بەلکو کارتیکردنی چەژگە ی خەلکه‌که‌ پەیدای کردوو و شاعیرەکانیش له‌بەر ئەو ی حەزبان دەکرد خەلکه‌که‌ بەرهمه‌کانیان پەسند بکه‌ن شیعەرەکانی خۆیان پەرە پێ دده‌ا و شێوازی نوێیان داده‌هینا. ئەمەش نمونەیه‌کی به‌هێزی رەخنەیه، جا شاعیرەکه‌ به‌پێی بۆچوونی ژیبیری و ئیلهامی خەیاڵی خۆی رەخنە ی له‌ بەرهمه‌که‌ ی خۆی ده‌گرت و گەلێک جۆری نوێکردنه‌و ی تێدا بەدی ده‌هینا). (٢)

تەمەنی ئەم رەخنەیه له (٢٨٠٠) سال پتره. رەخنه‌ رەگ و ریشە ی خۆی له‌ زەمینه‌ ی شارستانییه‌ تی نەتەوه‌ ی گریکدا داکوتاه و بەگۆتێری پەرەسەندنی ئەم شارستانییه‌ ته‌ چه‌که‌ری کردوو و سەوزبووه و پەره‌ی سەندوو و لق و پۆی ه‌اویشتوو). (٣)

هەر لەبەر ئەمەیه له‌ شارستانییه‌ تی ئیستاشدا له‌ گریکه‌وه دەست پێده‌کەن، چونکه هەر ئەوان بنه‌رەت و بنکه‌کانی ئەم زانسته‌یان له‌ قەلەم داوه. رەخنە ی ئەو کاتەش هەرچەند زانیاریان دەرباری هەبێ (خۆدی و کارتیکردن بووه، مستمانه‌ ده‌کاته‌ سەر چیتێ خۆرسک و هینده‌ش پێ ناچیت که‌ زۆر شتی کۆمه‌لایه‌تی و ئاکاریش تیکه‌ل ده‌بیته و هەموو خەلک پەیره‌وی ده‌کەن و دوا یی که‌م که‌م پەسپۆری پەیدا ده‌کات... شاعیر و دادوهر و مامۆستاکانیش له‌م خەلکه‌ رەخنه‌گره‌ن... هەر که‌ زەمانه‌ پێشکه‌وت شارستانییه‌ تی چر یوو فەیلەسوفه‌کانیش وایان لێ دیت). (١)

جا لەبەر ئەو ی هەمیشە شاعیر بەگۆتێری سروشتی خۆی پێوه‌ندی بەرەخنەوه‌ هەیه، چونکه (ئەویش وەکو بازرگان و خودان که‌لوپه‌له‌کان سووره له‌سەر ئەو ی که‌ رای جه‌ماوه‌ر بزانی و تیبگا چی له‌ بازار ره‌واجی هەیه.

ره‌واجی که‌لوپه‌لی شاعیریش وەکو که‌لوپه‌لی بازرگانه، ناوبانگی پێ ده‌رده‌کا و یارمه‌تی ده‌دات له‌ ژبانی ئەم جیهانه). (٢) لێره‌دا پرسیاریک دیته‌ ناوه‌و ئایا حالی شاعیر چیبیه له‌ هەلسه‌نگاندنی شاعیرەکان؟

ئایا ده‌توانین مستمانه‌ ی له‌سەر بکه‌ین هەر که‌ بەرهمه‌ می ه‌اورییه‌کی شاعیری هەلده‌سەنگینتی؟

(ئەو ی راستی بێ تاقیکردنه‌و ی تاییه‌ تی خۆی له‌ بواری شیعردا ومان لێ ده‌کات که‌ گۆی له‌ هەلسه‌نگاندنه‌که‌ ی بگرین، بەلام هەر بێ گرتوگۆل نابیت، چونکه شاعیر لێره‌دا ده‌چیته‌ ناو جیهانی مرۆڤتیکی تر، له‌ زۆر باردا ده‌بیته‌ رەخنه‌گر و چیبی به‌سەر رەخنه‌گر دادی تووشی ئەویش ده‌بیته). (٣)

بەلام (هەلسه‌نگاندنی شاعیرەکان یاخود شیعەرەکانیان شتێکی ئاسان نییه له‌ لایه‌ن رەخنه‌گری به‌تواناوه، چونکه هەموو شاعیرێک جیهانیکی تاییه‌ تی خۆی هەیه که‌ که‌سانی تر هینده‌ هاویه‌شی تێدا ناکەن، هەر شاعیرێک وێنه‌ ی جیهانه‌ تاییه‌ تیبیه‌ که‌ ی خۆی ده‌کیشی به‌قه‌ده‌ر ئەو توانا شیعیرییه‌ ی که‌ پێی به‌خشاوه به‌شێوه‌یه‌کی جوان و سەرکه‌وتووانه‌ گرنگترین نیشانه‌ ی شاعیری گه‌وره‌ خۆیه‌ تی و ره‌سه‌نایه‌ تیبیه‌ که‌ یه‌ تی، ئەمەش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ له‌ هەموو شاعیرەکانی تر جیاوازی بێ و شۆین پێی دیاریته). (٤)

١) د. علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، ص ٣٥٢.

٢) د. عبدالجبار المطليبي، الشعراء نقادا، دراسات في الادب الاسلامي والاموي بغداد، ١٩٨٦، ص ١١

٣) د. عبدالجبار المطليبي، مواقف في الادب والنقد، بغداد، ١٩٨٠، ص ١٨٣.

٤) د. عبدالجبار المطليبي، الشعراء نقادا، ص ٧٣-٧٤.

١) علاء الدين سجادي، نرخ شناسی، ل ٣٠.

٢) اسماعيل رسول، چند باسیک ده‌ریاره‌ ی ئەدەب و رەخنە ئەدەبی، بە‌غدا، ١٩٨١، ل ١٧-١٨، ه‌روه‌ها پروانه د. شوقی ضیف، النقد، ص ١٠.

٣) د. کامل البصیر، رەخنە سازی، ل ٧.

به‌لام نه‌وهی راستی بی له هه‌موو چه‌رختکدا جه‌ماوهر و زۆریه‌ی خوینده‌واران (هانا ده‌به‌نه بهر شاعیره‌کان بۆ نه‌وهی حوکم له‌سه‌ر شیعر بدن، چونکه ده‌زانن شاعیره‌کان پیابوی نه‌وه‌نه و هه‌ر شیعر که‌لوپه‌لی نه‌وانه و به‌ره‌می تاقیکردنه‌وه و ژانیا‌نه، له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر نه‌وان زیاتر چیتژی لی وهرده‌گرن و باشتر هه‌لی ده‌سه‌نگین. چونکه شیعر پیشه‌ی خۆیا‌نه و که‌سی تر به‌قه‌د نه‌وان تیا‌یا کارامه‌ نییه). (۱)

له‌مه‌وه ده‌توانین بلتین شاعیر بیرو‌ای ره‌خه‌یی چه‌سپاندووه، (ئه‌مه‌ش له راستیدا تا یاده‌یه‌ک ره‌خه‌گره، چونکه خۆی چوارچیتویه‌کی بۆ قه‌سیده‌ که‌ی هه‌لبژاردووه له‌لایه‌ن کیش و سه‌رواوه). (۲)

ئه‌م دیارده‌یه به‌زۆری له‌ لایه‌ن شاعیرانی کلاسیکیدا ده‌رده‌که‌وئ، چونکه شاعیره‌کان بۆ خه‌لک ده‌نووسن و ده‌یا‌نه‌وئ له‌ناو خه‌لکدا خۆیا‌ن ده‌رخه‌ن، هه‌ستیا‌ن به‌وه‌ه‌لویتسه‌ ره‌خه‌یییه‌ی جه‌ماوهره‌که‌یا‌ن کردووه، بۆیه (زۆر جار هه‌بووه له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بی، شاعیره‌کان ماوه‌یه‌کی ته‌واو شیعه‌کانیا‌ن لای خۆیا‌ن هه‌تشتۆته‌وه، به‌رله‌وه‌ی نیشانی خه‌لکی بدن، هه‌ندیکیا‌ن لی لابر دووه و، هه‌ندیکیا‌ن بۆ زیاد کردووه. دیاره‌ له‌ کاتی‌کدا نه‌وان ده‌سکاری به‌ره‌مه‌که‌یا‌ن ده‌که‌ن و ریکی ده‌خه‌ن، نه‌وا ره‌خه‌ له‌ شته‌کانی خۆیا‌ن ده‌گرن و باشترین پاره‌تی بۆ هه‌لده‌بژێرن و له‌ نه‌نجامدا ده‌قه‌که‌ جوان و دلگیر ده‌رده‌که‌وئ. (۳) که‌واته‌ یه‌که‌م جار شاعیره‌کان خۆیا‌ن (هوشیا‌ری ره‌خه‌یی) یا‌ن په‌یدا کردووه، دوا‌یی نه‌م هوشیا‌ریه‌یا‌ن هه‌ر له‌ به‌ره‌مه‌ شیعه‌یه‌کانی خۆیا‌ندا ده‌برپوه. به‌لام لیته‌دا (ره‌خه‌که‌ ناراسته‌وخۆیه و بیرو‌باوه‌ری ره‌خه‌یی خۆی ده‌نابری، نه‌گه‌ر زیاتر چوه‌ ناو ره‌خه‌ و ده‌ست له‌ قه‌سیده‌که‌ی وهردا، نه‌وا له‌ (هونه‌ر) ده‌رده‌چۆ و ده‌بیتته (پیشه) جا به‌ره‌مه‌که‌ی زیاتر به‌هۆنراوه (نظم) ده‌چۆ نه‌ک به‌شیعر. به‌م جۆره‌ نه‌وه ره‌خه‌گرانه‌ی که‌ کارامه‌نه‌ له‌ ره‌خه‌ (جگه‌ له‌وانه‌ی توانای شیعه‌گۆتیا‌ن هه‌یه) نه‌گه‌ر شیعه‌ بنووسن شیعه‌که‌ زیاتر به‌هۆنراوه (نظم) ده‌چۆ نه‌مه‌ش پیتی ده‌گوتری شیعه‌ری زانا‌یه‌کان). (۴)

به‌هه‌ر حالیک بیت، دوو‌پاتی نه‌وه ده‌که‌ینه‌وه که‌ شاعیر وه‌کو ره‌خه‌گریک خۆی پیشان ده‌دات و ده‌رگا ده‌خاته‌ سه‌ر گازی پشت بۆ دیارکردن و ده‌رخستنی بیرو‌ای ره‌خه‌یی خۆی، چونکه نه‌وه‌ی چه‌سپاوه (نه‌وه له‌و کاته‌ ناگۆریت هه‌ر که‌ ده‌چیتته

جیهانی شاعیریکی تر و شیعه‌کانی راست ده‌کاته‌وه، به‌لکو له‌و کاته‌ی که‌ سنوور بۆ پیشه‌که‌ی داده‌تی هه‌تا شاعیریکی تر سووودی لی وهر‌بگرت و هه‌یچمان به‌ده‌سته‌وه نییه‌ مه‌گه‌ر نه‌وه نه‌بی که‌ له‌و کاته‌ رووبه‌رووی شاعیر بی‌بین هه‌ر که‌ باسی تاقیکردنه‌وه‌ی شیعه‌ری خۆی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانی ده‌کات). (۱)

له‌پاش نه‌م روونکردنه‌وه‌یه، ده‌باره‌ی هه‌لسوکه‌وتی شاعیره‌کانی کلاسیکی، به‌رامبه‌ر ره‌خه‌ و چه‌سپاندنی نه‌و‌بیرو‌پایانه‌ که‌ لایه‌نگیری نه‌وه ده‌که‌ن که‌ ده‌شێ شاعیریش وه‌کو ره‌خه‌گریک بیتته‌ مه‌یدا‌نی ره‌خه‌ و ره‌خه‌کاریه‌وه و به‌هۆی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ چاکه‌ و خراپه‌کانی خۆی و شاعیرانی پیش و هاوچه‌رخ‌ی خۆی هه‌لسه‌نگین و رای تاییه‌تی خۆی ناراسته‌ی هاو‌پیکانی بکات. نه‌م کاره‌ باوه‌رمان به‌تین ده‌کات که‌ شاعیره‌کان، ره‌خه‌یا‌ن له‌ یه‌کتر گرتووه، نه‌مه‌ش بووه به‌هه‌نگاوی یه‌که‌می ره‌خه‌ی سه‌ره‌تایی له‌لای هه‌موو میله‌تیک.

جا لیته‌دا به‌پیتوستی ده‌زانین په‌نجه‌ بۆ نه‌وه درتیکه‌ین که‌ نه‌م دیارده‌یه له‌ (ره‌خه‌ی عه‌ره‌بیدا) چۆن هانتۆته‌ کایه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی زیاتر مه‌به‌سته‌که‌ له‌م بواره‌دا روون بکه‌ین. چونکه نه‌وه‌ی تاشکرایه‌ که‌ ره‌خه‌ی عه‌ره‌بی (له‌ رووی ته‌مه‌نه‌وه‌ دوا به‌دوا‌ی ره‌خه‌ی گریک دیت و به‌ره‌می جۆر به‌جۆر و فراوان له‌م کۆرهدا ده‌دات به‌ده‌سته‌وه و ته‌مه‌نه‌که‌ی نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا سال‌ به‌ر له‌ دایکبوونی ئایینی ئیسلامی پیروزی خایاندووه). (۲)

که‌وا‌بوو شۆتی له‌ دایکبوونی ره‌خه‌ی عه‌ره‌بی سه‌رده‌می پیش ئیسلام بوو، نمونه‌ بو‌سا‌گه‌ر ده‌وه‌ی نه‌م رایه‌ نه‌وه‌یه که‌ ده‌لین: «له‌ بازاری عو‌کا‌زدا ره‌شمالیا‌ن بۆ (نایغه‌ی زوبیا‌نی) شاعیری به‌ناو‌یا‌نگی پیش ئیسلام هه‌لده‌داوه‌ ده‌سته‌ ده‌سته‌ شاعیران ده‌هاتنه‌ لای شیعه‌کانیا‌ن نیشان ده‌دا، نه‌ویش هه‌ر که‌سیکی په‌سند بک‌رایه‌ کاپرا ناوی به‌هه‌ر‌جوار لادا بلاو ده‌بووه‌وه. له‌و شاعیرانه‌ی که‌ شیعه‌ری خۆیا‌ن پیتی نیشان داوه‌ و په‌سندی کردوون (ئه‌عشا) و (خه‌نسا) بوون». (۳)

نه‌م بایه‌خدا‌نه‌ له‌ ره‌خه‌ی عه‌ره‌بیدا، بایه‌خدا‌نیکی له‌ یاده‌به‌ده‌ر بوو، نه‌وه‌ بوو ماوه‌یه‌کی دوور‌درت‌کرداری ره‌خه‌ بریتی بوو له‌ حوکم دان و به‌راورد‌کردنی نه‌م شاعیره‌ له‌گه‌ل نه‌وه‌ شاعیره‌دا، وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌گوترا نه‌م شاعیره‌ باشترین شاعیره‌ چونکه نه‌م به‌یتته‌ی گوتووه. (۴)

(۱) د. عبدالجبار المطلبی، مواقف في النقد والادب، ص ۱۸۵.

(۲) د. کامل بصیر، ره‌خه‌سازی، ل ۳۷.

(۳) د. شوقی ضیف، النقد، ص ۲۱.

(۴) د. سه‌یر القلماوی، محاضرات في النقد الادبي، ص ۱۰.

(۲) سه‌ر‌چاوه‌ی پیشوو، ص ۸.

(۳) سه‌ر‌چاوه‌ی پیشوو، ص ۹.

(۴) د. احمد بدوی، اسس النقد الادبي عند العرب، الطبعة الاولى، القاهرة، ۱۹۵۸، ص ۴.

(۵) د. عبد الجبار المطلبی، الشعراء نقاداً، ص ۹.

ئەم بۆجۈنەنەي كە وەكو بەلگە ھېنا ومانەو، كاتىخ ھاتىنە سەر لىكەدانەوئەي سەرەتاكانى پەيدا بونى رەخنە لە شىعەرى كلاسسىكىدا بەدرىژى باسى دەكەين ئىنجا بەرەو رەخنە ئەدەبى كوردى دىين، بۆ دەستىشانەردى ئەم مەبەستە. لىترەدا پرسىارىك دىتە ئارا. ئايا رەخنە ئەدەبى كوردى بەپىي ئەم مەبەستە چۆن ھاتۆتە كايەو؟

ئەوئەي ئاشكرايە (لە مېژووى رەخنە ئەدەبى جېھاندا چەسپاوە:

لە داىكسونى رەخنە ئەدەبى ھەر نەتەوئەك بەندە بە لەداىكسونى ھۆنراوئەي ئەو نەتەوئە. ھەر ھەوئە ئاشكرايە كە يەكەم شاعىر لەداىك ئەبى، يەكەم رەخنەوانىش لەداىك ئەبى.

لەوانەيە كە يەكەم ھەلبەست كە لەداىك دەبى يەكەم جۆرى رەخنەش لەداىك دەبى. (۱)

بەم پىتە رەخنە ئەدەبىمان لەگەل يەكەمىن شاعىرى كوردا ھەلقولاوئە ئەوئەي بابا تاھىرە (۹۳۵ز-۱۰۱۱ز)، كە دىوانەكەي لەبەر دەستماندايە. لىترەدا دەتوانىن بلتەين، ئەشە تىبىنى رەخنە كوردىش تەمەنى نىكەي (۱۰۰۰) سال بىت. واتە لە بابا تاھىرەو تەكو جەنگى گىتەي يەكەم، شاعىرانى كلاسسىكىمان كەمتەرخەمىان نەكردووە بۆ دەرخستنى، بىروراي رەخنەبىيان، چۆنكە بى گومان ئەوانىش خاوەن بىر و ھۆشەيى قىوول بون ھەر يەكەيكيان خاوەنى دوو سى يا چوار زمان بون. ئاگايان لە تاقىكردنەوئەي گەلانى دراوستىيان ھەبوو لەم بوارەدا ئىترچ بەلاساىيەكردنەوئەي ئەوان، يان بەھۆي بارودۆخى كە تىادا دەئيان. وایان كە مىللەتەكەش بى بەھەر نەكەن لەم زانستە ئەدەبىيەي. ئەم دياردەبەش لە خۆتەندەوئەي دىوانەكەيان بۆمان دەردەكەوئەي، چۆنكە زۆرەي شاعىرەكەمان، رەخنەيەكەي سادە و ساكارىان ئاراستەي يەكەترى كەردووە، يان ھەولەيان داوہ كە بەرھەمەكەيان يەكالا بەكەنەو و پرووى ھەرە جوانى و جوانكارى تىدا ديارى بەكەن. ھەرەكو لە بەرھەمەكەي مەم و زىنى ئەحمەدى خانى دەردەكەوئەي. ئەم ھەلوتىستە ئەو ئاشكرا دەكات كە شاعىرەكەمان ھەمىشە لەگەل بەرھەمەكەيان دەئيان، ھەزبان دەكەرد بزەن ئەم بەرھەمە پوخت و پەسندە لە لاىەن شاعىرەكەيان و خەلگى تردا، ياخود كەموكورى تىدايە و جىي خۆي ناكات لەناو ئەدەبىياتى كوردىدا.

بەم جۆرە مەبەستەكە روون و ئاشكرا دەبىت، كە لە مېژەو شاعىر بەھۆي ھۆنەوئەي ھۆنراوئەكەي، وەكو رەخنەگرىك خۆي دەردەخا و رابەرى بىروراكەي دەكا، ھەر ھەوئە ئەم جۆرە رەخنەيە زىاتر خۆيا دەبىت، كاتى دىينە سەر شىكردنەوئەي بەرھەمى شاعىرەكەمان

۲.د. كامەل بصىر، رەخنە سازى، ل. ۳۲.

و دەستىشانەردى ئەو نمونانەي كە پىتەندىيان بەم بابەتەو ھەيە.

(ج) سەرەتاكانى رەخنە لە شىعەرى كلاسسىكىدا

بەر لەوئەي باسى لىكۆلەينەوئەي ئەم سەرەتايە بەكەين. بەپىتەستى دەزانىن، كە بەكورتى پىتەداچونىك بەخەنە روو، دەربارەي چۆنەي پەيدا بونى رىبازى كلاسسىكى چ لە ئەدەبدا يان لە رەخنەدا. بۆ ئەوئەي زىاتر چەمكى ئەم سەرەتايە روون و ديار بەكەين.

«وشەي كلاسسىك (classic) لە وشەي كلاسسىكوس (classicus) وەرگىراوہ كە ماناي چىن (طبقة) دەگەيەنى» (۱)

ھەر ھەوئە ئەم وشەيە وەكو «زاراوەيەك بەكار ھىتراوہ بەناوى (كلاسسىزم) كە لە وشەي (كلاسسى) لاتىنەيەو دارىژراوہ، وشەي (كلاس) ىش لە ھەرھەنگى ئەم زمانەدا و اتا راستەقىنەكەي لە سەرەتاوہ كۆمەلەگەشتى بوو، ئەمجا بوو بەواتايەكەي خاوەنى بەماناي پۆلى خۆتەندىن. لە پاشا بوو زاراوەيەك (كلاسسىزم) بۆ رىبازىتىكى ئەدەبىي و رەخنەيى ئەوروپى» (۲)

ھەر ھەوئە ئەم رىبازە لە رووى سەردەمى لەداىكەيونىيەوئە (بەكۆنترىن رىبازى ئەدەبىي و رەخنەيى دادەنرەيت، كە لە ئەوروپادا سەرى ھەلداوہ. چۆنكە لە سەرەتاي سەدەي (۱۵)ى ز كە چەرخى رابەرىن و بووژانەوئەي زانستىيە لە ئەوروپادا سەرى دەرھىنا و رابەرى شاعىرانى كەرد و لە مەيدانى رۆشەنبىرى و ھونەردا ئەركى سەرشانى خۆي گىتر و بەناوى (كلاسسىزمى نوئ) وە بەتايەتى لە ئىتالىادا ناوبرا، چۆنكە لەم ناوچەيە بۆ يەكەم جار زۆرەي بەرەتەيەكەي چەسپەنران، ئەمەش بەھۆي كۆچكردنى زانا رۆمانىيەكەنەو بوو، كە پاش رووخاندنى ئىمپىراتۆرىيەتەكەيان و نەمانى (قوستەنتىنە) روويان كەردە شارەكەي (فىنسىيا) و (روما) و كەلەپوورى رۆشەنبىرى دىرىنى گرەبىيەكەن و رۆمانىيەكەن لەگەل خۆياندا ھەلگرت و لەم نىشتەمانە تازەيەياندا دەستىيان كەرد بەبووژاندنەوئەي و تۆژىنەوئەي و بلاوكرەنەوئەي ئەم كەلەپوورە نەمرە. (۳)

باوترىن مانا بۆ ناوى كلاسسىزم لە رووى ئەدەبىيەوئە (لاساىيەكردنەوئەي مەبەست لەمەش لاساىيەكردنەوئەي نمونە ئەدەبىيەكەي گرەب و شوپن ھەلگرتنى ئەو دەستوور و ياسا و سەرەتايانەيە كە (ئەرسەتۆ) لە كىتەبى پۆيىتىكا (ھونەرى شىعەر) دا باسى

۱) دىدارى شىعەرى كلاسسىكى كوردى، ھەمە سەعەيد ھەمە كەرىم نامادەي كەردووە و پىتەشەكەي بۆ نووسىوہ، بەغدا، ۱۹۸۶، ل. ۶۷.

۲) د. كامەل بصىر، رەخنە سازى، ل. ۵۲.

۳) سەرچاوەي پىتەشو، ل. ۵۳.

کردون. به تابه‌تی دواى ئه‌وهى كه ئه‌دهبى لاتینی به‌هۆى لاساییکردنه‌وهى ئه‌دهبى گریکیه‌وه نه‌شونماى كردو پیشكه‌وتتیكى گه‌ورهى به‌خۆبه‌وه دى.

ئه‌وه‌بوو بیروپراكانى ئه‌رستو به‌هۆى كتیبی پۆیتیکا (هونه‌رى شیع‌رى) هۆراسه‌وه له ئه‌وروپادا بلاوبونه‌وه و كارتیكردنێكى گه‌وره‌یان هه‌بوو.

په‌یدا‌بوونی ئه‌م ریبازه له ئه‌وروپادا ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ئیتالیا. ئیتالیه‌كان له سه‌ده‌ى (١٦)ى ز چه‌ند جارێك ته‌رجه‌مه‌ى كتیبی هه‌ردوو پۆیتیکاى ئه‌رستو و هۆراسیان كرد، به‌لام بناغه‌كانى كلاسيزم له ئه‌وروپادا به‌ته‌واوى نه‌چه‌سپان هه‌تا رهنه‌گرى فره‌نسى (بولو) له سالى ١٦٧٤ز دا كتیبێكى به‌ناوونیشانى (هونه‌رى شیع‌رى) نووسی. له‌م كتیبه‌دا بناغه‌كانى چه‌سپاند و توانى كه رۆحى سه‌رده‌م و ره‌وته‌كانى به‌پیتی سه‌ره‌تا و باوه‌ره‌كانى بنویتت. (١)

واته ئه‌م ریبازه له سه‌ره‌تاوه له ئیتالیا دا له‌دا‌یكبوو وه له فره‌نسا په‌ره‌ى سه‌ند و خه‌ملاوه. ئینجا له‌پاش ئه‌وه كلاسيزم له ئه‌دهبى ئینگلیزى و ئه‌لمانیشدا جیتی خۆبى گرت. له‌پاش ئه‌وه‌ى میژووى سه‌ره‌له‌دانى ریبازى كلاسيزم له ئه‌دهبى ئه‌وروپیدا باسمان كرد، جا لێره‌دا دینیه سه‌رباسى چۆنیته‌ى په‌یدا‌بوونی ئه‌م ریبازه ئه‌دهبیه له رۆژه‌لاتندا و به‌تابیه‌تى له ئه‌دهبى كوردیدا.

به‌لام پیش ئه‌وه‌ى باسى په‌یدا‌بوونی ئه‌م ریبازه له ئه‌دهبى كوردیدا بکه‌ین، ده‌بێ بزاین چۆن سه‌رى هه‌له‌داوه له ئه‌دهبیاتی عه‌ره‌بى و ئیسلامیدا، چونکه ئه‌وه ئاشکرایه خه‌لیلى كورى ئه‌حمه‌دى فه‌راهیدی ده‌ستوورى كیشه‌كانى عه‌رووزى له‌پازده (به‌حر) دا دیارى كرد. دوا‌ییش كیشیكى تریان دۆزیه‌وه بوونه شازده. ئه‌مه بووه ده‌ستوورێكى ئه‌دهبى كلاسیکى له ئه‌دهبیاتی عه‌ره‌بى و كوردی و فارسى و تورکی دا، كه به‌پیتی ئه‌و (به‌حره عه‌رووزیانه) شیع‌ر دا‌بنرئ و، هه‌ر له‌و كاته‌پیدا گرنگیه‌كى زۆر به (قافیه) به‌درئ.

جگه له‌مه‌ش بايه‌خدا (به‌قورئان و په‌یدا‌بوونی هونه‌ره‌كانى ره‌وانبێژى و، لێكدانه‌وه‌ى ئه‌و هونه‌رانه و ده‌ستوور بۆ دانا‌یان، بووه هۆى با‌بوون و بلاوبونه‌وه‌ى به‌كاره‌یتانى شیوازه‌كانى ره‌وانبێژى له شیع‌ردا. با‌به‌ته‌كانى شیع‌رى فراوان بوون. له سه‌رده‌مى پیش ئیسلام به‌شێوه‌یه‌كى سه‌ره‌كى (غه‌زله) هه‌بوو، كه هه‌ندۆى با‌به‌تى تری له‌گه‌لا تیکه‌له‌ ده‌بوو، وه‌ك پێدا‌هه‌له‌دان و هماسه‌ت و گریان و فریاد له‌سه‌ر شوپنه‌واره كۆنه‌كان، به‌لام له سه‌رده‌مى ئه‌مه‌وى و عه‌باسیدا، با‌به‌تى تازه هاتنه‌ كایه‌وه: وه‌ك شیع‌رى ئایینی (ستایشى خوا و پیغه‌مبه‌ر) و شیع‌رى سیاسى، غه‌زله‌ى عوزرى،

(١) دیدارى شیع‌رى كلاسیکى كوردی، ل ٦٨.

غه‌زله‌ى دل‌دارى و ئه‌فینى، مه‌یخۆرى شیع‌رى فه‌لسه‌فى... هتد. (١)

میلله‌تى كوردیش یه‌كێك بوو له‌و میلله‌تانه‌ى كه ئایینی ئیسلامى تازه داها‌توویان وه‌رگرت. هه‌روه‌ها نه‌ته‌وه‌ى كورد وه‌كو هه‌موو نه‌ته‌وه‌كانى موسلمان، به‌شداریه‌كى چالاكانه‌ى له میژووى ئیسلامیدا كرده‌وه، چ له‌ رووى شارستانیتی و رۆشنیاریه‌وه، چ له‌ رووى جه‌نگ و كوشتاره‌وه و كه‌وته ژێر كاریگه‌رى ئایینی تازه، له ئه‌نجامى ئه‌م پێشه‌ندیه‌ى زمان و ئه‌دهبیاتی عه‌ره‌بى راسته‌وخۆبى یانیش له‌ ریبازى نه‌ته‌وه موسولمانه‌كانى تره‌وه كاری له‌ رۆشنیاری كورد كرده‌وه، هه‌روه‌ها زۆره‌ى شاعیره‌كانمان به‌گشتى مه‌لا بوون و ده‌وره‌كانى فه‌قیه‌تیبیان بینیه، زانسته‌كانى ئایینی ئیسلامیان خۆتندوه و، با‌وه‌رى ئایینی له‌ میتشکیاندا چه‌سپاوه ره‌وتى بیكرده‌وه‌یان دیارى كرده‌وه. جگه له‌و راستیه‌ى كه كه‌وتونه‌ته ژێر كارتیكردنێ ئه‌دهبیاتی عه‌ره‌بى و نه‌ته‌وه و موسلمانه‌كانى تر و شوپن پیتی شاعیرانى كلاسیکى ئه‌و نه‌ته‌وانه‌یان هه‌لگرتوه. به‌لام ئه‌مه وا ناگه‌یه‌نى كه شاعیرانى كلاسیکى كورد، ته‌نیا خه‌ریكى لاساییکردنه‌وه بوون و نه‌یان‌توانیوه (ئه‌دهبى‌كى تابه‌تى) خۆیان دروست بکه‌ن و شه‌قلی كۆمه‌له‌كه‌ى پێوه دیار نه‌بیت.

چونکه سه‌یرکردنى زنجیره‌ى میژووى ئه‌دهبیاتی كلاسیکى گیتی ئه‌وه‌مان بۆ ساغ ده‌كاته‌وه كه (چه‌مكى لاسایی كردنه‌وه، ته‌نیا بریتی بووه، له شوپن هه‌لگرتنى ریبازى هه‌له‌سه‌ت دانا‌ن و ئه‌و هونه‌ر و یاسانه‌ى تیبیدا به‌كاردین). (٢)

شیع‌رى كلاسیکى كوردیش ئه‌م شوپن هه‌لگرتنه‌ى ره‌چاو كرده‌وه. كه گرنگی ده‌دا به (وشه به‌ر له‌ مانا، گرنگی به‌سنعته‌ ده‌دا به‌ر له‌ ده‌رپین). (٣) هه‌روه‌ها توانیوه خاسیه‌ته‌كانى ئه‌م ریبازه به‌شێوه‌یه‌كى گشتى بیارێزیت. پاش ئه‌وه‌ى چه‌مكى وشه‌ى كلاسیک و سه‌ره‌تاكانى په‌یدا‌بوونی ریبازى ئه‌دهبى كلاسيزم هه‌ر له‌ دیرین زه‌مانه‌وه تاكو ئه‌دهبى كلاسیکى كوردی كه باسمان لێوه‌كرد، دینیه سه‌ر باسه‌كه و سه‌ره‌تاكانى ره‌خنه له شیع‌رى كلاسیکیدا چۆن هاتۆته كایه‌وه و په‌ره‌ى سه‌ندووه و شاعیره كلاسیکیه‌كان چ رۆلێکیان بینیه له‌م مه‌یدانه‌دا، له هه‌له‌سه‌نگاندنى به‌ره‌مه‌ى خۆیان و شاعیره‌كانى تردا.

ئه‌وه‌ى ئاشکرایه سه‌ره‌تا ساده‌كانى ره‌خنه یه‌كه‌م جار له‌ كاره‌كانى كۆمیدینوسى به‌ناوبانگ (ئه‌ریستۆفانیس) دا ده‌ركه‌وت (ئه‌ریستۆفانیس له‌ شانۆگه‌ریه‌كه‌یدا

(١) سه‌رچاوه‌ى پیشوو، ل ٧٢.

(٢) سه‌رچاوه‌ى پیشوو.

(٣) سه‌رچاوه‌ى پیشوو.

(بۆقەکان- الضفادع) رەخنەی لەو شاعیرانە گرتوووە کە لە شیعەرەکانیاندا لە رۆژپۆرسە ئایینی لایان داووە. لەو ساتەووە کە شاعیرەکانمان کۆمیدییەکانی بێشان داو، شتی وا رووی نەداوە کە لەسەر شانۆدا شانازی بەخۆیەووە بکا، بەلام مادام دۆژمنەکانی لای (ئەئینیە نادوودلەکان) بۆختانیان بۆ هەلبەستوووە و... تاوانباریان کردوووە بەوێ گالته و قەشمەری بەنیشتمانەکەیی دەکا و ئیھانەیی میلیلت دەکا و، ئەوانە ئەمرۆ حەز دەکات وەلامی ئەم تۆمەتانە بداتەووە). (۱)

بەم چەشنە شاعیر و کۆمیدینووسەکان ناچار بوون کە بەرامبەری جەماوەر بەرەقان- دیفاع - لە کارەکانی خۆیان بکەن. بەم پێشە سەرەتای رەخنەیی ئەدەبی، لە ئەدەبی ھەموو گەلانی گیتیدا دەبی ھەر بەم چەشنە دەستی پێکردبێ. واتە بەرگریکردنی شاعیر لە خۆی و بەرھەمەکەیی بەرامبەر بەخەلک.

ئەم سەرەتایەش سەبارەت بە ئەدەبی عەرەبیش راستە کە بێرەکانی رەخنە تییدا یەکەم جار لە شیعردا رەنگی داوەتەووە.

بەم رەنگە سەرەتاکەیی رەخنەیی عەرەبیش لە سەردەمی پێش ئیسلام لەناو شاعیراندا پەیدا بوو، بۆ ماوەیەکی دوور و درێژ ھەروا مایەووە (شاعیریش سەرەتا ھەولێ ئەوێ دەدا کە دلێ خەلکی ھۆزەکەیی خۆی رازی بکات لە کاتێکدا کە لە بۆتە و جەژنەکانی ھۆزەکاندا شیعری بۆ دەگوتن، پاشان لەمەووە وای لێ ھات بەناو زۆم و ھۆبەیی ھۆزەکاندا دەگەرا و لە بازارەکاندا لەگەڵ شاعیرانی تر دەچوو پێشپێشکێو، وەکو لە بازارێ عوکاردا ئەوسا یەکەم جار رەخنەگری پەسپۆز نەبوون رەخنە بگرن، بەلکو خەلکی گۆتگرانی ھۆزەکان ئەم کارەیان بەجێ دەھێنا، ھەر کە شیعریکی باشیان بەرگۆت بکەتایە پەسندیان دەکرد و ھاواریان بۆ دەکێشا و ھەلیان دەنا، خەلاتیشیان بەشاعیرەکان دەدا، یاخۆ ئەگەر شیعەرەکان بەدل نەبوایە سەرزەنشتی شاعیرەکانیان دەکرد و لێیان لێ ھەلەقەرچاند، کەوابێت چەژگەیی شیعیران ھونەری گۆتگرانی (۲)

۱) أمین سلامة، ترجمة كوميديات اربستوفانيس، المجلد الاول، وزارة الثقافة والفنون، بغداد، ۱۹۷۸، ص ۱۴۷.

۲) لە راستیدا یەکەم رەخنەگر میلیلت بوو. جەماوەر ھەمیشە دەوری رەخنەیی بەرامبەر بەبەرھەمە ئەدەبیەکانی بێشوو، ئەو بەرھەمی جوان و رێکۆپێک و لەژێنەووە نزیك بوویی و، وەلامی پرسیار و ھیوا و ئاواتە گیانییەکانی خەلکی داویتنەووە، لەلایەن جەماوەرەووە لەبەر کراوە و پاتزادە. ئەویش کە ھیچ باوەخێکی ئادەمیزادی تییدا نەبوو و لە ھونەر دوور بوو، ھەر زوو پوکاوەتەووە و لە ناو رۆحی نەوکاندا دەنگدانەووی پەیدا نەکردوو. مانەووی سەدەھا نمونەیی فۆلکلۆری بەرز بەدرێژایی سەدان سال، بەلگەیی ھەرە گەوڕەیی ئەم راستییەییە.

پێوانەیی ھەلسەنگاندنی جۆری بەرھەمەکە بوو). (۱)

ھەرھەما لەگەڵ ئەوھەشدا شاعیری سەردەمی پێش ئیسلام (پابەندی جۆرە شتیاوتیکی ھونەری بوو پەیرەووی دەکرد و لاسایی دەکردووە و نەیدەتوانی بەمۆو لێی لابادات، ئیتر کە شیعریک یان قەسیدەییەکی درێژی دانایە چار نەبوو دەبوو لەپێشەووە بۆ شوێن ھەوار و کەلاوھکان بگری، پاشان باسی گەشتەکەیی خۆی بکات لە بیاباندا و بەتانویزی حۆشترەکەیدا بێت و ئینجا رێگەبەک بدۆزیتەووە کە لێشەووە دەریچیت بۆ دەریزینی مەبەستەکەیی خۆی ئەگەر پێ ھەلگوتن و ستایشە و ئەگەر شتی ترە). (۲)

دیسان لە کارەکشیدا (وھەبێ سەرھەست بوو بێت، نا، بەلکو پێویست بوو ھەرچی مانا و بۆتە و دارشتەیی نامادەکراو ھەبە کە شاعیرانی پێش خۆی بەکاریان ھێناووە ئەویش بەکاریان بەیئێ ئەگەر وا نەکات گۆتگرانی لێی دەتەکنەووە و یان شاعیر ناتوانی وەکوو دەبەووت کاریان تێ بکات). (۳)

واتە پێویست بوو رەچاوی ئەو یاسا و دەستورانی بکات کە شاعیرەکانی پێش خۆی پەیرەویان کردوو، چونکە ئەگەر وا نەکات شیعەرەکانی بەناپەسند لە قەلەم دەدرێ. چونکە لەناو ئەو گۆتگرانەدا کە گۆتیار لە شیعەرەکانیان دەکرد ھەندیک کەسی لێزان و پەسپۆز ھەلکەوتن لەمانە نابەغەیی زوبیانی شاعیری بەناویانگی سەردەمی پێش ئیسلام، کە لەسەر پێشەیی رەخنەگران دەبوون بەرەقناکەری ئیوان شاعیران، شیعەرەکانیان ھەلەسەنگاندن و بیرورا و تیبیبیی خۆیان لەم روووە پێشان دەدا. ھەرھەما (کۆبوونەووی شاعیرەکان لە بازارەکانی سەردەمی پێش ئیسلام و لە دەرگای پاشا و ئەمیر و سەرۆکەکان سەرەرای ئەو دەمارگیبیبەیی بۆ تیرە و شاعیر، ئەمانە ھەمووی بوونە ھۆی ئەوێ کە شاعیرەکان بەتوانابن لە شیعەرەکانیان و سوور بن لەسەر رەسەنایەتی شیعەر لە ترس و پلارلێدان و بەشوێنکەوتن، ئەمەش بۆ ھەلسەنگاندنی شیعەرەکانیان ئەم ناگالیبسونەووش کاری کردە سەر لایەنی رەخنە لە لایەن شاعیر و ئەوانەیی کە خاوەنی فریشتەیی رەخنە و چێژی تەواون). (۴)

لەگەڵ ئەوھەشدا تەماشای ئەکەین کە دەورەبەری پێش ئیسلامیش کاریگەری تەواوی ھەبوو لە سەرھەلدانی رەخنە (چونکە بارودۆخی کۆمەلگای تیرەگەری خوورەوشتی ئاگری دۆژمنایەتی لە ئیوان تیرەکان خۆش دەکات، دووبەرەکی و بەیەکاچوون و ھاقرکی

۱) د. شوقي ضيف، النقد، ص ۱۷.

۲) سەرچاوەی پێشوو.

۳) سەرچاوەی پێشوو، ص ۱۸.

۴) د. هند حسين، النظرية النقدية، ص ۴۲.

زور دهکات و، ستایش و داشورین دوو هۆکاری سه‌ره‌کین له چالاکی ره‌خنه‌گرتن). (۱)

بهم شیوه‌یه رای ره‌خنه‌گرانه دپته کایه‌وه له‌سه‌ر به‌رام‌به‌ریکردنی شیعی دوو شاعیر و به‌چاک زانیی یه‌کیکیان، کامه‌یان به‌هیزتره و کامه‌یان دژوارتره. هه‌روه‌ها ئه‌و جۆره ره‌خنه‌یه ره‌خنه‌ی تاکیمان بۆ ده‌ست‌نیشان ده‌کات له شاعیرێک بۆ ئه‌وی تر.

بهم پیتیه ره‌خنه‌ی سه‌رده‌می پیتش ئیسلام له‌سه‌ر چیتێ خۆرسک بنیات نراوه، هه‌روه‌کو لهم به‌یت‌ه‌دا ده‌رده‌که‌وی، شاعیری پیتش ئیسلام (ته‌ره‌فه ئین عه‌بد) ره‌خنه‌ی له (موت‌له‌میس) گرتوه و ده‌لێ:

وقد أتاسی الهمم عند احتضاره

بناج علیه الصعيرة مُعدم

ته‌ره‌فه ده‌لێ: (جمل) بووه به (ناقه): چونکه (صیعی) نیشانه‌یه‌که له ملی (ناقه) نه‌که له ملی (بعیر) (۲) به‌هه‌رحال ره‌خنه له‌و کاته‌دا له‌سه‌ر ده‌ستوری هونه‌ری بنیات نه‌نرا بوو، به‌لکو ره‌خنه‌ بریتی بوو له سه‌یرکردنیکی به‌ناسته‌می هۆش و بۆچوونیکی به‌په‌له و کرده‌وه‌یه‌کی ساده و سه‌ره‌تایی بوو.

له سه‌ره‌تای چه‌رخ ئیسلام ره‌خنه (پیشکه‌وتنیکی زۆری به‌خۆیه‌وه نه‌دی، نه‌گه‌رچی ئیسلامه‌تی گه‌لیک به‌ها و نمونه‌ی نوێی وای بلا و کرده‌وه‌ که به‌ته‌واوته‌ی له به‌ها و نمونه‌کانی کۆن جیبا و ازبۆن، نه‌گه‌رچی ناوه‌رۆکی شیعی گه‌لیک شاعیریش به‌لای بلا و کرده‌وه‌ی نایینی ئیسلامه‌تی و نمونه‌کانییه‌وه چوو.....). (۳)

له‌گه‌ل ته‌مانه‌شدا (بنکه و یاساکانی شیعی و هونه‌ره‌کانی ته‌ده‌ب هه‌ر له‌سه‌ر ریتجه‌کی سه‌رده‌می پیتش ئیسلام مانه‌وه. چونکه له به‌ره‌به‌یانی ئیسلامدا کۆمه‌لی خیتلایه‌تی هه‌ر له‌سه‌ر دۆخی پیتشوو مایه‌وه و پیتوه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مه‌هێنان هه‌ر به‌دواکه‌وتویی و که‌سادیی جارمانه‌وه). (۴) به‌لام ئه‌م حاله‌ زۆری درپژه نه‌کیشا کاتیکی که چهند (گۆزانیکی گرنگتر روویان دا وه‌کو ئه‌وه‌ی که ئیسلامه‌تی کاریکی ته‌واوی له ژبانی ئابوری کرد و قه‌پیلکی به‌رژیمیکی ده‌وله‌تی گۆرا و هه‌موو کاریکی خیتلایه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه ده‌ستی به‌شکان کرد.

به‌لام شوپنه‌واری شه‌ر و کیشه‌ی خیتلایه‌تی له شیعی گه‌لیک شاعیردا هه‌ر مایه‌وه و ده‌ستوو و ته‌رازووه‌کانی ره‌خنه و هه‌لسه‌نگاندنی شیعی و شاعیران هه‌روه‌کو سه‌رده‌می

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیتشوو، ص ۵۲.

(۲) د. احمد امین، النقد الادبی، الطبعة الرابعة، بیروت، ۱۹۶۷ ص ۴۴۸.

(۳) اسماعیل رسول، چهند باسیک ده‌ریاره‌ی ته‌ده‌ب و ره‌خنه‌ی ته‌ده‌بی، ل ۲۲.

(۴) سه‌رچاوه‌ی پیتشوو، ل ۲۳.

پیتش پشتیان به‌بناغه‌ی بنه‌چه‌کی خیتلایه‌تییه‌وه ده‌به‌ست). (۱)

به‌لام کاتیکی که ره‌خنه‌ی ته‌ده‌بی لای میلله‌تی عه‌ره‌ب له سه‌رده‌می ته‌مه‌وی و عه‌باسییه‌کاندا گوری تیکه‌وت و پیشکه‌وت. به‌وه‌وه نه‌وه‌ستا که ئه‌م شاعیر و ئه‌و شاعیر به‌سه‌ر ئه‌وانی تردا هه‌لسه‌نگیتن به‌لکو شاعیرانیان خانه‌خانه و چین‌چین دابه‌ش کردن). (۲) هه‌روه‌ها وا نه‌بی شاعیره‌کان هه‌ر ته‌نیا بیرورا و تیبینی خۆیان ده‌ریاره‌ی شاعیره‌کانی هاوچه‌رخ خۆیان ده‌ریه‌یی. ئه‌وه‌تا (عومه‌ر بن وه‌لید بن عه‌بدوله‌لیک) پرسیار له (ته‌خته‌ل) ده‌کات که: کێ له هه‌موو که‌س شاعیرتره‌؟

وه‌لامی ده‌داته‌وه: (ئه‌وه‌ی ته‌گه‌ر پیتیدا هه‌لگوت (ستایشی کرد) به‌رزی کاته‌وه، ته‌گه‌ر (داشورینیش) ی کرد نزمی بکاته‌وه. هه‌روه‌ها (ته‌عشا) ده‌چیته‌ لای (قیس) و لیبی ده‌پرسی ئینجا کێ؟

ده‌لێت: کوری بیست - واتا (ته‌ره‌فه)، دوایی من واتا خۆی). (۳)

به‌لام (بوختوری و ئه‌بوونوواس رایان وایه که شاعیر خودان تاقیکردنه‌وه‌یه، وه ئه‌و له‌وانه‌ی که تووشی کیشه‌ی شیعی نووسین نه‌بوونه به‌ناگاتره و زیاتر شاره‌زای دانان و دارشتنی شیعی). (۴) به‌لگه‌ش بۆ ئه‌م رایه ئه‌وه‌یه که (ئه‌بوونوواس) چهند بیرورایه‌کی ره‌خنه‌گرانه‌ی هه‌یه ده‌ریاره‌ی شاعیره‌کانی ده‌وری پیتش ئیسلام و سه‌ره‌تای ئیسلام و ته‌مه‌وی. هه‌روه‌ها ده‌ریاره‌ی شاعیره‌کانی هاوچه‌رخ خۆشی ده‌گێتره‌وه که شیعی (نایبغه‌ی زویانی) زۆر کاری لێ کردوه و له شیعی (زوه‌یر) و (ته‌عشا قه‌یسی) به‌چاکتر زانیوه، بۆ ئه‌وه‌ی هۆیک ده‌ست‌نیشان بکات. هه‌روه‌ها دپریکی (تریماح بن حه‌کیمی) زۆر پێ خۆش بووه و ده‌لێ: ئه‌مه چاکترین دپره که (تریماح) گوتویه‌تی، دپره‌که‌ش ته‌مه‌یه.

إذا قُبِضَتْ نَفْسُ الطَّرْمَاحِ اخْلَفَتْ

عُرِي الْمَجْدُ وَاسْتَرْضَ عَنَانَ الْقَصَائِدِ

زۆر جاری و هه‌بوو (ئه‌بوونوواس) له حوکمه‌ گشتییه‌کانی ده‌رده‌چوو له کاتی ره‌خنه‌گرتندا. بۆ وینه، لایه‌نی (جه‌ریری) ده‌گرت و ده‌یگوت: چاکترین شاعیره

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیتشوو.

(۲) له‌و سه‌رده‌مه‌دا چهند کتیبیکی ره‌خنه‌یی به‌ده‌ستمان گه‌یشتوه له‌مانه (طبقات الشعراء) هی (ابن سلام الجمحی).

(۳) د. هند حسین، النظرية النقدية، ۱۳۵.

(۴) د. عبدالجبار المطليبي، الشعراء نقادا، ص ۷.

دەربارەى (بەششارىش) دەیگوت: شیعری زۆرە و دلکیشە). (۱)

لە تێبینییەکانی شاعیرانی چەرخى ئەمەوى و عەباسى ئەوەمان دیتە بەرچاو کە
پەخەکانیان پەخەکی زانستى و پەوانبێژى بوو، چاکە و خراپەیان دەستنیشان دەکرد،
بەتەنیا نەک بەکۆمەڵ. لێرەدا (لایەنى زانستى پەخە بەدیار دەکەوێ هەرۆه لایەنى
پەوانبێژى و کاربگەرى لێ پەخەدا، ئەمانەش گشتى دەگەریتەوه بۆ بوونى چەند
شاعیرى پەخەگرى پەسپۆر لێ پەخە لێ چەرخى ئەمەوى و عەباسیدا وەکو فەرەز دەق،
جەریر، بوختورى، ئەبوونوواس، ئەبووتەمام، ئیبنولموتەز و ئەوانى تر). (۲)
چونکە لێ راستیدا شیعەر وەکو کەلوپەلێکە نیشانی هەموو جۆرە کەسێک دەدەى لێ
هەر پەلەیکى کۆمەلایەتى بێ، بۆبە هەر کە گوتى لێ بوو کارى لێ دەکا و پەلەوپاى بەهە
بۆ دادەنى و دەبێرخێنى.

(بەتایبەتى ئەگەر هاتو نرخانەنە کە لێ لایەن شاعیر یاخود نووسەرۆه بوو، ئەوا دەزانن
ئەو دەقە ئەدەبى چى بەسەرا هاتوو لێ بەهێزى و بێ هێزى و هەر هۆبەکى تریش.
هەرۆهک ئەوێ باوەرێکى پتەویان هەبە کە شاعیر یا نووسەر نزیکتەرى کەس لێ
بەرەمەکانیان، پەخەگر هەرچەندە کارامە بێ هیندەى خۆیان لێ نازانن. چونکە
پەخەگر وەکو ئەوان تووشى ئەو تاقیکردنەوه ئەدەبى نەبوو لێ کاتەى دەقەکان
دارشتوو و شارەزایى لێ هەستە نىبە کە لێ کاتى هێورى و رووتى یاخود لێ کاتى
تەنگانە تووشى شاعیر و نووسەر دیت، هەر کە وشە و پستەکان دادەپێژن و هەرچى
بەدەر و نوویان دادى دەپەخەنە نىوان ئەو دەقەى کە نىمە دەپەخەنەوه). (۳)

بەم پێیە ئەو بیرورا نرخانەنە پەخەبىیانەى کە شاعیرەکان هەیانبوو دەربارەى شیعەر
لێ سايەى بەرەوپێشچوونى مێژووبى بوونە بناغە و دەستوور بۆ پەخەى ئەدەبى
عەرەبى.

ئینجا بەم رەنگە بەلامانەوه گرنگە کە چەند نمونە بێکى شیعری کلاسیکى لێ قەلەم
بەدین کە تێیدا شاعیرەکانى ئىسلام و سەرەتای ئىسلام و ئەمەوى و عەباسى باسى
چۆنتى دارشتن و ستایش و شانازى و کاربگەرى و لایەنەکانى تری شیعەرەکانیان
کردوو. کە بەلگەیکى پتەون بۆ چەسپانەن و دامەزراندنى سەرەتای پەخەى ئەدەبى لێ

شیعری کلاسیکیدا. هەرۆهکو ئەم نمونانەى خوارەوه.

حیمار ئەلباریقى: شاعیرى سەرەمى پێش ئىسلامە، دەلێت شیعەر و پەنەگرتنى
کەسێتى و خودى شاعیرە، بۆبە لێ هەر شاعیرى بەجۆرێکە و، شیعیریش وەکو
هاوێشتنى تیرە یان ئەپێکى یان نە:

الشعر لب المرء يعرضه
والقول مثل مواقع النبل
منها المقصر عن رميته
ونوافذ يذهبن بالخصل (۱)

تەمىم بن ئەبى موقبیل: باسى جوانى و رێکى شیعەرەکانى دەکا و دەلێت:

إذا مت عن ذكر القوافي فلن ترى
لها تالياً مثلي اطب واشعرا
واكثر بيتاً مارداً ضربت له
حزون جبال الشعر حتى تيسرا (۲)

ئىبن هەرمیه: خۆى بەزێرنگرێکى لێهاتوو دەچۆتى، بەلام وشە دادەپێژى نەک خشل،
جوانیبهکەشى بۆباغێک نىبە پروات بەلکو هەر گرانبهها و بەچێژە و نەمانى بۆ نىبە.

أني امروء لا أصوغ الحلي تعلمه
كفائي لكن لساني صانغ الكلم (۳)

هەرۆهها باسى ئەوه دەکات کە شیعەرەکانى زۆر و زوو کار لێ جەماوەر دەکات و
دەلێت:

لاحملنك من شعري على فرس
من المذبة مأمون على الزلق
بأتي بك الصين في يوم وليلته
كالريح يأتي على مكران والسلق (۴)

کەعب بن زوهیر: ستایشى شیعەرەکانى و شاعیرەتى (حوتەینە) دەکا، دەلێ

(۱) د. المطلبى، الشعراء نقاداً، ص ۲۲.

(۲) سەرچاوهى پێشوو، ص ۲۶، هەرۆهها پروانە، دیوان بن مقبل، تحقیق د. عزه حسن، دمشق،
۱۹۶۲، ص ۱۳۶.

(۳) سەرچاوهى پێشوو، ص ۲۸.

(۴) سەرچاوهى پێشوو.

(۱) د. هند حسين، النظرية النقدية، ص ۱۳۷.

واتای ئەم دێرە ئەمەبە (هەرکە گیانى منیان کیشا واز لێ هەموو شانازیبهک دێنم و جلهوى قەسیدەکانم
بەسە).

(۲) سەرچاوهى پێشوو، ص ۱۵۷.

(۳) سەرچاوهى پێشوو، ص ۱۳۰.

شاعیرانی تر ناتوانن وه کوئو شیعری دابهیتن و دهلیت:

فمن للقوافي شانها من يحوكها

إذا ما توى كعب و فوز جرول

هروهها شانازی بهوه دهکات که شیعریکانی بههریه و دهسکرد نییه.

يقول فلایعیا بقول یقولهُ

ومن قائلیها من یسیء و یعمل

یقومها حتی تقوم متونها

فیقصر کل ما یتمثل

کفیتک لاتلقی من الناس شاعراً

تنخل منها مثل ما أنتخل (۱)

ئه لئهسهه تهلباهیلی: دهلی شیعریکانم له سهراوه بیکی به بیت و بهرین ههلقولون. له بهر ئهوه بی گهردن و پهسنن و دوورن له خهوشکاری و درۆ و دهلهسه. ئه مهش نمونه بهکی بهرزی شیعری عه ره بین.

القی قذی الشعر عنه حین أبصره

فما بشعری من عیب ولا ذام

کأنما اصطفی شعری وأغرقه

من لج بحر غزیر زاخر طام

منه غرائب أمثال مشهرة

ملمومة زانها وصفی واحکامی (۲)

هروهها هه ندی شاعیری واهنه زۆر گرنگی بههۆنینهوه و وردهکاری له شیعریکانیان دهدهن، بریار دهدهت که شیعریکانی بی که موکوری هۆنینهوه ن له مانه.

عوده ی رققاع ئه لعامیلی دهلیت:

وقصيدة قد بت أجمع بينها

حتى أقوم میلها وسنادها (۳)

هر له م بارهیهوه جه ریر دهلیت:

(۱) سهراوهی پیتشو، ص ۲۹، هروهها بروانه، دیوان کعب بن زهیر، شرح صفة السکری، القاهرة، ۱۹۵۰، ص ۶۰.

(۲) د. المطلی، الشعراء نقاداً، ص ۳۰.

(۳) سهراوهی پیتشو، هروهها بروانه، دیوان النابغة الذبیانی، مصطفی صادق الرافعی، بیروت، ۱۹۶۰، ص ۵۴.

فلا إقواء اذا مرس القوافي

بأفواء الرواة ولا سنادا (۱)

تهریح بن نیسماعیل ئه لسهقه فی: دهلی قه سیده بهک دههۆنمه وه که وه کو هۆنینه وهی ملوانکه و خشل بییت:

يقودني الود والاخلاص محترمي

من أبعد الارض حتى منزلي كشب

وحوكي الشعر أصفیه وانظمه

نظم القلادة فیها الدر والذهب (۲)

نیمر وئولقه یس: بهم شیویه باسی هۆنینه وهی شیعریکانی دهکا و دهلیت:

اذود القوافي عني زیادا

زیاد غلام جریء جرادا

فلما کثرت وأعییننی

تنقیت منهن عشراً جیادا

فأعزل مرجانها جانباً

وأخذ من درها المستجادا (۳)

هروهها زۆر جار شاعیری په خه گره دهچیتته مهیدانی شانازی بهخۆ و هۆزه که بهوه، وههۆزه که به خاوهن داهیتنان و سهراوهی شیعری وتندا له قهله م دهدا. هروهها باسی کارتی کردن و رهواجی شیعریکانی به سهه خه لک و شیعری گه کاندای دهکا. له م پرووه (نیین مه یاده) دهلیت:

فجرنا ینابیع الکلام وبحره

فأصبح فیه ذو الروایة یسیح

وما الشعر الا شعر قیس و خندق

وقول سواهم کلفة وتلمح (۴)

له گه ل ئه وه شدا هه ندی شاعیر شانازی به بهیژی و بهرده وای شیعری که دهکات له داشۆرین و ستایشدا. (خه نسا) دهلیت:

(۱) سهراوهی پیتشو.

(۲) سهراوهی پیتشو، ص ۳۱.

(۳) د. المطلی، مواقف فی النقد والادب، ص ۱۹۷.

(۴) د. المطلی، الشعراء نقاداً، ص ۳۳.

وقافية مثل حدّ السنا
نتبقي ويهلك من قالها
تقدّ الذؤابة من يذبل
أبت أن تفارق أوعالها (١)

ههروهها دهرباردی ههمان بابته، چهند شاعیریکی تر بیرووی جیاواز دهلتین لهمانه
فهزدهق دهلتی:

ومن يك خائفاً فرطات شعري
فقد أمن الهجاء بنو الحرام
هم قادوا سفيهم وخافوا
قلاند مثل أطواق الحمام (٢)

حهسان بن سابیت دهلتی:

لساني وسيفي صارمان كلاهما
ويبلغ ما لا يبلغ السيف مذودي (٣)

ديسان (ئهسمهعی) دهلتی:

أبي الشعر ألا ان يفئ رديئة
علي وبأبي منه ما كان محكماً
فيا ليتني اذا لم أجد حوك وشبه
ولم أك من فرسانه، كنت مفحماً (٤)

جگه لهمانه که باسمان کرد. بهدهیهها نمونانهی تر دۆزبومانهوه لهناو بهرههمی
شاعیرانی عهزیدا. که دهرباردی ههمان بابته شیعریان داناوه و بۆچون و بیرووی تر
دهخهنه روو. بهلام ههر ئهمانه بهگرنگی زانیومان که باسمان لیوه کرد. بۆ ئهوهی
ههنگاو بهاوژیین بهرهو سهزهتاکانی رهخنه له ئهدهبی کوردیدا و بهتابیهتی له شیعری
کلاسیکییدا. له پێناوی دهستکردنی ئهه دیاردهیه و رهنگدانهوهکههی له
ئهدهبهکهمانیشدا.

(١) سهزچاوهی پیشوو، ص ٣٤، ههروهها پروانه، جمهرة اشعار العرب، لایي زيد محمد بن الخطاب
القرشي، تحقيق علي محمد الجاوي، القاهرة، ١٩٢٦، ص ٦١٥.

(٢) سهزچاوهی پیشوو، ص ٣٥.

(٣) د. احسان النص، حسان بن ثابت، مصر، ١٩٧٤، ص ١٥٨.

(٤) د. المظلي، الشعراء نقاداً، ص ٩.

سهزهتاکانی رهخنه له ئهدهبی کوردیدا

گومانی تیدا نییه که رهخنه ئهدهبی رهنگدانهوهی ئهدهب خوێنه تی و ئهنجامی
په رهسهندن و پیشکهوتنی ئهدهبهکهیه، چونکه ریتی تی ناچر رهخنه ئهدهبی پیش
پهیدا بوونی ئهدهب پهیدا بێ، بهم پێیه که رهخنه لقیکه له لقهکانی ئهدهب و
به په رهسهندن په رهدهستینتی و بهگهشه کردنی گهشه دهکات. وا باوه که لق سهز بهگشت
داره که به، ئهگرچی لقه که رهنگوروی تاییه تیبی خویشی ههیه. ههروهها پیشکهوتنی
رهخنه پێوهندی به پلهی شارستانه تیبی گهل و پیشکهوتنی زانستی و روشنبیری له ناو
کۆمهلهدا ههیه. رهخنه ههزهند زادهی په رهسهندن و پیشکهوتنی ئهدهبه، بهلام دهتوانی
کاریکی گهوره بکاته سهز نووسهران تا زادهی ئهدهبه که بیان بهرزتر بکه نهوه که رهنگه
بیگه بهنه زادهی داهینان، ئهه ئهگهر، ئهه رهخنه په پسند و مهوزووعی بوو وه له سهز
پێوانه ی نوێی رهخنه گری بنیات نرابوو.

ئینجا که باس دینینه سهز رهخنه له ئهدهبی کوردیدا، دهبی به پلهکانی پیشکهوتنی
ئهدهب خوێ و پهیدا بوونی لقه جوژه جوژهکانی دهست پێ بکه ی ئهگهر چی به کورتیش
بێ - بۆ ئهوهی بتوانین سهزهتای دروستبوون و پیشکهوتنی دهستیشان بکه یین.

کهوا بێت دهبی له فۆلکلۆرهوه دهست پێ بکه یین، (فۆلکلۆریش: بریتیه له ئهفسانه
و چیرۆک و حیکایهت و قسهی نهستهق و پهندی پیشینان و بهیت و بالۆزه و گۆرانی
و داب و دهستورهکانی کۆری ئایینی و... هتد.

ئهمانه ههموو بنچینهی ئهدهبی کوردی بووه ئهه که رهسهی روشنبیری گهلی کورد
بووه که دهماو دهه له نهوهیه که وه گه یشتوو بهوی تر و له کۆری مزگهوت و مالاندا
گوتران. ههروهها له کۆنهوه به درێژایی میژوو یهکی چروپر، به رهه میکی
تاقیکردنه وهکانی ئهه گهله بووه). (١) له ناو ئهه به رهه مه دهوله مه ند و رهنگینه دا، که
شه قلی گهلی کوردی پێوه دیاره هاتۆته کایه وه له ئهنجامی خویشی و ناخویشیهکانی
ژیانیستی له دێرین زهمانه وه تا کو ئیستاش ههر شتی تازهی دهخرتیه سهز و
بهرده و امیشه.

له بهر ئهوه شتیکی سروشتیه که له ناو جوژهکانی ئهه ئهدهبه دا، دهقی رهخنه یی ساده
و ساکار بدۆزیته وه چ به شپوهی هۆنراوه بێت یانیش به په ند و مه ته ل و گالته و گه پ و
قسهی نهستهق بێت. لێره دا به لگه یه ک بۆ چه سپاندنی ئهه رایه دینین وه کو ئهه نمونه یه
(قسه بیگیتزه، بیبیتزه، بیوێزه). (٢) که جوړیکه له قسهی نهستهق و بییکی رهخنه یی

(١) اسماعیل رسول، چهند باسیک، ل ٤٠.

(٢) علاء الدین سجادی، دهقهکانی ئهدهبی کوردی، بهغدا، ١٩٧٨، ل ١٥٩.

تیبیدا بەدی دەکەین و نەوێ کورد هەر لە کۆنەوه دەرک و هەستیای بەم جۆرە داریشتنانه کردوو و ئاراستە یەکتریان کردوو. بۆ دەستنیشانکردنی ئەو قسە و ئاخفتانە کە لە دەم دەرجوون تازه ناگەرێتەوه، چونکە ئەگەر بەپوختی نەبێتە دەروە ئەو کاتە زیان دەبەخشیت. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا نابێت پشت بەهەستیایەوه بەفۆلکلۆرەوه بۆ دەستنیشانکردنی سەرەتای رەخنە ئێدەبی کوردی. چونکە مەبەستمان تەنیا ئێدەبی نووسراوە و دەبێ لەو ئەدەبەوه لیکۆلێنەوه کە دەست پێ بکەین.

ئێدەبی نووسراوەمان بەشێوهێکی گشتی ئەوێ بەدەست ئێمە گەشتوو لە سەدەکانی رابردوودا (تەنیا ئێدەبیکی هۆنراوەییە، نەوێک ئێدەبی پەخشان. چونکە لەو سەردەمەدا هۆنراوەکە زمانی ویژدانی بوو، ژیری هیتشتا پیاو نەئالابوو تا بتوانی بارەکی بگۆڕی بەلایەکی تەدا). (١) بەم پێیە (رەخنەش لەلای کورد وەک لای عەرەب و زۆریە گەلان، لە نێوان شاعیرەکاندا پەیدا بوو، دەتوانی بگوتری بەبێ دوولێ کە پەلی دوا ئێدەبی فۆلکلۆری پەلی شیعەر). (٢)

کە پێگەبێت و بەنیشانە بنجینە ئێدەبی کوردی داوا. ئەم راستییە وەکو گەوهەرێکی پرشنگدار خۆی پیشان دەدا کە (لە سەرەتای پەلی شیعەر گوتندا، شاعیرەکان بەرەمی بەکتریان بەستایش یان بەزەمکردن هەڵدەسەنگاند و پێوانە لە حوکمدان بەسەرچاک و خرابی شیعریک یا چەند دێرێکدا بەپیتی چێژی شاعیرەکە و جۆری نەریت و پێوانەکانی هەلسەنگاندنی شیعری ئەو سەردەمە بوو لە کیش و لە سەرودا). (٣)

هەرەها لەو سەردەمانەدا (کۆری ئێدەبی لە دیوێخانێ میر و ئاغا کوردەکان و لە حوجرە فەقییەکان و مزگەوت و خانەقاکاندا و هەندێ بۆنە تایبەتیدا دەبەسترا، کە شاعیرەکان شیعریان تێدا دەخویندەوه و زۆر دەمەتەقی لەسەر ئەم دێرە یان ئەو قەسیدەبە گەرم دەبوو، شاعیرانیش بەپیتی پایە و پەلیان لە شیعردا دەستنیشان دەکران). (٤)

ئینجا بەم پێیە دەتوانین بڵێین رەخنە کارێکی کۆنە لە ئێدەبی جیهاندا، ئەم بۆچوونەش سەبارت بەئێدەبی کوردیشەوه راستە، چونکە (ئەم دشتین بێزین کول ناڤ چشاکێ کوردەواری ژێ کەفتارە و هەر هەبووێ. دەمی هۆزانقان و تورەقانی مەبێن

١) علاء الدین سجادی، ئێدەبی کوردی و لیکۆلێنەوه لە ئێدەبی کوردی، بەغدا، ١٩٦٨، ل. ٢٩٩.
 ٢) حسین علی شانوف، شیعری شاعیرێ کوردی هاوچەرخی عبداللە گۆزان، وەرگێرانی شکور مصطفی، بەغدا، ١٩٧٥، ل. ٤٧.
 ٣) اسماعیل رسول، چەند باسیک، ل. ٤١٧.
 ٤) سەرچاوەی پیشوو، .

بەری ل چقاتا درونیشتن و پالسهنگانی ب مالکین هۆزانا ذکر و هەقەر ذکر، هیز و لاوازی تیدا دەستنیشان ذکر لی ل سەر پەیسکین نقیسینا چاخێ خو). (١)

لە بەر ئەو چاک وایە بەوردی گوێ (لە نووسەرانی رەخنەگری بگرن و بزاین هونەرماندەکان کامیان لە بارن و کامیان نالەبارن. بەلام چاکتر وایە گوێ لەو هونەرماندەکان بگرن کە گرنگی دەدەنە لایەتیکی کارەکیان، جا چ شاعیرەکان خۆیان لەسەر بەرەمی خۆیان بنوسن یاخود هاوڕێیەکانیان کە باشیان دەناسن و دەتوانن هەلیان بسەنگین. ئەم جۆرە کەسانە کە خۆیان بەرەخنەوه خەریک دەکەن دەتوانن گرنگی بەدەن ناوێکی باسەکە و زمان و شێوهی باسەکە بۆ ئەوێ خۆشی و رەزامەندی و داھێنان لە دەروونی کەسانی تەدا بەریا بکەن). (٢)

چونکە لەراستیدا ئەو شاعیرانە کە رەخنەگر بوون و باش لە ئێدەب گەشتوو بوون (توانای ئەوێمان هەبوو بەسێ چۆنەتی دروستبوونی کاری ئێدەبی و مەبەستی کاری ئێدەبیان بۆ روون بکەنەوه. لەگەڵ دەستنیشانکردنی چۆن کاری ئێدەبی دەست پێدەکا و دیارکردنی شێواژە هونەرێیەکی و ئامانجی). (٣) بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دەتوانین بڵێین رەخنە زانستیانە بەپێوانە ئیستا لە ئێدەبی کوردیدا هیتشتا پەیدا نەبوو. ئەم حالەتە تا چارەکی بەکەمی سەدە ئیستامان بەرەوام بوو کەوا پیش ئەم ماوەیە هیچ رەخنەکی نووسراوەمان بەپەخشان دەست نەکەوتوو، جگە لە بیرو و تێبینی شاعیرەکانمان کە بەشیعەر دەربارون، (رەنگە هۆی کاربەری ئەمەش بگەرێتەوه بۆ ئەو دواکەوتنە رۆشنیریەکی کە لە ئێنجامی باری کۆمەلایەتی و رامیاری ئەوسادا پەیدا بوو، کەوا پێوەندی بەکۆمەلایەتیەکانی بەرەمھێنان دواکەوتوو بوون، هەرەها بەهۆی دەسەلاتداری رژی می تیرەگری و دەربەگایەتی و ژێردەستەیی سالی ناوچە کوردییەکان بۆ دەسلاتی فارسی و عوسمانی و پەیدا بوونی حالەتیکی بەسامی دواکەوتنی فیکری و کۆمەلایەتی و نەبوونی هیچ پێوستییەکی بووژاندنەوهی رۆشنیری تەواوەتی، یان دوورەپەرتی لە رێبازەکانی فیکری و ئێدەبی جیهانی و لەو راپەرینە شارستانیەیی سەدە هەژدە و نۆزدە ئێروپا). (٤)

بەلام لەگەڵ ئەو بارە دواکەوتوو شادا، شاعیرانی کلاسیکی کورد، وەکو شاعیرانی

١) سەرفراز علی نقشبندی، رەخنا دەقلو، گۆقاری بەیان، ژ(١٤٩)، ١٩٨٨، ل. ٧٠.
 ٢) أ. سکوت جیمس، صناعة الادب وبعض مبادئ النقد في ضوء النظريات النقد القديمة والحديثة، ترجمة هاشم الهنداوي، مراجعة د. عزيز المطليبي، بغداد، ١٩٨٦، ص ١٨.
 ٣) سەرچاوەی پیشوو، ص ٣١٠.
 ٤) اسماعیل رسول، چەند باسیک، ل. ٤٢.

گهلانی تر، ههول و کوششیان داوه، که بهرهمه کانیان پرازیتهوه به بیروپرای رهخهیی، چونکه هیچ ساتیک نهدهب به بی رهخهیه کی پر سوود نهیتوانیوه ههنگای گورجوگولانهی خوی بهاوی له مهیدانی ژیان و ناگرۆزه بییه کانی کۆمه لدا. بهم پیتی رهخه و بهرهمی نهدهبی هه ره که یان لایه که ی تریان تهواو دهکات و بهیه کیتی ههردوو لایان کاریان دهکاته سهر نه نجامیکی بوخت.

بهم رهنکه نیمه ش ههر له سهره تایی نه کاره مانه وه، پروایه کی وا دهجه سپتین که نیمه خاوهن رهخهیی نهده بین. چونکه خاوهنی نهده بیکی دهوله مه ندین، که سهر به کلاسیکیهت و پریازه کانی تره. چونکه له راستیدا (هه گهر رهخه نه بایه ئالای نهدهب لایان بهرز نهده بووه هیچ مه بهستیکیانیش پیک نهده هات)، (۱) له گه ل نه مه شدا راسته گه لئ جار تاریکایی چۆکی قورسی داوه ته سهر سنگی کۆمه لئ کوردواری، تهنگی بهه ناسه رووناکه کانی هه لچنیوه ههروه کو له مه وپیش باسمان کرد، بهلام هه رگیز ترووسکایی نهدهب و وشه ی کوردی نه کوژاوه ته وه. ئیستاش خۆمان بهرامه ر سامانیکی دهوله مه ند ده بین که پتویستی به شیکردنه وه به نرخ و بایه خه سهرده مییه کانی لئ ده ربیتی و بایه خه ئیستاتیکی و ئینسانیه هه رگیز نه مره کانی به ده رخه یین. نه کاره ش نه نجام ده درئ به هوی هه لئنجانی نه و سامانه و دیارکردنی نه و دهقه نه ده بیانه ی که بیریکی رهخه یی ده به خشن، جا بهم پیتی نیمه ش روو له نه ده به که مان ده که یین بو دیارکردنی نه و لایه نانه که راسته وخۆ پتوه ندییان به رهخه و رهخه گرپییه وه هه یه، هه رچه نده نه م جوژه رهخه یه ش رهخه یه کی ساده و ساکاره له سهر چیتز و کارتیکردن و سروشت بنیات تراوه، که نه مه شیان بنه مایه کی بنچینه بییه و نا کرئ پشتگوئ بخرئ.

ههر نه وه بوو که شاعیر به هۆنراوه چند به ره تیکی رهخه یی چه سپاندوه به هوی شانازی و ستایشکردن، یانیش بهرهمی شاعیرانی تر به ناپه سند و له کولار له قه له م داوه، یاخود باسی سهرچاوه ی هۆنراوه و دارشتنی زمانه که ی کردوه. یان به هوی بهراورد و بهراوردکارییه وه چند بیریکی رهخه یی ده ربیوه و نرخ و به های خۆیان تیدا دیارکردوه.

که نه م جوژه رهخه یه سه بارهت به و سهرده مه وه کاریکی ئاسایی بوو. ههروه کو له مه وپیش تاقیکردنه وه ی شاعیرانی عه رب به نمونه ی جوژه به جوژه له م ئاسته وه باسمان کرد. جا بو ده ستیشانکردنی سهره تایی رهخه یی نه ده بیمان ده بی بزاین شاعیره کاتمان چییان وتوه له م باره یه وه، نه م باسه ش له مه و دو به درئیایی لئی ده دویین.

به شی دووه م

رهخه یی نه ده بی له شیعی کلاسیکی کوردیدا

له سه ده ی شانزدهم-هه زده م

مه لای جزیری - نه حمه دی خانی

رهخه یی نه ده بی له شیعی کلاسیکی کوردیدا

له به شی یه که مدا باسی چند بایه تیکی زانستیمان کرد، که راسته وخۆ پتوه ندییان به رهخه و رهخه گره وه هه بوو. بو نه وه ی ههنگاو بهاویژین به ره و چۆنیتی په یدا بوونی رهخه یی نه ده بی له شیعی کلاسیکی کوردیدا و به درئیایی له م بایه ته وه بکۆلینه وه. جا بو ده ستیشانکردنی نه م سهره تاییه، ده بیته له ده ستیپکردنی نه ده به که دا پتیدا بیین و له لای نه و شاعیرانه بوه ستین که بیروپرای رهخه یی هه یه. چونکه سامانی نه ته وایه تی دیرینی کلاسیکی کوردی له هۆنراوه دا، گهر به هه ر پتوانیک هه لسه نگیتری بی گومان بهرهمی وای تیدا بهرچاو ده که ویت که شیای ریز و نرخ پتیدانه.

چونکه میژوونوسی نه ده ب له دووتویی نه و سامانه دا تیبینی دهکات که هه لبه ست هه یه له رووی بنیاتان و ته کنیکی دارشته وه دا وه کو چوارینه کانی بایه تا هیر. ههروه ها هه لبه ست به دی ده کرئ که له رووی ناوه رۆک و په یامدارپییه وه نمونه ی به رزی هۆنراوه ی نه ته وایه تین وه کو بهرهمه کانی مه لای جزیری و نالی و مه وله وی و حاجی و شیخ ره زا و..... هتد.

(جگه له هۆنراوه ی درامی که مه م و زینه که ی نه حمه دی خانیه که له رووی ره گه زه کانی نه م هونه ره وه لوتکه ی خولقاندن و جوانکاریه). (۱)

له بهر نه م دیارده یه له هۆنراوه ی کوردیدا که بی گومان ره گوریشه به کی ئیجگار کۆنی هه یه، بوون و دهمدانی رهخه یی ده سه لمیتنی له نه ده بی کلاسیکی کوردیدا.

نه وه ی ئاشکرایه رهخه یی نه ده بی نه رکیتی گه وره و گران و پیرۆزه رۆلیکی کاریگه ر ده بینیت له گه شه پیدانی نه ده ب و هه ولدانی خه ملاندنی و پیشکه وتنی و تیشک

(۱) د. کامل بصیر، لاسایی کردنه وه ره سه نی له رهخه سازی کوردیدا، گوڤاری کۆری زانیاری عیراق (دهسته ی کورد)، بهرگی هه شتم، به غدا، ۱۹۸۱، ل ۸.

(۱) د، احمد مطلوب، دراسات بلاغیة و نقدیة، بغداد، ۱۹۸۰، ص ۱۲.

خستنه سهر پیتجکەى ئەو وشە خەزمەتگوزارانەى بەرەو ئاسۆ ئایدۆلۆژى و بێرکردنەو هەمە رەنگەکان بۆ مەبەستى تواندەنەو لە خواست و ژانەکانى کۆمەڵدا لە رەوتدايە و ەک سايە لە دووى کاروانى نوێخوازى و داهيتان و رەسەنايەتى بى ئاوابوون سنگ ئەنى بۆ پيشەو، کە لە ئەنجامدا رەنگى شارستانىيەكى ئەدەبى بنچينه تۆکمە دەپيژن ەم بەو هۆبەش بزوتنەو ئەدەبى شەقلی پيشکەوتنى هەميشەيى پيئو ديار دەبيت و لە پاشاگەردانىش قوتار دەبين.

بەم پيئە (رەخنە دەورتيكى رۆشنبيرى و هونەرى و جەلەوگيى دەگيپت و پيگا خۆشکەر دەبيت بۆ بزوتنەو هەيەكى هونەرى چالاک، رەخنە خۆى لە خۆيەو کەردەو هەيەكى داهيتانەى بەرز و پيروزە و سەنگى تايبەتى خۆى هەيە کە هيج کەمتر نييە لە بزوتنەو هونەرى ئەگەر پيتريش نەبى). (١)

لە راستيدا (بەهيج جۆرپک چاوەروانى گەشەکردنى ئەدەب ناکەين بەيى دژوار... و وردتر بلتئين ئەدەب بەيى بيري رەخنەيى و پييازە جۆراوجۆرەکانى رەخنە گەشە ناکات). (٢)

جا لەبەر ئەم هۆيانە دەبيت ەم هۆنراوەى کلاسيكى کوردى بکەين بەبنەرەت و بنچينه بۆ دەست پيکردنى رەخنەى ئەدەبى کوردى. چونکە شتيكى سەير و نالەبارە ئەگەر هاتوو لە ماوەى پينج سەدەدا- واتە لە سەدەى شانزەهەمدا تاكو سەرهەتاي سەدەى ئيستا، هيج بيرورا و تيتروانىيى رەخنەيى لەم ئەدەبەدا بەدى نەکەين. لەگەڵ ئەوهدا کە شاعيرەکان لوتکەى بلسيمەتى و شاکارى تيدا نواندوو و ئەدەبىيى ناتەواو و لاواز نييە، بەلکو ئەدەبىيى رەنگين و ناسک و کامل و دەولەمەندە و لە ەم روويەکەو ئەگەر تەماشاش بکرى. کەموکورى ئەوتوى تيدا بەدى ناکەين، بەلکو توانيوه لەگەڵ رۆپووەى ميژوو هاودەنگ ببیت و گەشە و خەملاندنى خۆى بپاريزت. ەرهچەندە دابرينيک بەدى دەکرى، ئەگەر هاتوو بەپيى ناوچەيى لەقەلەم بدرى. بەلام ئەم دابرينە دەگەرتتەو بۆ چەند هۆبەک ليترەدا دەرفەتى ئەو نييە باس بکرى.

ئەو شاکرا و ديارە کە لەم ماوەيەدا هيج کتیب و وتار و چەشنەکانى ترى دانان بەدەستى ئيمە نەگەيشتوو تاكو بتوانين بيکەين بەچراى دۆزبنەو سەرهەتاي ميژووى رەخنەى کوردى، ەروەها لەو ماوەيە دوورو دريژەدا، شاعيرەکانمان توانيويانە کەلک و سوود لە هەموو تاقیکردنەو و جۆرە تازەکردنەو هەيى ئەدەبىيى گەلانى دراوستيدا وەرگرن و پەيروهى بکەن لە بەرەمەکانياندا، جگە لە شتى خۆمالي کە راستەوخۆ

(١) عەزیز گەردى، ئەدەب و رەخنە، چاپى يەکەم، بەغدا، ١٩٧٤، ل ٢٨.

(٢) د. احمد کمال زکى، النقد الادبى الحديث، اصوله واتجاهاته، القاهرة، ١٩٧٢، ص ٩.

پيئەندى بەباردۆخى ناھەموار و تيب و دژوارى کۆمەلەکەى پيئو ديارە.

ئەمەش ئەو دەگەيپنى کە شاعيرەکانمان هوشيار و چالاک بوون و ئاگادارى تەوايان ەبوو لە ئەدەبىيى رۆژھەلات بەگشتى و گەلانى دراوسى تايبەتى، وە شاعيرەکانمان بەپيى کات و شويتن لە بەرەمەکانياندا خاوەنى جيهانىيى بەرلاو و ناسک بوون، زۆرەيان باوەريان بەخۆيان ەبوو بى سەلەمينەو و پارايى راکانيان دەرتەبرن. جا کەوايو چۆن شاعيرەکانمان ئاگادارى تاقیکردنەو گەلانى ناوبراوەبوون لە رووى بزوتنەو هونەرى رەخنەيى لە ئەدەبەکانياندا!

لەگەڵ ئەوهدا شتيكى ئاشکرا و ديارە کە ئەدەبى کلاسيكى رۆژھەلاتى بەگشتى يەک شەقل و سيمای پيئو ديارە، ئەمەش بەهۆى کارتیکردنى تاييى ئيسلام بوو.

ليترەدا بەدلتايى و بى دوودلى دلئين کە شاعيرەکانمان ئاگادارى ئەو جۆرە رەخنە بوون کە لە ئەدەبىيى رۆژھەلاتدا سەرى ەلداو و توانيويانە بەهۆنراوە بيروراى رەخنەى خۆيان دەربسرن بەشيوەيەكى شياو و گونجاو بۆ ئەو هەيە بگەنە ئەو پايە و لوتکەيەى کە هەموومان شانازى پيئو دەکەين.

ئينجا بەپيوستى دەزانين گەشتيک بەناو بەرەمى شيعرى کلاسيكى کورديدا بکەين بۆ دەرھيتان و دەستنيشانکردنى ئەو هۆنراوانە کە يەکسەر پيئەنديان بەرەخنە و رەخنەگرەو ەيە و جۆرە سەرتاييک و دەمدانتيک لە رەخنەى ئەدەبى کوردى و بگەينە بەلگەيەكى پتەوى بۆچوونەکەمان.

لە بەردەمى رووناکى ئەم شتانە کە باسمان کردن. (بەپيى پلە، ئەو پلەيە کە لە بەر دەستمانايە باسى پارچە ئەدەبى کوردى ئەکەين، باسى ئەو سەردەمانەى ئەکەين کە پارچەکە لەو کات و چاخەدا ئەو شتەى ەلگرتوو کە خاوەنەکەى مەبەستى بوو، ئيتر ناھيتين ئەو بپيژن:

ئەو پارچەيە لەم وختەدا چ بيروباوەرپک ەلشەگرى ئەو لە سەردەمى دانانى پارچەکەدا چەشنى بيروباوەر و گوزارەى ئيستەى بوو؟

واتە هونەرەکە ئەم گوزارەيە مەبەست بوو، بۆيە ئەمە نابيژن، چونکە ئەگەر ئەمەى مەبەست بووبى پلە (تدرج) لە ئەدەبا نايى). (١)

وە بۆئەو هۆبە ئەنجامى کارەکەمان بەشيوەيەكى پوخت و ناياب لەقەلەم بەدين، دەين پەنا بەرينە بەر شيعرى ئەو شاعيرانە کە ئەم جۆرە زانستە لە شيعرەکانياندا بەدى دەکەين و تيشک دەخەينە سەر شيعرى (دە) شاعيرى کلاسيكى و بەپيى ميژووى ژيانيان باسيان ليوە دەکەين، واتە دەبيت لە (مەلای جزيرى) يەو دەست پيکەين کە لە

(١) علاءالدين سجادى، ئەدەبى کوردى و ليکۆلينيەو لە ئەدەبى کوردى، بەغدا، ١٩٦٨، ل ٢١٨.

سده‌ی شانزدهه‌مدا ژیاوه، ئینجا به‌ره و ئهممه‌دی خانی و سالم و کوردی و مه‌وله‌وی و حاجی قادری کۆیی و شیخ رەزا و مه‌حوی و میسباح- ددیوان (ئەدەب).

هه‌ریه‌کیکیان به‌شیوه‌یه‌کی جودا باسی ده‌که‌ین له‌ ئه‌وی تر تاکو لیکۆلیینه‌وه که خه‌ستترو ئه‌نجامیه‌کی باشت بده‌ت به‌ده‌سته‌وه.

ره‌خنه‌ی ئەدەبی کوردی له‌سەدە‌ی شانزەهەم- هه‌زه‌ده‌م

مه‌لای جزیری

به‌مه‌لا ئه‌حممه‌د یا شیخ ئه‌حممه‌د به‌ناوبانگه‌ له‌ سالی (١٥٦٠)ی ز له‌دایه‌کوه‌وه. له‌ سالی (١٦٤٠)ی ز کۆچی دوا‌یی کردوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ شاری (جزیره)ی پایته‌ختی بۆتان ژیاوه، به‌جزیری ناوی ده‌کردوه. ئه‌وه‌ی ده‌باره‌ی ژیا‌نی مه‌لای جزیری ده‌زانیه‌ت که‌مه‌ و به‌لگه‌ی ته‌واو بۆ ر‌استی به‌ده‌سته‌وه نیسه‌. به‌ر‌ابه‌ری ئه‌ده‌یه‌کی کوردی ده‌ژمیرویه‌ت. چونکه‌ له‌ سه‌رده‌می خۆیدا شتیکی هه‌ینابه‌ ناوه‌وه که ته‌واو تازه‌ بوو.

بیرۆای ره‌خنه‌یی له‌لای مه‌لای جزیری

جزیری نه‌ک ته‌نیا شاعیریه‌کی لیها‌توو و زه‌ین تبه‌ژ و شا‌کاریوه، به‌لکو په‌کیک بووه له‌وه‌که‌له‌ شاعیرانه‌ی که‌ توانیوه‌ به‌هۆی داهه‌تانه‌ و خولقان‌دی به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌یه‌وه زۆر شت بیه‌خشیته‌ به‌نه‌وه‌کانی پاش خۆی به‌ردی بنا‌غه‌ی کاری ئه‌ده‌یه‌ی کوردی بچه‌سپینیه‌ت. چونکه‌ له‌ ر‌استیدا جزیری (جگه‌ له‌وه‌ی هۆنه‌ریک و هۆنه‌رمه‌ندیه‌کی به‌رزی کوردانه و بولبولی با‌غچه‌ی ئه‌ده‌یه‌ی کوردیه‌یه. هه‌تا هه‌تا‌یه نه‌وا و سۆز و ئاوایی کپ نابێ، وه‌کو زه‌نگوله‌ له‌ شاخه‌ به‌رزه‌کانی بۆتانه‌وه ده‌نگ ئه‌داته‌وه، ر‌ینگا بۆ کاروانی هۆنه‌رمانان نیشانه‌ نه‌کا. بۆ ئه‌وه‌ی به‌خه‌لکی به‌سه‌لمینه‌ی که‌ (جزیری) کتبه‌ و که هۆنراوه‌کانی قسه‌ی په‌تی نی، به‌لکو دۆر و گه‌وه‌ری، کاشی ئه‌ده‌یه‌ی کوردستانن). (١)

به‌م پێیه‌ مه‌لا خاوه‌نی به‌هره‌یه‌کی بێ سنور بووه توانیوه‌ که‌رسته‌یه‌کی شیعی ر‌چاک به‌هۆنیسته‌وه و تبه‌دا بیرۆا و تبه‌روانیه‌ی ره‌خنه‌یه‌ی بده‌رکته‌ به‌رامبه‌ر ره‌خنه‌ و ره‌خنه‌گه‌وه. له‌ چه‌ند دبه‌ریکه‌دا به‌ره‌یه‌ی ره‌خنه‌یه‌ی ده‌ست‌نیشان ده‌کا، سه‌باره‌ت به‌سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ و بۆچونه‌کانی به‌م شبه‌یه‌ی خواره‌وه‌ ده‌نوتیه‌.

شیعرا ته‌ (مه‌لا) سیه‌ری شه‌که‌ر ر‌بزه‌ به‌مو‌عجیه‌ز
زانم ژ له‌په‌ی له‌عل ته‌ ئەف له‌فـــــــز و ئەدا گــــرت
د ئبه‌عجازی به‌یانیه‌ دا سوخه‌ن گه‌ر بیه‌ته‌ ئبه‌سافی
دزانت موخته‌سه‌ر هه‌ره‌که‌س (مه‌لا) سیه‌ره‌ عیباره‌ت کر (٢)

شیعی خۆی به‌مو‌عجرات ناوده‌یا و سیه‌ریکه‌ شه‌کری له‌ ده‌باری لیه‌ده‌دا قسه

١) علاءالدین سجادی، ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌یه‌ی کوردی، به‌غدا، ١٩٧٨، له‌ ٦١.

٢) دیوانی عارفی ربانی شیخ احمدی جزیری، هه‌ژار شه‌رحی له‌ کردوه، تهران، ١٣٦١، ل. ١٢٢، ل. ٢٢٩.

ئاراستەى خۆى دەكا و دەلىق - دەزانم شىعەرى وا، لە وزەى خۆتى تەنباىدا نىبەه. لە خۆشى و يادى لىقوى ئالى وەك لال ئەو قىسانەت بۆ ھاتووه. ھەروەھا پروو دەكاتە خەلك و بىپىيان دەلىق ئەگەر وىژدانتان ھەبىن، باش دەزانن مەلا لەو شىعەرانەى خۆيدا، كارىك دەكا رىك دەكا كە بەھىچ كەسپىك ناكړى و ھەرچى دەھونىتەو ھەك سىحەرى جادوگەرانە، لە دەمى دىتە دەروە). (۱)

ھەروەھا مەلا بىررىكى ترى رەخنە دەچەسپىنئى ئەوئىش، بئەرەتى بەراوود كارىبە لە وىژەدا. لەم بىررىكەدا پروو دەكاتە مىللەتەكەى پىپىيان دەلىق:

گەر لؤلولى مەنسور ژ نەزمى تۆ دخوازى

وەر شىعەرى (مەلىق) بىن تە بە شىراز چ حاجەت). (۲)

واتە: ئەگەر تۆ دەتەوئى مروارى ھىشتا نەسمرات لە ھۆنراو ھەدا دەس كەوئى، كە جوان و رىك بىت، وەرە پروانە شىعەرى مەلا. ئىتەر كارى بە شىراز و شاعىرانىبەو ھەبىبە. (لێرەدا مەبەستى لە شىراز حافزى شىرازىبە، (۳)

لەمەدا ئەو دەردەكەوئى كە مەلا باش حافزى ناسىو، وە بەلایەو ھەبەرز بوو لە شىعەر و ھونەردا، ھەروەھا پىشان دەدا كە مەلا خۆى لە حافزى بەكەمتر نەزانىو، ئەم بايەخدانە بە شىعەرى حافزى ئەو پەرى (اعجاب) ى مەلا پىشان دەدا بە حافز و دىوانەكەى. ھەروەھا ئەو ھەش پىشان دەدا كە حافز و دىوانى حافز لە كوردستاندا ناسراو بوون، چونكە ئەگەر نەناسراو بوونايە، نە مەلا بەراوردى شىعەرى خۆى لەگەل ھىنى ئەودا دەكرد، وە نە داواشى لە خەلك دەكرد كە شىعەرى (ملى) بىپىن و پىتوئىستىيان بە شىراز نىبە). (۴)

ھەروەھا مەلا بەراوردى خۆى لەگەل شاعىرىكى ترى ئىترانى دەكا، ئەوئىش (فەروخ) بىبە و دەلىق:

بىرى شەعارە د شىعەرى و (مەلىق) شال فروش

تو نىشان من مەدە فەرخى كولنك من بوئە فەرخ). (۵)

(۱) ئەمە ئىشارەتتەكە بۆ ئەو ئايەتە تىدا كە فەرموئەتى (فقال الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين) سورة البقرة، الاية ۱۱۰.

(۲) دىوانى عارفى رپانى شىخ احمدى جزىرى، ل ۱۲۸.

(۳) دوور نىبە مەبەستى (مەلا) سەعدى شىرازى بىن، ھەر چۆنىك بىن لە چەمكە ناگۆرى.

(۴) د. ئەمىن موتابىچى، شاعىرانى كورد و ئەدەبىياتى فارس، گۆفارى كولتېجى ئەدەبىيات، ژ (۱۶)، ۱۹۷۳، ل ۲۱.

(۵) دىوانى عارفى رپانى شىخ احمدى جزىرى، ل ۲۰۷.

لێرەدا مەلا خۆى بە پىشەرە دەزانى لە بازارى ھۆنەنەوئى شىعەردا و، ھۆنراو ھەكەنى بە (شالى عەجەم) بە نرختەر و جوانتر دەزانى. ئىتەر تۆ نابى (فەروخ) بىم پىشان بەدى، چونكە لە لای من مندالىكە و لەسەر دەستى من پەروەردە بوو.

جا لێرەدا دەبى پىرسىن بۆچى مەلا شىعەرى خۆى بەراورد كرددو ھەبەشالى عەجەم، چونكە چىنىنى تىدايە. شىعەرىش برىتىبە لە ھونەرى رىكخستى و دارىشتن، فەروخىش كە خاوەنى ئەو شالەبە، مەلا بەرادەبىكى نزم تەماشائى دەكا، چونكە ھەرزە و ئىتېكى ھەرچاى حىساب دەكړى. خۆى بە شاعىرىكى داھىنەر و شاسوار دەزانى.

لە پرووئەكى ترەو مەلا شىعەرى خۆى بە گىيان چوواندوو كە دلى مردوو ھەكەن بە ئاگا و زىندوو دەكاتەو و دەلىق:

شىعەرى (مەلىق) كو ھەك ژوان داىە تەجانى مەروشان

پورمە لىرگى ئەرغەوان دىنە غەزەل لىك شەتەت (۱)

زۆر غەزەل و شىعەرى جوان و پىمانا ھەبە، شاعىرەكان لە پەلكى ئەرخەوان رەنگا دەنىوسنەو و بە دىارى دەيدەن بەبەكتر، بەلام گشتىيان بەرامبەر شىعەرەكانم پىر ھەلە و كەموكوپىن و لە رى لادەرن. بىن گومان لێرەدا مەلا پاىە و لوتكەى شىعەرەكانى و كارىتكردىيان و بەسەر خەلكدا دەستىشان دەكا.

ھەر لەم بارەبەو مەلا شىعەرى خۆى بەراورد دەكا لەگەل شتى بەرچەستەبى (مەترىالى) و دەلىق:

تەبەى لامىع وەش زەمىنەت بو حاسن

من دەست دا ذوالفەقار و دولدولە

ھشكەروى بەد فعىل چى ھىن كر عەجەب

بارك اللە خوەش بەزى ئەسپىن قولى (۲)

لێرەدا مەلا سروشتى شىعەرەكانى دەردەخا و دەلىق مىجازى من و تەبەى شىعەرەكانم، زۆر لە خۆباىى و سەركىش بوو، وەك بارگىرى تۆسن دەچوو. وشكەروئى بوو. سوپاسگوزارم بۆ خودا، كە بۆم ھاتە سەر رەداىە و ئىبستا باشە. ھەروەك چۆن ئىمامى عەلى، زولفەقارى دەخستە كار و چۆن دولدولتى: بۆ سواری خۆى داھىنابوو، تەبەى شىعەر ئىستا لە دەستى مندا ئاوا پراو ئاوا رامە. كە لە پىشدا وشكەرو و بەد ئاكار بوو، نازانم ئەو ھۆبە چى بوو، كەوا بەجوانى راھىنئى و رەوتى پىشسوى پى بگۆرى و ئەو رەوانىبەى پى رەوان كا. بەخوا سەبىرە! ئەى ئافەرىم ئەسپەقولى ئۆبال بەئەستۆم

(۱) سەرچاوەى پىشسو، ل ۲۹۴.

(۲) سەرچاوەى پىشسو، ل ۴۵۷-۴۵۸.

خۆشبهزی. ئا بەم شیبوویه مهلا زاله بهسهه هۆنینهوهی شیعردا و چوست و چالاکه. لێرهدا راستگۆ بووه چونکه شیان و توانای لهو وزه بهدا زیاتریش بووه (چونکه جزیری هۆنهرێکی بهسۆز و خواوهن خه پالتیکی ناسک و قسه سه ره وانیککی به دیمه ن بووه. شیعهره کانی دهروونی مرۆف نه جوو لێن و هه ژانیک له هه موو ده ماره کانا په پيدا نه کهن). (۱)

ئه م بۆچوونانهی مهلا به لای ئیمه وه جوو ریکن له (سه ره تا و ده مدان له په خنه ی نه ده بیسه وه، چونکه ئه م به راوورده ئه وه ده ره خا که مه لا ناگای له په خنه و په لای شاعیران و راده ی به راوورد بووه). (۲)

دیسان توانا و بهزی جزیری و پروا کردنی به خۆی، وه شانازی و ستایش کردنی به هۆنهرمه ندیبه که ی، گه لێ شتمان له باره ی نه ده به که یه وه بۆ روون ده کاته وه. که سیده بیته کی موله موعی هه یه - که نیو دپری کوردی و نیوه ی تری - عه ره بیسه - به ته وای شانازی و پروا کردنی به خۆی له ویدا ده ره خا. بۆفونه:

د نیقلیمی سوخه ن میرم د شیعری ده جه هانگیرم
(و یعلو موكب العشا ق اعلامی و رایاتی). (۳)

لێرهدا مهلا خۆی به میریککی قسه زان و پاراوه ده زانی، بۆیه له شیعهر هۆنینه وه دا، دنیای خسته ته ژیر ریکتی هۆنراوه کانی. ئه م جوو ره شانازی کردنه به ده گمه ن ده بیترئ، بۆیه لای شاعیره گه و ره کان نه بی به دی نا کرئ.

له دپریکی تر دا روو ده کاته ئه وه که سانه ی که ناشنایه تی له گه ل شیعهره کانی دا ده که ن، له ئه نجامدا بۆیان ده ره ده کوئ که مه لا چه ند شاره زایه له هۆنینه وه ی شیعری جوان و ره واندا و ده لئ:

حوسنی نه دایاته (مه لا) هه رکئ دی
(صح له انك عین الفصاح) (۴)

ئه مه ش ئه وه ده گه یه ن که مه لا وه کو سه ره وهر و سه رداریککی زمان ته و و پاراوی دپته پیش چاو، که س ناتوانی مملانی له شیعهر داریشتندا له گه لدا بکرئ. دیاره ئه م گرنگیدانه ی مهلا به خۆی هه ره به مه ناوه ستیت، به لکو له چه ند دپریکی

- (۱) علاء الدین سجادی، ده که کانی ئه ده بی کوردی، ل ۶۲.
- (۲) د. ئەمین موتابیچی، کۆفاری کۆلیجی ئه ده بیات، ل ۲۲.
- (۳) دیوانی عارفی رپانی شیخ احمدی جزیری، ل ۴۸۸.
- (۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۸۱.

تر دا شانازی و ئافه رینی ئاراسته ی خۆی ده کا، که په یقیته سووک و جوان دپنیته به ره هه م. به روخساریکی زیبا و قه شه نگ و وینه ی جوو به جوو هونه ره کانی جوانکاریدا. لێره دا مه لا گرنگی به روا له ت و روخساری شیعهره کانی داوه، ئه مه به لگه به کی پته و ی بۆچوونه کانی به تی که شاره ازا بووه له هونه ره کانی ره وان بیتریدا بۆ نمونه:

ئه حسه ن ژ قئ نه زمی له تیف
چه ند سه بوک هاتی خه فیف
مه حبوب به ده ستی خۆی شه ریف
نه قدی مه موهر و سککه دا
ئه حسه ن ژ قئ وه سفی ره فیع
ئه شکال و ئه وزا عین به دیع
تیتن ژ نورئ وه ک په قیع
بی عه یب و نه قس و په خنه دا
ئه حسه ن ژ قئ وه ضعی (مه لا)
ئه شکال و ئه وسافین حه لا
له و دل بو ان بو مو تبه لا
جه ذبه و جه لاله د سینه دا (۱)

که چی لێره دا ناوه روکی فه رامۆش نه کردوه، به لکو ئه وه په یقانه به جوو ریک به کار دپنی که هه مووی له نوو ریککی پاک و چاک و بی خه وش و بی که مایه سی دپنیته به ره هه م. که یه کیتی با به ت له هۆنینه وه دا په چاو بکرئ و به شپووزیک داریشتوه که لای هه موو که سیک زۆر په سند و ریک و گونجاو بی که پشکو ده خه نه نا وه ناو. له ئه نجامی هه لێنجانی ئه م بیرو که ی سه ره وه دا مه لا په نجه بۆ رپنازیککی شیکردنه وه ی بنیاتنانی هۆنراوه دا دا بین ده کا، ئه ویش روو له زمان ده کات، پشت به زمانه وانای ده به ستیت که (په نجه بۆ وشه و واتا کانی تیکسته که درپژ ده کا و له هه لسه نگاندا نیاندا باسی ئه وه ده کا وشه کان روون و ره وانن و ئاوازه دارن و له سه ره زماندا سووکن و گوئگر له بیستنیان له زه ت ده بیته و، واتا کانیان باشن و که لکیان هه یه و رابه ری گوئگر و خوینه ران ده که ن). (۲)

لێره دا تیبینی ده که یه ن که ئه م رایه یه کدگیر ده بی له گه ل بۆچوونه کانی په خنه گره

- (۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۲۵-۵۵۷.
- (۲) د. کامل البصیر، ره خه سازی، ل ۱۴۴.

کۆنه کانی ئەم ڕێبازە که ئێین قوتیبهه دینه وه ریبه (۲۱۳ک-۲۷۶ک) که له م روانگه وه چند ڕیبازیکی سه ره کی ده باره ی هه مان بابه ت ده ستێشان ده کا و (هۆنراوه ی وشه ی بهرز و واتا به که لک به با شترین چه شنی هۆنراوه له قه له م ده درئ). (۱)

ههروه ها ئه وه لی ڕه ده دا شایانی باسکردنه ئه وه به که مه لا به که مین شاعیری کورده که وشه ی (په خنه) ی به کار هێناوه به و مه به سه ته ی که ئیستا مانا که ی له ئه ده بدا باوه. ئەم بێرکردنه وه ی مه لا نیشانیکی پته و و نایابی شکۆمه ند پتیبیه (چونکه ئەم به لگه به مان پێشان ئەدا، سه یر ئە که مین هۆنراوه کانی ئەو له چاو هۆنراوی هۆنه ره کانی ترا ئاوازه به کیان په یدا کردووه و چوونه ته گو شه ی هه موو دلێکه وه! ئەمه ش له بهر ئەوه بوو ئەو توانیوه تی ئەو که هۆنراو داوای ئەکا له وشه و له بیرو له ئەندیشه و له ڕیخت هه مووی تیا یا به کار بێنن و شتی که نه به لیتته وه بۆ به کتی که ره خنه ی لێ بگری. وه یا به واته به کی تر له گه ل چه شه ی هه موو که سیکا گونجاون و کاریگه ریبه کیان هه بووه له دلی ئەوانه دا به و بۆنه وه وه ریان گرتووه). (۲)

لێره دا دوو تیبینی ده خه بینه روو:

به که م: مه لا به هۆی شانازی (۳) و ستایشکردنه وه بنه ره تیکی ره خنه یی ده ستێشان ده کا له هۆنینه وه ی هه لبه ستدا، که له لای زۆریه ی شاعیره کانی کلاسیکی په پره و ی کراوه، ئەویش لایه نی گرنگیدانه به ڕوخسار و ڕواله تی گشتی به ره هه مه که.

(۱) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۴۸.

(۲) علاء الدین سجادی، ئەدهبی کوردی و لیکۆلینه وه، ل ۲۱۴.

(۳) جزیری له م چند دێره دا ویتنه به کی تری ستایش و شانازیکردن به هۆنراوه کانی هه ده خاته روو:

سککه یی شیعرا مه به نا قی ته هات
له و ب عه یاری دجه هان دا ره واج
نابی ره وان من دیه شیعرا (مه لا)
(بُنکُر لِمَمَاءَ لِسَمَاءِ الْمَزَاجِ)
چ فه ساحه ت مه لاحمه ت وه دد پیری تو (مه لا)
نه ف ئەدا یا ته د شیعرئ وه شرین و بنه مه که

ههروه ها ده لئ:

سه دچین ده خوه دا گرتی به زولفا ته بچین
شیعرا مه وه حقه له وچو حه تا ماجینی
نه قشین فه له کان گو هده درن قی نه زمی
ته نه ها نه به شه ره درن ته حسینی

بروانه دیوانی عارفی پانی شیخ احمدی جزیری، ل ۱۷۲، ل ۳۳۰، ۵۰۵.

دووه م: فه رامۆش نه کردنی دیوی تری هۆنراوه، ئەویش گرنگی و بایه خدان به ناوه رۆکی بابه ته که به. مه لا له دوو دپیری تر دا پایه و پله ی بهرزایه تی پێشان ده دا له هۆنینه وه ی شیعر دا روو ده کاته خه لک و پتیبان ده لئ:

جه وه هری حوسنی ئەدا ته نه ها دبته مه قبولی ته ببع؟
گه رنه سه یقه ل ده ت بنورئ عیشق وه که حه ککاک رو ح
دی بوئ ئەنداز و ته رزی کی دبیت سیحری حه لال
گه ر نه بالا ته ببع بت وه که په هله وان چالاک رو ح

واته شیعر و گفته من، بۆیه له چاو قسه ی خه لکی تر زۆر له بهر دلانه و خه لک پتیبان خۆشه، چونکه گیانم که به تیشکی ئەقین قاله، زمان و دل و میتشکی به خاوتینی راهیتناوه و وه کو ژه نگرن ژه نگاوی مشتومال ده کا. ئەویش مشتومالی داون.

بۆیه وا خۆش و له بارن. ده نا کت ده توانی به م ته رز و ئەندازه به زۆره، (سیحری حه لالی) به ده مدایی. ئەوه کاری که سیکه که گیانی وه که پاله وانی زۆر چوست و به کار مرخی شیعی به پایه و پله ی بهرزایه تی گه یان دبی). (۱)

مه به سه ته ی مه لا ئه وه به که خۆی پتیبه یان دووه و په ره وه ده کردووه و که سه ی یارمه تی نه داوه، واته لاسایی که سه ی نه کردووه، چونکه ده لئ گیان و زمان و میتشکم (هۆشمه ندی) م به خاوتینی راهیتناوه له بهر ئەوه توانیوه سیحری حه لالی بهوتیتته وه، لێره دا مه به سه ته ی مه لا شیعره کانی تی و ویتنه ی راسته قینه ی که سایه تی و پایه و پله ی شاعیره تی و بلیمه تی پێشان ده دا.

ههروه ها له پارچه قه سه یه که دا مه لا بنه ره تیکی تری ره خنه ده خاته روو، ئەویش دزین له ویتنه دایه. بئ گومان ئەم دیارده به زۆر بنجوبنا وانیکی کونی هه به له ئەدهبی کلاسیکیدا.

شاعیری سه رنه که وتوو په نای ده برده بهر دزینی ده فی ئەدهبی له شاعیریکی شاکار و لیتها توودا و به ناوی خۆی بلاوی ده کرده وه. ئەم دیارده به ده بیتته هۆی لیتکردن و دواخستنی به ره هه می هۆنراوه و به کاریکی ناپه سند و نابه جئ و گومان لیکراو له هه موو ئەدهبیکیدا له قه له م ده درئ.

ئه وه ی شایانی باسه ل یره دا که ئەم دیارده به به که م جاره له میتزوی ئەدهبی کوریدا رووی داوه. مه لای جزیریش ده رک و هه سه ته ی به مه کردووه و به هیج شتی که قایل نه بووه، تا کو وه لامی ئەو کۆلکه مه لا دزه نه داته وه، چونکه دزه که ره خنه ی له جزیری گرتووه، که له شیعر هۆنینه وه دا لاواز و سه سه ته و نایگاتی. ئیتر به هۆنراوه به کی حه وت

(۱) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۱۸۷-۱۸۸.

دڙي وهلامى ده داته وه له ژير ناوى (شيعردز) و ده لئ:

قهوى مه شهوره كو ناقى ته مه لا خه مسه عه شه
تو بشييعرا نه ته گوتى خوده كى قه ند و شه كه ر
دورى ناسوفته دهونى! مه نه دى ميسلى ته قه ت
نه دسه متى عه جه مى دا نه د ئيقليمى ته تهر
ئه ف چ شيعر و غه زه لئ مه دح و سه ناياخوه دكى
د جقاتان وه دبئزى مه بتعن و بخه به ر
ئه ف چ ته قلىد و شه تاتن چ به تاتن تودكى؟
سه رى قيرا ده ژينى، بدوسه د ناوه كه سه ر
ته دزانى فنيكا ته نه مه كان غزلانه
چ بو هاتينه مه تاعى ته، ئه يا بئ سه روبه ر!
ده ست و پايان ژ به رى زبده كى دئ ته بكم
ميسلى حه ممدى عه رهب، هه روه كى شئخ ثانى بسه ر
ئه حه مدم سيئه سوپه رپيژ به رى تيرا فه له كى
ده عوه دارى ته مه ئيرؤ توژ ده حلى وه ره دهر (۱)

مه لا به شتويه كى كاريكا تيرانه سه رنج و تبينيبه كانى ناراسته ي شيعر دزه كه ده كا،
پتي ده لئ زؤر مه شهوره كه ناوت مه لا بازده به . به شيعر يك كه هى خؤت نبويه ، خؤت
لاى خه لك شيرين ده كه ي بؤ نه وه ي ناستى خؤت بئنيه راده و ريزى من، وا هه ست
ده كه ي كه تو مروارى كون نه كراوت هؤندؤ ته وه . به لام من پياوى وه كو تو م نه له ئيران،
نه له ولاتى تاتار ديوه . له گه ل نه وه شدا ره خنه و تانوپؤ له شيعره كانم ده گرى و به خراپه
باسم ده كه ي! ئه رى پيم نالئى ئه م درؤ و ده له سه چيبه ؟ تو ناوت لئ ناون شيعر و
به ئاخ و غه م باريبه وه ده يان بئزى و سه رت له گه لدا راده ژينى؟ خؤت ده زانى
(فنيك) (۲) ته به ره گه ي كارم ازمان نبويه و، به ته لئ و كه له ك ده لك، ناكرين
به ئاسكى چاو به لئك.

به چاوه رېا و گاله گال له تالايى ناكه وئ. هه لبه سته ت كه ده لك نامهن، ئه و پرپوچوه
بئ تامهن. كه هپچ كه س به هپچى ناوتين. دوايى پتي ده لئ ئه رى كايى شيعر دز،
ئاگادارت ده كه م ئه گه ر هاتوو له م خووه ناشيرينه واز نه هينى و له ته شكه به رى خؤت

(۱) سه رچاوه ي پيشوو، ۵۶۰.

(۲) (فنيك) ناوى گونديكه له ناوچه ي جزيره و بؤتان، مه لا دزه كه خه لكى ئه و گونده به، كه جزيرى
ناوى بر دوه.

ئيتير پي پاكيشى، من كاريكت پي ده كه م هه روه كو (شئخه) كه به سه ر (حه ممدى
عه رهب) ي هينابوو. هه روه ها جزيرى له دوا دڙي هؤنراوه كه دا، به راستى خؤى
ده هاوئزته مه يدان و رق و كينه كه ي ده دركيتي به رامبه ر به شيعر دزه كه و پتي ده لئ
سينگم ماتال و قه لغانه، ئه مه وئ به گژتا بچم و تو لئم بسينمه وه، چونكه راستيبه كه ت
ئاشكرا بووه، ئيتير خؤت له كه له ك و ده حلدا مه شاره وه و مه لا مه ده . بؤم وه ره مه يدانه وه،
ئاكو راده ي ئه ندازه و نرخ و به ها به كه ت بخه مه پر وو.

بئ گومان ئه م جؤره گف توگؤ به كه به شيعر كراوه، ئه مانه كه ره سته به كى بيروبا وه رى
ره خنانه به كه له لايهن شاعيره كانه وه سه رى هه لدا وه و به و شتويه چوونه ته ناو ناوه رؤك
و كرؤكى باسه كه وه. له و تووئيتيكا كه به هؤنراوه كراوه له نئوان مه لا و عيماده دين دا،
كه جؤر يكه له هه فركى و هه لئنجانى لايه نى چاكه و خراپه له هؤنراوه دا. ئه م
ده مه قالييه كه به هؤنراوه پيشكه شى به كتر يان كر دوه وه نه بئ جؤر يك بئ له شه ر
شيعر هه روه كو روويدا وه له لايهن زؤر شاعيرى كلاسيكى له ئه نجامى ناكؤكى و به ك
نه گرتن سه باره ت به هه ندى لايه نى شيعر يدا.

ئه مه ي مه لا و مير ره نكيكى تازه به له ئه ده يى كورديدا كه نرخ و به ها ي به كتر يان ديار
كر دوه . كه تا چ راده به ك شاره زا و به توانانه له هؤننه وه ي شيعر دا. ئه م (مناظره او
حوارى شيعرى) به (دشئين بيژين ئه فاهه به كه م (اول) پي كفه گوتنا شعريه (محاوره) د
ئه ده يا كورديدا). (۱)

هه روه ها بؤمان ده رده كه وئ كه له ئه نجامى هه قبه ريكردنى هه ردوو و تووئزه كه دا (مير
عيماده دين به كه ژ ميرين جزيرى و ژ وى شعرى تئ ته زانين ئه ف ميره گه له ك شاعير و
زانا بوويه). (۲) له به ر ئه وه مه لا قايل بووه كه ئه و (حواره شعريه) ي له گه لدا بكات.
چونكه ئه گه ر شاعيريكى چاك و شياو نه بوابه! مه لا به هپچ جؤر يك پله ي شاعيره تى
خؤى نه ده هينا ناستى ئه و. به لگه شمان ئه وه به كه مه لا ئه م په سنانه ناراسته ي مير ده كا
و ده لئ:

د ئيقليمى سوخه ن خاقان
ره وان به خش و شه كه ر ريزى
نه هن وه ك ته د ئافاقان
بجان را عه نه ر ئاميزى
ژ سيمين ساعيد و ساقان
بسسه ححارى گوهر ريزى

(۱) ديوانا كرمانجى، عبدالرقيب يوسف، چاپى به كه م، نه جه ف، ۱۹۷۱، ل ۳۱.

(۲) سه رچاوه ي پيشوو، ل ۴۲.

واته له مه‌لېه‌ندی خاقاندا، بوويه قاقان. شه‌کر له دهمت ده‌باري، گيان ده‌به‌خشي. له هه‌موو دنيا تاكت نيبه. گيانمانت بۆن خوښ کرده. قسه‌ت ئيژي عه‌نېه‌ري تېکه‌ل کراوه. ده‌رباره‌ي له‌کي سپي و باسکي زېوين، جادووگه‌ري له‌شيعردا و گه‌وه‌ره‌لده‌پيژي). (۱)

ليرده‌دا مه‌لا په‌نجه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ي شيعري مير دريژ کرده‌وه، که سه‌رچاوه‌کي جادووگه‌ريه و خورپه‌يه‌کي بې پایانه.

مير وه‌لامی دده‌اته‌وه و راده‌گه‌يښت که هه‌ر مه‌لا خاوه‌نی سه‌رچاوه‌ي جادووگه‌ري و نه‌نديشه‌يه له شيعر هونېنه‌وه‌دا، چونکه شيعره‌کانی نه‌ک ته‌نيا له کورده‌ستاندا بلاون، به‌لکو له‌زور جيتدا. پتي ده‌لتي:

بغه‌واسی بسه‌حجاري
ته‌دور ئانېن ژبه‌حـره‌يښي
ژ نه‌زما ته شه‌که‌ر باري
ژ ميسري تا بغه‌زنه‌يښي
بديقه‌ت بېن سه‌ده‌ئه‌شعاري
دبيژي تورفه‌ت و له‌يښي (۲)

له شيعردا جادووگه‌ر هه‌ر توي! نه‌تو مرواري ناوبه‌حران ده‌هونيه‌وه له شيعره‌کانت شه‌کرياري هه‌تا گه‌يسته‌ ميسرو ولاتي غه‌زنه‌يښ داگرت. هه‌روه‌ها پتي ده‌لتي له هونېنه‌وه‌ي شيعردا هه‌ر توي سه‌روه‌ري و ده‌تواني له ترووکاني چاوتيکدا سه‌دان شيعري پي مانا وورد و باريک به‌هونيه‌وه. ليرده‌دا بۆ هه‌موو که‌سيک ئاشکرا ده‌بېت که مه‌لا چنه‌د به‌توانا و زيرک بووه له هونېنه‌وه‌دا، تاکو گه‌يشتوته‌ئه‌و پله و راده‌يه‌ي که هه‌موو که‌سيک شانازي و ستايشي پي بکات. به‌لگه‌شمان بۆ چه‌سپانديني ئه‌و راستييه‌ ئه‌وه‌يه (ته‌ماشاشا ده‌که‌ين له سه‌ده‌ي پازده‌مدا له‌نيو کورده‌واريدا، گه‌لتي هونەر هه‌بووه که خاوه‌ني به‌ره‌م بوون، له‌ناو ئه‌و هه‌مووانه‌دا په‌کيکيان، ناي ده‌ر کرده‌وه و هونراوه‌کاني له دلتي مه‌ردوومدا خوځيان چه‌سپانده‌وه، ويښي ئه‌وانه په‌کيکي وه‌کو شيخ ئه‌حمده‌ي جزيري، ئه‌م به‌لگه‌يه‌مان ده‌دا به‌ده‌سته‌وه. سه‌ير ئه‌که‌ين به‌ره‌مه‌کاني ئه‌و به‌چاو به‌ره‌مه‌ي که‌ساني تره‌وه ئاوازه‌يکي په‌يدا کرده‌وه و، چوته ناخي دلتي هه‌موو که‌سيکه‌وه). (۳)

(۱) ديواني عارفي رباني شيخ احمدی جزیری، ل ۵۷۲.

(۲) سه‌رچاوه‌ي پيشوو.

(۳) علاء‌الدين سجادی، نرخ شناسی، ل ۱۱.

هه‌روه‌کو باسمان کرد له‌مه‌ويه‌ر که هه‌ردوو شاعير ريک ده‌که‌ون بۆ ده‌ستنيشان‌کردني سه‌رچاوه‌ي هونراوه‌ي شيعره‌کانيان، که جوړيکه له جادووگه‌ري و له نه‌نجام و ئاکامي خورپه و نه‌نديشه‌ ديته‌ کايه‌وه، نه‌ک به‌هوي فيريون و زانسته‌وه. بې گومان ئه‌م بۆچوونانه بنجونه‌وانتيکي کوني هه‌يه له‌ره‌خنه‌ي گيتيدا، که له‌لايه‌ن نه‌فلاتون و نه‌رسته‌ودا سنوره‌کي کيشاوه و نه‌نجام دراوه. (له‌لاي نه‌فلاتون سه‌رچاوه‌ي هونراوه خاوه‌نده که به‌هوي خورپه و ئيلهامه‌وه به‌شاعيران ده‌به‌خشي). (۱) به‌لام له‌م رووه‌وه و بۆچووني نه‌رسته‌و جياوازه له‌گه‌ل هي نه‌فلاتوندا، نه‌رسته‌و ده‌لتي (سه‌رچاوه‌ي هونراوه ئاره‌زوويه‌کي زکماکييه له بوون و قه‌واره‌ي ئاده‌میزادا ئه‌م ئاره‌زوويه زکماکييه هيژيکي بې سنور پال به‌هه‌ستياي ئاده‌میزاده‌وه ده‌ني بۆ لاساييکرده‌وه‌ي سروشت، هه‌روه‌ها هونراوه له‌گه‌ل چنه‌د چه‌شنيکي حه‌زکردني زکماکي ئاده‌میزادا جووته وه‌کو حه‌زکردني له زانباري و خوښ بينين له تربه و ئيقاع و نه‌نجامداني ريکي). (۲)

هه‌روه‌ها مه‌لا و مير زياتر په‌کتريان هه‌لده‌سه‌نگين، هه‌روه‌کو له‌م وتويژده‌دا ده‌رده‌که‌وي:

مه‌لا:

ژ به‌حرا قولزوما ميران
بغه‌وواسي گوه‌هر چينم
د به‌حسا عليم و ته‌فسيران
تو ده‌ريايان وه‌نابينم
ژمير و به‌گلهر و چيران
غولامي مير نه‌مادينم (۳)

واته من له ده‌رياي گه‌وه‌ره‌کاني مرخي تو، هه‌لده‌هينجم. تو جگه له شاعيري، له زانست و شه‌رح و ته‌فسيردا، ده‌ريايه‌کي. وه‌ک تو ده‌ريام هه‌ر نه‌ديوه. له‌ناو مير و خونکار و ده‌سه‌لاتداراني ولات، بچووکي مير نه‌مادينم.

تېبيني ده‌که‌ين مه‌لا خوي به‌وپه‌ري (تواضع) هوه پيشان ده‌دا به‌رامبه‌ر به‌مير. نه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌يښت که مير شاعيريکي ليهاوتو کاريگه‌ر و گرانبه‌ها بووه.

مير له وه‌لامدانه‌وه‌دا روويه‌کي تري شاعيره‌تي مه‌لا ده‌رده‌خا و ده‌لتي:

مير:

(۱) د. کامل بصير، ره‌خنه‌سازي، ل ۲۳.

(۲) ارسطوطاليس، فن الشعر، تحقيق د. عبد الرحمن بدوي، القاهرة، ۱۹۵۳، ص ۶۳.

(۳) ديواني عارفي رباني شيخ احمدی جزیری، ل ۵۷۲.

دباغی له فز و مه عنای
 سوخه ن من سه روی نازاده
 ژ ئیملانو ژ ئینشایی
 مه له وحی دل نوما ساده
 ژ حوسنی رهونه قهک دایی
 کو شیخ نه حمه د مه ئوستاده (۱)

له باغچه ی واژه و گوزارهدا قسه کانم وهک سهول وایه، له نووسینه وه و دارشتندا ته تله ی دل م ساکاره، به لام له گه ل نه وه شدا، نه گهر شیعره کانم پهره و بره و یتکی هه به. چونکه خوم به شاگردی شیخ نه حمه د ده زانم، که ماموستا و سه روی منه. له م وتووێژه به دا، که جوړیکه له شانازی و ستایشکردنی یه کترین، له گه ل نه وه شدا په نجه بۆ روخسار و ناوه روکی شیعره کانیان درتیز ده که ن، به تایبه تی لایه نی داهیتان و خولقاندن له هونینه وه ی شیعردا و لاساییکردنی مه لا له هونینه وه دا، چونکه میر خوی به شاگرد و، مه لا به ماموستا ده زانی و، نه و ریچکه یه ی که گرتوو یه تی له هونینه وه دا به په سند له قه ل م ده دا). (۲)

سه ره رای نه وه ش (بنه رته ی ره گه زی وشه و ره گه زی واتا) ده ستنیشان ده کا، نه مه شه بنه رته یتکی سه ره کبیه له دارشتنی هونراودا و جوړیکه له دیارکردنی لایه نی هونراوه. به م پیسه نه گهر هاتوو به وشه ی به رز و واتای به که لک و سوودمه ند سازدرا نه وه به هونراوه یه کی چاک و سوودبه خش له قه ل م ده درئ.

هه ره ها سه ره نجیکی تر ده خه یه روو له نه نجامی به راوردکردنی نه م وتووێژه یه ی که له نیوانیاندا کراوه، نه ویش کیشی شیعریه، ته ماشا ده که یه میر په یه وه ی هه مان کیشی شیعری کردوه که له لایه ن مه لا به کار هاتوو، نه ویش کیشی عه روو زی عه ره بیه. نه مه ش مه رجیکی سه ره کبیه له وتووێژی شیعردا. هه ره ها نه وه ی شایانی باسه مه لا له هه موو شیعره کانیاندا په یه وه ی نه م کیشیه ده کا که (گومان له وه دا نبیه، که مه لا هه موو شیعریکی پاشی لیبونه وه له ریکه خستنی به عه روو کیشاویه تی). (۳)

له نه نجامی نه م باسه وه، نه وه مان بۆ ئاشکرا ده یه که مه لای جزیری به یه که م ره خه نه گر له نه ده بی کوردیدا له قه ل م به دین. هه ره کو چۆن له زۆر مه بداندان به تازه گه ری ده زانین. ئا له م بواره شدا درتیی نه کردوه، چونکه بیری ره خه نی به شتیه یه کی جوان و ریک

(۱) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۵۷۳.

(۲) د. کامل بصیر، ره خه سازی، ل ۴۷.

(۳) مه عرف خه زنده ار، کیش و قافیه له شیعری کوردیدا، به غدا، ۱۹۶۲، ل ۴۶.

چه سپاندوه و باسی کردوه، هه ره کو بی نیومان که زۆر لایه ن و بنه رته ی ره خه نی شی کردوه و بیری خوی به رامبه ری ده بریوه. نه م هه نگاوه بۆته هوی نه وه که - نه حمه دی خانی - قوولتر و فراوانتر بچیتته ناو نه و مه بدانه وه، هه ره کو له مه ودوا باسی ده که یه ن.

نه حمه دی خانی

به ناوبانگترین شاعیری کونی کورده، به کیکه له لوتکه کانی شیعری کرمانجی ژووو و له سالی (۱۶۵۰) ی زاینی له دایکبوه. له ناوچه ی جزیر و بۆتاندا ژیاوه. ناوبانگی نه حمه دی خانی له گه ل مه م و زیندا سنووی دووری ولاتی بریوه و به جیهاندا بلاو بۆته وه. هه ره وک له مه م و زیندا بۆمان ده رده که ویت خانی زانایه کی گه وره بووه و شاره زای هه ندئ لایه نی میژووی فه لسه فه و گه لیک زانستی تر بووه وه کو مه لا و خوتینده واره گه وره کانی نه ته وه موسلمانان کان. له زۆر شوین خوتیندوو یه تی و بووه به مه لایه کی گه وره و له جزیره و بایه زیدا درسی وتۆته وه و گه لیک مه لا و زانای تری پیتگیه یاندوه.

خانی له سالی (۱۷۰۶) ی زاینی کوچی دوا یی کردوه.

خانی و ره خه نه گرتن

گرتن گرتن به ره مه ی خانی، داستانی (مه م و زین) ه و به نایابترین داستان له قه ل م ده درئ له میژووی نه ده بی کوردیدا، چونکه له م داستانه دا هه ست ده که یه ن خانی ده نگیتی تازه ی تیدا نواندوه، بۆ به ره و سه رکه وتن و به ره و پینشچوونی ئامانجی نه ته وایه تی. هه ره ها خانی توانیوه نیشکی بیروپاکانی تیدا ده بریوت، به تایبه تی بیروپای ره خه نی که لیره دا مه به ستمانه و له مه ودوا به درتیزی باسی ده که یه ن.

(خانی به پیتی رۆژی خوی به رنامه یه ک بۆ ره خه نه گرتن داده نیت و به جوړیک ره خه نه گران ده کات به دوو به شه وه، که نه گهر نه و بیره ی خانی که میک فراوانتر بکه یه وه و هه ندیک به ره و قوولایی به رین، نه و هه رچوارچیه گشتیه ده گرتیه وه که نه مرۆ ئیمه چه شنی ره خه نه و ره خه نه گرتنی تیدا جی ده که یه نه وه). (۱)

خانی روو ده کاته نه و که سانه ی که دل و ده روونیان پاکه و داوای هاندان و دلخۆشکردن و ته یه کی باشیان لی ده کات:

(۱) دوکتور عیزه دین مسته فا ره سول، خانی و ره خه نی نه ده بی کوردی، نووسه ری کورد، ژ (۵)، به غدا،

۱۹۷۲، ل ۴۶.

خه لقی کوژ سینه و ژ دل ساف
 پاکیزه سروشت و نه هلی ئینساف
 بیلجومله بکه ن ژ بۆ مه ته حسین
 بیژن کوب قه نجی هاته ته دوین (۱)

ئوکه سانهی که له سنگ و سینه و له دلدا سافن و بی گهردن و سروشت و پاک و خودان و بیژدان، هه موو پیکه وه ته حسین و ئافه رین بۆ ئیمه بکه ن و بلین به باش نووسرا، مه بهستی خانی ئه وه به که شاعیر تیکی داهینهر ده توانی به جوانی و شیرینی شاعر بهوئیتته وه، لیته دا بنه رته تیکی ره خه یی ده ستنیشان ده کات ئه ویش بنه رته یی به ره مه می داهینراوه له گه ل دیار کردنی لایه نی خوینهر و گو تگری ئه و به ره مه ئه ده بییه و ناشکر کردنی چاکیه کائیتی.

ئهم بۆچوونه ی خانی ئه وه ناگه به نیت که ته نیا له باره ی خو به وه ده دویت و به ده وری خو یا ده خو لیتته وه و فیری به سه ر که سانی تره وه نییه، به لکو هه موومان ده زانین که شاعیر که سیکه و له ناو کو مه لیکدا ده ئی و هه ست و سوژی بریتین له ئینعی کاسی باری گشتی کو مه له که ی و بوونی ئه ویش وه کو ئه ندامیک تیدایه. چونکه بیری ره خه گری خانی له وه چۆته ده ره وه که له هه ندی به ره هم و داستانی رۆژه لاتدا ده بیینین، یا هه ندی شاعیر به گیان تیکی پر له ته وازو عکار بیه وه روو ده کاته خوینهران و داوای ئه وه ده کات که له که موکوری هۆنراوه کانی ببورن. به لکو خانی خو ی به که سیک داده نیت که هیشتا له کوژی زانست و ئه ده بیاتدا قوتابی بیت و روو ده کاته ئه وانیه که به توانا و به ره ن و داوایان لئ ده کات که ره خه ی دل سارد که ره وه ی لئ نه گرن و، مه بهستی خانی لیته دا ئه وه نییه که (مه م وزین) ه که ی به به ره مه تیکی ته و او و بی که موکوری بزائیت، به لکو زۆر به ساکار بیه وه روو ده کاته کوژی ئه ده بیاتناسان و ده نووسیت:

لئ هیثی ده که م ژ موسته عیدان
 هه رفان نه گرن ل موسته فیدان
 ئەف نامه ئه گهر خرابه، گهر قنج
 کیشایه مه دگه ل وی دوو سه د ره نج
 نه و باره یی تیفلای نه و ره سیده
 هه رچه ند نه هن، قه وه ی گوزیده

(۱) احمدی خانی، مم و زین، تیکستا کریتیک و ترجما و پیشخبر، م. ب. رۆدینکو، مسکوا، ۱۹۶۲، ل ۴۱.

لئ من ژ ره زان نه کسر ته مه توع
 مانه ندی دزان بکه ن ته ته بوع (۱)

من هیوا له خاوه ن به هه ران ده که م، که هه رف، واته قسه، له ده ست پیکه ران نه گرن. ئهم نامه به واته (مه م و زین) نه که ی ئه گهر خرابه یا باش، ئیمه له گه ل ئه ودا دوو سه د ره نجمان کیشاوه. نۆبه رده مندالی نه ونه مامه (ساقایه). هه رچه ند له خویدا نییه و کزه، به لام زۆر جوانه. من له ره زان واته ره زی خه لکی سوودم وه نه گرتوه، وه ک دزان دوای که س نه که وتووم.

لیته دا مه بهستی خانی له (حرفان) وشه ی ره خه یه که ره خه له و که سانه نه گرن تازه ده ستیان داوه ته هۆنینه وه ی شاعر، چونکه له وانیه به ره مه که به پوخت و نایاب ساز نه درئ، به لام له گه ل ئه وه شدا به هۆی خه ریک و ماندوو بوو تیکی زۆره وه مه م و زینه که م هینا وه ته کایه وه، چونکه په نام نه بردۆته به ر دزین و له ئه نجامی هۆشمه ندی و زیره کانم ئهم شاکاره م خو لقان دووه.

به م پییه خانی په نج به بنه رته تیکی ره خه یی درێژ کردوه، ئه ویش دزین له ویتزه دایه، که به خو یه کی ناشیرین و نابه جئ له قه له م ددا.

هه ره ها له چه ند درێژ تیکی تر دا، خانی به و په ری له خو یایی بوونه وه چه ند لایه ن تیکی تری به ره مه که ی ده خاته روو و ده لئ:

نه و ره سه ته ی هه دیقه یی فوئاده
 مه عسووم، عه فیه، پاک زاده
 نۆباره ئه گهر شیرینه گهر تال
 مه تبووعه ژ ره نگی نه وعی ئه تفال
 من هیثی هه یه ژ نه هلی حالان
 ته قبیح نه که ن ئه فان تیفالان
 ئەف میوه ئه گهر نه تابداره
 کرمانجییه ئه و قه در لکاره
 ئەف تیفله ئه گهر نه نازنینه
 نۆباره قه وه ی به من شیرینه
 ئەف میوه ئه گهر نه پر له زیزه
 ئەف تیفله ب من قه وه ی عه زیزه

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۲.

مه‌حبوب و لیباس و گۆشواره
مولکیدی من نه‌موسسته‌عاره^(۱)

مه‌م و زینه‌که‌م نه‌نوه‌مامی باخچه‌ی دلّه، پاک و خاوین و بئ‌گوناهه. نۆبه‌ره‌یه، ئەگەر شیرین بیت ئەگەر تال، له هه‌موو روویه‌که‌وه له مندال ده‌چیت- واته له دیمه‌ن و له سروشتدا له مندال ده‌چیت. من هیوام به‌خاوه‌ن دلانه، که ئەم مندالانه ناشیرین نه‌زان. ئەم میوه‌یه ئەگەر ئاودار نه‌بیت، ئەوا کوردییبه و هه‌ر ئەوه‌نده‌ی له باردایه. ئەم مندالنه ئەگەر جوان و نازنه‌ن نه‌بیت، ئەوا نۆبه‌ره‌یه و لای خۆم زۆر شیرینه. ئەم میوه‌یه ئەگەر تامی خۆش نه‌بیت، ئەوا ئەم مندالنه لای خۆم زۆر خۆشه‌ویسته. خۆشه‌ویسته خۆی و به‌رگ و گواره‌ی مولکی خۆم و نه‌مخواستون.

ئوه‌ی شایانی باس بئ‌ئوه‌یه که خانی زیاتر لایه‌نی بی‌ده‌ریاری به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌خاته روو، به‌واتایه‌کی تر زیاتر تیشک ده‌خاته سه‌ر ناوه‌پۆک و مه‌م و زینه‌که‌ی چوواندوو به‌هه‌ندئ شت که له راستیدا جی‌مشتومر کردنه وه‌کو (نه‌وره‌سته‌ی هه‌دیقه‌ی فوناده) و (مه‌تبووعه ژ ره‌نگی نه‌وعی ئەتفال) و (میوه‌یه، ئەم جۆره شتانه لایه‌نی چاکی و خراپی تیندا به‌دی ده‌کری، له‌به‌ر ئوه‌ی مه‌م و زینه‌که‌ی هیناوه‌ت ناستی ئەو شتانه له هه‌لسه‌نگاندندا، ئەمه‌ش به‌لگه‌به‌کی راسته‌وخۆیه که خانی دان به‌وه‌دا ده‌نی که به‌ره‌مه‌که‌ی به‌پیتی بی‌ری خۆی به‌کاریکی ته‌واو و کامل له قه‌لهم نادات. دیاره ئەم بایه‌خدانه به‌به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌یه‌وی تاقی‌کردنه‌وه و معاناتی له نووسینه‌وه‌ی شیعردا پیشان بدات.

بئ‌گومان ئەمه‌ش به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌خاته خانی روو ده‌کاته خه‌لک و پیتیان ده‌لی، مه‌م و زینه‌هیناوه‌ته به‌ره‌مه‌ به‌بئ‌ئوه‌ی لاسایی که‌سی‌ک به‌که‌مه‌وه، یاخود په‌نا بیه‌مه‌ به‌ر که‌سانی بیانی، به‌لگه‌وه له سنووری بی‌ری زمانه‌که‌مدا تپه‌ر نه‌بووم. مه‌به‌سته‌ی خانی ئوه‌یه که مه‌م و زینه‌ به‌ره‌مه‌ی بی‌ری خۆیه‌تی و سه‌ره‌تای داستانی نووسراوی کوردییبه.

خانی سه‌ره‌پای گه‌وره‌یی خۆی و به‌ره‌مه‌که‌ی، داوای ئوه‌ ده‌کات که له باسی که‌موکوری‌دا حسابی ئوه‌ی بۆ بکری‌ت که ئەمه سه‌ره‌تای ئەم چه‌شنه نووسینه‌یه له کوردیدا و خۆش به‌سه‌ر که‌ره‌سه و ته‌جروبه‌ی کۆن و ئاماده‌کراودا نه‌هاتوه تا سوودی لێ وهرگری‌ت. لێره‌دا خانی له پال ئەم بی‌ره‌ ورده‌دا شانازییه‌کی به‌تینی شاعیرانه‌ش به‌به‌ره‌مه‌ی خۆیه‌وه ده‌رده‌پیت. خانی پاش ئەمه‌ پڕ به‌دل له خوای ده‌وی‌ت که ئەم به‌ره‌مه‌ به‌نرخه‌ی نه‌داته ده‌ست که‌سی ئه‌وتۆ که تپی نه‌گات و نه‌یداته ده‌ست ره‌خنه‌گری

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

وا که هه‌ر له که‌موکوری و شکاندنی بگه‌ری‌ت:

یا ره‌ب مه‌ده ده‌ست خه‌لقی ناساز
قی شاهدی دلرو بایی ته‌نناز^(۱)

خوایه ئەم به‌ره‌مه‌ یا ئەم دولبه‌ره (مه‌به‌سته‌که‌ی داستانی مه‌م و زینه) دل راکیش‌ه‌ره‌ی وا ده‌نگ ده‌داته‌وه که شایه‌تی ده‌ست ره‌نگینی بیت، نه‌ده‌بته‌ ده‌ست خه‌لکی ناساز و ناپه‌سند. لێره‌دا خانی به‌ره‌مه‌تیکی ره‌خنه‌یی ده‌خاته پیش چاو، ئەوه‌ش به‌ره‌مه‌تی به‌ره‌مه‌ی داهینراوه و که مه‌م و زینه‌که‌یه‌تی و به‌به‌ره‌مه‌تیکی شاکار و ره‌نگین ناو ده‌بات، که له ئەنجامی داهینان و خولقاندن هاتۆته کایه‌وه، له‌به‌ر ئوه‌ له خوا ده‌پاریته‌وه که ئەم به‌ره‌مه‌ نه‌خاته ژتیر ده‌ستی خه‌لکی نه‌فام و نه‌زان، چونکه ئەو جۆره که‌سانه ناتوانن ره‌خنه‌ی شیوا و گونجاو ئاراسته‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی بکه‌ن و نرخ و به‌هایه‌که‌ی هه‌لپنجان و سکالا بکه‌ن. له‌پاش ئەمه‌ زیاتر ده‌چیته ناو ناخی ره‌خنه و ره‌خنه‌گه‌رییه‌وه، داوای ئوه‌ ده‌کاته‌وه که ساردی نه‌که‌نه‌وه و وای لێ نه‌که‌ن که‌سه‌ستی بیگری‌ت و نه‌توانی‌ت شتی تازه بنووسی‌ت. لێره‌دا ره‌خنه‌گران ده‌کات به‌دوو به‌شه‌وه.

یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ی رق و کینه‌ دلی پڕکردوون و ره‌خنه‌یان بۆ ئوه‌یه که نووسه‌ر سارد بکه‌نه‌وه و وای لێ بکه‌ن که ئیتر نه‌نووسی‌ت. دووه‌م: ئه‌وانه‌ی که ره‌خنه‌یان ده‌که‌ن به‌هۆی پیش‌خستی ئه‌ده‌بیات و، که‌موکوری نووسه‌ر به‌چه‌شنیک ده‌ست‌نیشان ده‌که‌ن که چاره‌سه‌ریان بکات و به‌ره‌مه‌ی له‌مه‌ودوای چاکتر و به‌رزتر و پوخته‌تر بیت و ده‌لی:

ئومید ئه‌وه ژ ئه‌هلی عی‌رفان
ئهودی نه‌گرن له من چوو هه‌رفان
ته‌شنیح نه‌گرن وه‌کی غه‌یووران
ئیسلاح بکه‌ن له من قس‌وران
ئه‌سحابی که‌مال په‌رده پۆشن
ئهریابی غه‌ره‌ز، ده‌ پڕ خه‌روشن
مه‌ئموول ئه‌وه ژ ئه‌هلی رازان
ئهو دی نه‌گرن له من ته‌نازان^(۲)

واته: ئومید به‌خاوه‌ن زانست و زانایان ئه‌وه‌یه، که ئیتر قسه (ره‌خنه) له من نه‌گرن. ئه‌وانیش وه‌ک هه‌سوودان به‌ناشیرینی دانه‌نین و نه‌که‌ونه قسه‌ی نا‌روا پێ وتنم، که‌موکوری چاک بکه‌ن. چونکه خاوه‌ن که‌مال و ئه‌ده‌ب په‌رده‌ی که‌موکوری ده‌پۆشن، ئه‌وه

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۳.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

هەر خاوهن غه‌ره‌ز و رق له دلن که زۆر له خۆشدان. ئومێد ئه‌وه‌یه له خاوهن رازان، که ئیتر برووبیانووم پێ نه‌گرن و قه‌سه‌ی زل و به‌ده‌نگ و قه‌له‌و نه‌هیننه‌ رینگام.

هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌دی خانی جاریکی تر هه‌ر به‌و گیانی ته‌وا‌زوعه‌وه‌ بیا‌نو‌و بو که موکوپی خۆی ده‌دۆزیته‌وه‌ بپارێه‌که‌ی به‌سه‌ر په‌خه‌نگرا دووباره ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لیت:

ئه‌ز پیله‌وه‌رم نه‌گه‌هه‌وه‌ریه
خو درسته‌مه‌ ئه‌ز نه‌په‌روه‌ریه
کرمانج و کوهی و که‌ناری
قان چهند خه‌به‌رید کورده‌واری
ئیمزا بکه‌ن ئه‌و به‌حوسنی ئیلتاف
ئیسفا بکه‌ن ئه‌و ب سه‌معی ئینساف
ئه‌سحابی غه‌ره‌ز کو گو‌ه‌ب‌دین
عه‌بیان ب که‌رم له من شه‌شیرن
ئا‌فاروی شاعیری نه‌رین
گه‌ر مومکینه‌ پیکه‌فه‌ قه‌نج بیژن
سه‌ه‌وو غه‌له‌تان نه‌که‌ن ته‌عه‌ج‌وب
ته‌ئویل بکه‌ن ژ بو ته‌عه‌س‌وب (١)

خانی لێه‌دا قسه و ئاخافتن ئاراسته‌ی خۆی ده‌کات. ئه‌وه ده‌سه‌لمینیت که عه‌تاریکی بچووه‌ و گه‌وه‌رساز نییه، خۆی پیکه‌یان‌دووه‌ که‌س په‌روه‌رده‌ی نه‌کردووه.

واته‌ که‌س ده‌ستی یارمه‌تی بو درێژ نه‌کردووه، به‌لکه‌ به‌هۆی رهنج و کوششی خۆی گه‌یشته‌ته‌ ئه‌و پله‌یه‌ی که توانیوه له ئه‌نجامدا ئه‌م شاکاره مه‌زنه‌ی پیشکه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات.

به‌لای ئیمه‌وه‌وه‌ ئه‌م بۆچوونه‌ی خانی جۆریکه له ده‌ست‌نیشان‌کردنی که‌سیتی و خودی شاعیر به‌رامبه‌ر هه‌لسوکه‌وتی به‌ره‌مه‌که‌ی و ده‌رخستنی ئه‌و راستییه‌ی که به‌هۆی فیربوون و زانست و ده‌ست‌کاریه‌وه‌ سازدراوه.

هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه‌ خانی به‌رده‌وام ده‌بیته‌، بۆ دیار‌کردنی لایه‌نی به‌ره‌مه‌که‌ی و ده‌لیت: کوردم و کتوبی و که‌ناری، ده‌ ئه‌م چهند قسه و ئاخفتنه‌ی کورده‌واری، به‌لوتف و چاکه‌ی خۆتان مۆز بکه‌ن، واته‌ لێ رازی بن به‌گو‌تی ئینسافیش گو‌تی لێ بگرن، ته‌نانه‌ت خاوهن غه‌ره‌زیش که‌ گو‌تیان لێ گرت، یا به‌ چاکه‌ی خۆیان که‌ موکوپی من بشارنه‌وه‌. ئاوی رووی شاعیر نه‌رین - واته‌ - حه‌یای نه‌به‌ن - ئه‌گه‌ر توانا هه‌یه‌ با

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٤٤.

هه‌موو پیکه‌وه‌ باش بیژن.

با له‌چه‌وتی و هه‌له‌ سه‌ریان سو‌ر نه‌مینیت، به‌هه‌ستی نه‌ته‌وه‌ییان بیا‌نووم بو بدۆزنه‌وه‌. هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌دی خانی و په‌خه‌نی ئه‌ده‌بی هه‌ر لێره ناوه‌ستیت، به‌لکه‌ له‌ چهند شو‌یتی (مه‌م و زین) دا دێری وا ده‌بینین که خانی بکات به‌ره‌خه‌نگر، واته‌ به‌شێوه‌یه‌کی ساده‌ بپار به‌سه‌ر هه‌ندیک دیمه‌نی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیادا، ئه‌وه‌یه‌ ئه‌مه‌ دوا به‌شی (مه‌م و زین) ه‌ که‌ خانی له‌گه‌ڵ خامه‌دا ده‌که‌وتته‌ قسه، له‌ویدا ئه‌م دوو دێره ته‌واو بپاردا‌نه‌ به‌سه‌ر به‌ره‌می ئه‌ده‌بیادا.

ئه‌ی خامه‌ ته‌ ژێ گه‌له‌ک درێژ‌کر
ئه‌ف نامه‌ به‌سه، ته‌ پر قریژ‌کر
هه‌ر چنده‌ که‌لام شو‌یه‌ی دو‌ر بیت
بێ قه‌در دبیت ده‌ما کو پر بیت (١)

ئه‌ی قه‌له‌م تۆش گه‌لیک درێژت کرده‌وه، ئه‌م نامه‌یه - واته‌: ئه‌م (مه‌م و زین) ه، به‌سه تۆ زۆر پیست کرد. هه‌رچه‌ند قسه وه‌ک دو‌ر واییت، که زۆر بوو بێ نرخ و به‌ها ده‌بیته‌. به‌م پێیه‌ خانی راسته‌وخۆ سه‌رنجمان بو بیرو هزریکی ره‌وانیژی راده‌کیشیت، ئه‌ویش پیناسه‌ی ره‌وانیژییه، که له‌ په‌ندیکی عه‌ره‌بیادا هاتووه.

(خیر الکلام ما قل ودل و لم یل) (٢)

هه‌روه‌ها ئه‌م بیره له‌ سه‌رچاوه‌ ره‌وانیژییه‌ عه‌ره‌بییه‌کاندا به‌دی ده‌که‌ین، هه‌روه‌کو له‌م ده‌قه‌یه‌دا هاتووه (وقال الفضل: قلت لاعرابي ما البلاغة؟ قال: الايجاز في غير عجز والاطناب في غير خطل). (٣)

ئه‌م باوه‌ری خانی یه‌کیکه له‌ باوه‌رانه‌ی که له‌ ره‌خه‌نی ئه‌م سه‌رده‌میشدا زۆر په‌یره‌وی ده‌کریت، ئه‌ویش ئه‌و باوه‌ریه‌ که ده‌لیت (وا چاکه‌ که‌مترین وشه‌ به‌کار به‌یژین وه‌ زۆرتین واتا بده‌ین به‌ده‌سته‌وه‌) واته‌ درێژ دادێ نه‌بین.

هه‌روه‌ها خانی له‌ چهند دێریکی تر (باسی جۆره‌کانی نووسین ده‌کات که له‌ سه‌رده‌مه‌دا باو بوون، تا ئیستاش هه‌ر ماون و له‌ کاردا‌نه‌ و بپاردا‌نی خۆی به‌سه‌ریاندا به‌جوانی و ناشیرینی له‌ قه‌له‌م ده‌دا و باسی ده‌سته‌رنگینی و توانا و تازه‌گه‌ری

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ١٩٤.

(٢) الامام ابي منصور الثعالبي، الرسالة الاولى، الايجاز والاعجاز، بيروت، ١٣٠١هـ، ص ٢٤.

(٣) احمد الهاشمي، جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدیع، بيروت، ص ٤١٢، هه‌روه‌ها بژوانه‌ البيان والبنين، للجاحظ، تحقيق وشرح عبد السلام محمد هارون، الطبعة الخامسة، القاهرة،

١٩٨٥، ص ٩٧.

هندی وه کو خهت غوبار و هووره
 ئەو خهت ژ له تافه تی نه دووره
 گاڤا کو ژ پهنگی مه شقی پر بوو
 یا شو بهه تی نه سخ و سولسی گریوو
 ئەو ناسخی نوسخه یا جه ماله
 بی په ونه ق و روهنی و که ماله
 لازم ئەوه دل به رید ساده
 خهت لی نه بیتن وه کی قه لاده
 خوش زینه ته خهت ل ماهی پوخسار
 هندی ل پروان نه بوویه هه فسار (۲)

کاتی که نووسین غوباری ورده، ئەوا ئەو نووسینه له جوانیییه وه دوور نییه. به لām کاتی ههروهک پهنگی مه شق پر بوو یا وه کو نه سخ و سولسی تیه کانی گه وره بوو، ئەوا نوسخه ی جوانی به تال دهکاته وه و په ونه ق و پروناکی و که مالی تیدا نامیتیت. ده بیت دولیه ره کانی ساده، ههروهک ملوانه که و گهردانه ساده بیت و خه تی تیدا نه بیت، واته نارایشته نه کرابیت و وهک خۆی بیت و لاسایی نه کرابیتته وه. به لئی خهت و نارایشته له مانگی روو و پوخساردا زۆر جوانه ئە گه له روودا به (هه فسار) نه گۆریت. (۳)

کهواته خانی لیره دا ستایشی ئەو جووره نووسین و به ره مه دهکات که تازه بیت و لاسایی نه بیت، نووسینیکی ساده ی تازه ی لا له نووسینیکی جوانی هاووینه و دووباره کراوه جوانتره. کهواته خانی لاسایی کردنه وه و محاکات به کاریکی ناپه سند له قه لām دهکات و شاعیری لاسایی کردنه وه وه کو دزیک ته ماشای دهکات، لیره دا به پیتوبستی ده زانم ئەو نمونانه یه که پیتوه ندییان به (لاسایی کردنه وه) وه هه به دووپات بکه مه وه، بۆ ئەوه ی زیاتر ئەم چه مکه پروان بکه مه وه.

لی من ژ په زان نه کمر ته مه تووع
 مانه ندی دزان بکه نه ته بووع

لیره دا ده ستیشانی ئەوه دهکات که به ره مه که ی نه دزیوه و زاده ی بییری خۆیه تی و ده لئی نه ک ته نیا نه دزراوه به لکو لاسایی کردنه وه دیش نییه و هیچ ته جرو به یه کی له و شپوهیه نه کراوه تا کو شوینی بکه ویت و ده لیت.

مه حبوب و لیباس و گۆشواره
 مولکی د من نه موسته عاره
 لازم ئەوه دل به رید ساده
 خهت لی نه بیتن وه کی قه لاده

ئەم بۆچوونانه ی (خانی) ده باره ی روونکردنی چه مکی لاسایی کردنه وه ریک ده که ویت له گه ل بیرو پای (ئەفلاتون) که ده لئی شاعیری لاسایی کردنه وه یه هیچ داهینانیک ناهیتیتته کایه و درۆ دهکات و به ره مه که ی سێ ههنگاو له راستیییه وه دووره به ره مه کانی سیتبه ری راستیییه، چونکه هیچ کات ناتوانی هونه رمه ند راستی به خه لک بگه ینی، بۆیه بریاری ئەفلاتون ئەوه یه نابی شاعیر له ناو کۆماره که دا بژیت. کهواته گرنگ داهینان و خولقاندنی به ره مه ی ئەده بییه، چونکه شاعیری داهینەر پزیری تایبه تی هه یه، ئەم رایه ی ئەفلاتون له گه ل بۆچوونی ئیسلامیشدا یه ک ده گرنه وه. به لگه شمان ئەوه یه ههروه کو له قورئاندا هاتوه که شاعیران به سه ر دوو تا قمددا دابه ش دهکات و ده لئی، (والشعراء يتبعهم الغاؤون الم تر انهم فی کل واد بهیمون، وانهم یقولون ما لایفعلون). (۱)

لیره دا قورئانی پیرۆز به توند و تیریییه وه حوکم ده دا به سه ر تا قمی به که م، که ئەم جووره شاعیرانه رابه ری پیاو خراپان ده که ن و به ره مه کانیان هه لپه رست و دوور وویی ده نویتن. واته کرده و بیان وه کو گفتاریان نییه، درۆ ده که ن و تاقیکردنه وه یه کی راسته قینه یان له هۆنینه وه ی شیعره نا نییه. له لایه نی تره وه خانی له چه ند دپزیککی تر دا داوای ئەوه دهکات له نووسه ر که و وربیت و پیتش نووسین له قسه ی خۆی ورد بیتته وه.

سه هوو غه لته و خه تاو و نیسیان
 مه جموعه ی ناپه سندی عیسیان
 ته حریر کردن ته بی ته ممول
 کی دئ بکه تن ژنه ته حه ممول
 که س نییه بکه ت ژبوته ته حسین
 گوینده یی ئافه رین و نه فرین (۲)

(۱) الشعراء الآية (۲۲).

(۲) احمد خانی، مم و زین، رودینکو، ل ۱۹۴.

(۱) رشید فندی، مناقشات حول خانی، دراسة نقدية، بغداد، ۱۹۸۶، ص ۷۸.

(۲) احمد خانی، مم و زین، رودینکو، ل ۱۹۴.

(۳) المقود او اللجام، پروانه، رشید فندی، ملاحظات نقدية، ص ۸۰.

لیره‌دا خانلی له‌گه‌ل خامه‌که‌ی ده‌دویت و پیتی ده‌لی. له‌ناته‌واوی و هه‌له‌وجه‌تی و له‌بیرچوون له‌که‌مه‌له‌ی ناپه‌سندی له‌رئ و شوین یاخیسون. تو بی وردبوونه‌وه چیت ویست نووسیت، ئیتر کئی له‌تویی قبول ده‌کات --- که‌س نییه به‌ تو بلتیت چاکت کرد. یا تافه‌رینی یا نه فرینتیکت لی بکات و به‌یه‌کیتک له‌م دووانه‌ت پئ بلتیت.

به‌م پتییه خانلی دووپاتی ئه‌وه ده‌کاته‌وه که به‌هوی به‌کاره‌ینانی قه‌له‌م له‌نووسینه‌وه‌دا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی دپته‌کایه‌وه و هه‌موو که‌موکوره‌کیش رووبات له‌و به‌ره‌مه‌دا، ده‌خاته پال قه‌له‌مه‌که. لی‌ره‌دا په‌نجه بو‌بنه‌رته‌تی تا‌قی کردنه‌وه و معانات له‌ نووسینه‌وه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ده‌ستینشان ده‌کات.

به‌م جو‌ره ده‌توانین خانلی به‌را‌به‌ریکی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی دابنیتین و ئه‌وه په‌یره‌وانه‌ی سه‌روه له‌ بی‌ری ره‌خنه‌گریی خانیدا ببینین. چونکه خانلی له‌م مه‌یدانه‌دا به‌قوولایی و ووردییه‌وه به‌ره‌می ئه‌ده‌بی شی ده‌کاته‌وه و سه‌رنج و تیبینییه‌کانی به‌ش‌یه‌یه‌کی رووناکبیری و زانستیانه‌پیشان دده‌ا ئاوردانیک له‌ نا‌بردن و ستایشکردنی سئ شاعیری پیش خوی ده‌داته‌وه و ریگه‌ی بو‌گه‌لنیک شاعیری تریش کردو‌ته‌وه که به‌ناوه‌ینانی شاعیرانی پیش خویان چه‌شنیک له‌ نرخ به‌به‌ره‌م دانی ئه‌وانمان بو‌تومار بکه‌ن و، به‌م جو‌ره باسی ئه‌وه سئ شاعیره‌ ده‌کات:

کرمانج نه‌پر د بئ که‌مالن
ئه‌ما د یه‌تیم و بی مه‌جالن
بالجمله نه‌جاهل و نه‌زانن
به‌لکی د سه‌فییل و بی خودانن
گه‌ر دئ هه‌بو‌یا مه‌ژی خودانه‌ک
عالی که‌ره‌مه‌ک له‌تیف دانه‌ک
علم و هنر و که‌مال و ئزعان
شاعر و غه‌زهل و کتیب و دیوان
ئه‌ف جنسه‌ ببال و ی مه‌عمول
ئه‌ف نه‌قده‌ ببالنک و ی مه‌قبول
من دی عه‌له‌ما (علمی) که‌لامی مه‌وزوون
عالی بکرا ل بانئ گه‌ره‌دوون
ببنا فه‌ روحا مه‌لی جزیری
پئ هه‌ی بکر عه‌لی هه‌ریری
که‌یفه‌ک وه‌ بدا فه‌قیه‌ی ته‌یران

حه‌تا بئه‌به‌د بمایه‌ هه‌یران
چ بکم کوه‌وی که‌سه‌اده‌ بازار
نینه ژ قماشرا خه‌ریدار (۱)

ئه‌وه‌ی سه‌رنجمان راده‌کیشیت له‌م دپیرانه‌ی سه‌روه‌دا، ئه‌وه‌یه که‌ خانلی راسته‌وخو پیناسه‌ی هه‌نراوه‌ ده‌کات و به‌که‌لامی مه‌وزوون ناو ده‌بات، ئه‌وه‌ی ئاشکرایه که‌ ئه‌م پیناسه‌یه‌ی هه‌نراوه‌ بو‌یه‌که‌م جار له‌ لای ره‌خنه‌گری عه‌ره‌بی ئیسلامی قدامه‌ی کوری جه‌عفه‌ر به‌کار هاتوه، که‌ له‌ سالی (۳۳۷) که‌وچیدا کۆچی کردوه له‌ کتیبه‌ به‌نا‌بانگه‌که‌یدا (نقد الشعر) پیناسه‌ی هه‌نراوه‌ ده‌کات و ده‌لی:

(هه‌نراوه‌ ئاخاوتنیکی کیش و سه‌رواداره و واتایه‌ک ده‌به‌خشی) (۲)

بئ گومان ئه‌م بو‌چونه‌ی خانلی له‌م روویه‌وه به‌لگه‌یه‌کی پشه‌وه بو‌چه‌سپاندنی ئه‌وه رایه‌ی که‌ خانلی ئاگادار و شاره‌زایی هه‌مسو جو‌ره بی‌ریکی ره‌خنه‌یی بو‌وه که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا با‌بو‌وه.

ئه‌گه‌ر ده‌وران نه‌گۆرایه‌وه و ئه‌وه ته‌وه‌ژمه‌ی ئه‌ده‌بیاتی بو‌تان کز نه‌بو‌یایه، ئه‌وا ئه‌م سه‌ره‌تا پته‌وه‌ی جزیری و خانلی دایه‌زاند زوو به‌ره‌و پیشتر ده‌چوو له‌ ده‌میکه‌وه زانستی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیی و ئه‌ده‌بیاتناسه‌ی له‌ نا‌و‌کورددا جیگه‌ی خوی ده‌بوو. به‌لام کزبوونی ئه‌وه ئه‌ده‌بیاته و چنگی ره‌شی داگیرکه‌رانی عوسمانی ئه‌م مه‌یدانه‌شی گرتوه و تا ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌م زانسته‌ له‌نا‌و‌کورددا وه‌ستا یا زۆر هیتدی به‌ره‌و پیشه‌وه‌ رویشت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ره‌له‌دانیک نوئ له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ده‌ستی پئ کرد و به‌ریا بو‌وه له‌ کوردستانی خواروودا، ئه‌وه که‌لینه‌یه‌ی که‌ له‌دوایی کزبوونی ئه‌ده‌بیاتی ژو‌روودا پری کرده‌وه و به‌رده‌وامییک هاته‌ کایه‌وه، هه‌روه‌کو له‌مه‌ودوا باسی ده‌که‌ین.

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۵-۳۶.

(۲) د. کامل بصیر، ره‌خنه‌سازی، ل ۴۹.

به شی سییه م

رهخه‌ی ئەدهبی له شیعری کلاسیکی کوردیدا

له نیوادی یه‌که‌می سه‌دی نۆزده‌م

نالی - سالم - کوردی - مه‌وله‌وی

رهخه‌ی ئەدهبی له شیعری کلاسیکی کوردیدا له نیوادی یه‌که‌می

سه‌دی نۆزده‌م

له کۆتایی به‌شی دووهمدا وتمان، که له‌دوای کزبوونی ئەدهبیاتی سه‌روو و سه‌ره‌ل‌دانێکی نوێ له ئەدهبیاتی کوردیدا ده‌ستی پێ کرد له کوردستانی خواروودا. ئەوه‌بوو له سالی (١٧٨٤)ی ز شاری سلیمانی له‌لایه‌ن تریام پاشای بابانه‌وه بنیات نرا، له‌دواییدا ئەم شاره‌ تازیه‌ بوو به‌ پایته‌خت و ناوچه‌یێکی بازرگانی و پیشه‌سازی نوێ و مه‌لبه‌ندی زانست و هونه‌ر و ئەدهب و پرۆسنبیری تازه.

پێ گومان له‌و زه‌وییه‌ به‌پێته‌دا و، له‌و مه‌یدانه‌ پێشکه‌وتوودا بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئەدهبیی تازه‌ش به‌ریا ده‌بی که تا ئێستا به‌رده‌وامه و به‌شی زۆری کوردستانی گرتۆته‌وه. له‌ سه‌ره‌تادا ئەو بزوتنه‌وه‌یه، له‌سه‌ر ده‌ستی نالی خولقاوه و بوو به‌قوتابخانه‌یێکی ئەدهبی کوردی و له‌لای هه‌ندێ میژوونووسانی ئەدهبی کوردی به‌قوتابخانه‌ی شیعری بابان ناسرا و، له‌لای هه‌ندێکی تر ئەو ئەدهبه‌ به‌قوتابخانه‌ی (نالی) درایه‌ قه‌ڵه‌م. چونکه‌ ده‌وریکی گه‌نگ و پێش‌ه‌وانه‌ی تێدا بینیه‌.

نالی

له سالی (١٨٠٠)ی ز له دێی (خاک و خۆل)ی ناوچه‌ی شاره‌زور له دایکه‌بووه و له پێتوای وه‌رگرتنی زانسته ئایینییه‌کاندا، شار و دێهاتی به‌شیکێ کوردستان گه‌راوه و دوای پله‌ی ئەو خۆپێندنه‌ی پرپوه و ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتوه. له سالی (١٨٥٠)ی ز ده‌چێ بۆ حه‌ج و له‌وێهه‌ بۆ ئەسته‌مبول، ئیتر هه‌ر له‌و شاره‌ ده‌میته‌وه تاكو سالی (١٨٥٦)ی ز کۆچی دوایی ده‌کات.

ئهو‌هی له‌م ماوه‌یه‌دا پێویستمان پێی هه‌یه، ئەوه‌یه که له ناوه‌رۆکی شیعری نالی بکۆڵینه‌وه، تاكو بزانه‌ن تا چ راده‌یه‌ک ره‌خه‌ی ئەدهبی گه‌لاله‌ و سازدراوه. نالی له چه‌ند دێرێکدا به‌هه‌تیکی سه‌ره‌کی له ره‌خه‌دا ده‌ستینیشان ده‌کا، ئەویش سه‌رچاوه‌ی

سروشتی هۆنراوه‌یه. شاعیره‌که‌مان له‌م رووه‌وه ده‌لێ:

لَا حَـوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَائِنُ مَاشَا
(نالی) نیه‌تی سیحری به‌یان، حیکمه‌تی شیعره
ئهما هه‌یه‌تی قوه‌تی دڵ قودره‌تی ئینشا(١)

که‌وابوو به‌لای نالییه‌وه (هه‌یزی دڵ سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه و قودره‌تی ئینشایه. هه‌یزی دڵ و قودره‌تی ئینشا و هه‌موو توانا‌کانی وه‌کو ئاده‌میزادێک به‌ده‌ستی خواوه‌یه. ئەم بۆجوونه‌ی نالی سه‌باره‌ت به‌سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه رهنه‌گه له بیرو‌را‌کانی ئەفلاتوونه‌وه ئەنجام درایی. که دووپاتیان کردۆته‌وه سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ی خوا‌کانه و شاعیر به‌خورپه و ئیلهام له ئاسمانه‌وه هه‌لبه‌سته‌کانی وه‌ده‌ست ده‌هه‌تی(٢).

به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا دوور نییه نالی وه‌کو موسولمانیک له بیرو‌که‌یه‌کی ئایینی گه‌شتیه‌وه باری خۆی ده‌رپرپوه. چونکه ئەگه‌ر سه‌رنج له دێره‌کان بده‌ینه‌وه زیاتر ئەم مه‌به‌سته بۆمان ساغ ده‌کاته‌وه. که سروشتی هۆنراوه به‌لایه‌وه سیحری به‌یان و حیکمه‌ته، له فه‌رمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ره‌وه ده‌ستینیشان کردوه، که ده‌لێ: (ان من البیان سحرًا وان من الشعر حکما). (٣)

ئەم ده‌ستینیشان‌کردنه‌ش دوو لایه‌نی گه‌نگی هۆنراوه ده‌خاته روو.

(لایه‌نی فورم، که کار‌تێکه‌یه‌کی وه‌کو کار‌تێکه‌ری جادوو‌گه‌ری و سیحره و، ولایه‌نی ناوه‌رۆک، که مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی ئامۆژگاری و رابه‌ری هۆشمه‌ندی و ژیرییه) (٤). هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه نالی، دووپاتی ده‌کاته‌وه که سه‌رچاوه‌ی شیعره‌کانی (کرداره ئەدهبییه‌کانی) به‌هۆی (خارق العاده) سازده‌ری.

(نالی) یه‌ک و ئەو که‌س که ته‌مامی غه‌زه‌لی بیست

مه‌علومی بووه زۆر و که‌می خاریقی عادات(٥)

ئیدییه‌می (خارق العاده)ش به‌م پێیه له ئەده‌دا به‌و (کردارانه ده‌لێن که له توانای

(١) دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی، لیکۆلینه‌وه و ساغ‌کردنه‌وه‌ی د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ١٩٧٧، ٤٨ ل.

(٢) د. کامل بصیر، به‌ره‌تیه‌یه‌کانی ره‌خه‌سازی و هۆنراوه‌ی دێرینی کوردی، کۆفاری کۆری زانیاری عێراق (ده‌سته‌ی کورد)، به‌رگی هه‌وته‌م، به‌غدا، ١٩٨٠، ل ٢٠٣.

(٣) محمد عبدالروؤف المناوی، فیض القدير، مصر ١٩٣٨، ص ٥٢٤.

(٤) د. کامل بصیر، به‌ره‌تیه‌یه‌کانی ره‌خه‌سازی، کۆفاری کۆری زانیاری، ل ٢٠٤.

(٥) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ١٣٦.

هه موو که سدا نین و خواوهند به هره دی لیهاتنیان ته نیا به هندی هه لیزاردی خوئی
ئه دا). (۱)

نالیس خوئی به یه کئی لهو هه لیزاردانه له قه لئه م ده دا، که شیعی خوئی تیا ده خاته
ناستی موعجیزی پیغه مهران و که رامه تی ئه ولیاکاری (خارق العاده).
به لام له گه ل ئه وه شدا نالی له ناستی ده ستنیشان کردنی سه رچاوه ی هونراوه دا،
بیرو پاره کی یه کدگیری نییه، چونکه ده لئ:

هه ر چاوه بی که وشک و عه قیمی بلندییه

وهک ته بی من به نه زمی خوئی نه غمه زایه وه (۲)

واته (هه ر کانیاو و سه رچاوه یه ک به هزی شوینه که یه وه وشکایی هاتی و
ئاوی له بهر ئه روا، له م به هارده ته قیوه ته وه، وهک چوئ سروشتی من به شیعی خوئی
ئاوازه ته قیوه ته وه و هه میسه شیعی جوان و له سه رچاوه و کانیاوی ده م لیشاو
ئه کا). (۳)

به لامانه وه ئه م بوچونه ی نالی، ئه وه ده رده خا، که بالی به سه ر هه موو جوژه شیعی
هونینه وه دا ده شکئی، له هه مان کاتیشدا توانا و پلیمه تی خوئی ده نوینئ که له گه ل
هونه ره که یدا زانا بووه و ئه توانئ له سه رچاوه ی جیاوازا شیعی برازینیتته وه و بینیتته
به ره م. بی گومان ئه م خه یاله ی نالی له ئه نجامی ئه و کبشه و نا کوکیانه هاتوته
کایه وه، که له و سه رده مه دا باو بووه و پالی پیوه ناوه که خوئی به سه ره ره برانئ له
هونینه وه ی شیعی جوژه به جوژه و ده می خه لکی ناحه ز بگیریته وه، تا کو توانج و
ره خه یان نه که ن به بیانوو و ناراسته ی بکه ن.

هه روه ها نالی ره گه زه کانی هونراوه ده خاته بهر لیکولینه وه، ئه مه ش بنه ره پیتیکی
ره خه ییبه با گوئی له م دپرا نه ی بگرین که ده لئ:

شه ونم نه زم و نه سه ره له ئه وراقی غونچه دا

گوئی بووه به زار و زمان و ددان و پووک

(نالی) عه جب به قوه ته ی حکمه ت ئه دا ده کا

مه عنایی زور و گه وه به له فزی که م و بچووک (۴)

۱) دیوانی نالی، لیکولینه وه و لیکدانه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم و محمدی مه لا
کریم، به عدا، ۱۹۷۶، ل ۱۴۴.

۲) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۱۰۹.

۳) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۵۵۴.

۴) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۷۰.

لیره دا نالی زاراوه ی مه عنا و له فز به کار ده هینی و پرونی ده کاته وه که هه لیه ست
پیکه اتوه له دوو ره گه زی جیاواز، ره گه زی و اتا و ره گه زی وشه. هه روه ها سه رنجمان
را ده کبشئ بو پیوانه یه کی ره وانبیتئی عه ره بی کون که به (ایجاز) ناو ده برئ و به وه
پیناسه کراوه که ده برینه له و اتایه کی زور به وشه یه کی که م، یاخود هه روه کو خوئی ده لئ
به هیزی وردیی خوئی ده توانئ (مه عنای زور و گه وه به له فزی که م و بچووک)
به هینیته دی.

ئه م تیروانینه ی نالی سه به ارت به ده ستنیشان کردنی ره گه زه کانی هونراوه ره نگه
هه لویتستیکی لاساییکردنه وه بیت و، نالی له نواندنیدا شوین پی پی ریپازی ئین
قوته ییبه ی هه لگرتبئ که له سه ده ی سییته می کوچیدا هونراوه ی عه ره بی له بهر تیشکی
پیوانه ی وشه و واتادا هه لسه نگاندوه که ده لئ:

(هونراوه ی وشه بهرز و واتا به که لک باشترین چه شنی هونراوه یه). (۱)

دیاره نالیس ئه م چه شنه هونراوه ییبه ی به دل بووه و به په سندی زانیوه. له به ره ئه وه
بیرو پاکانی یه کدگیر ده کات له گه ل ئین قوته ییبه دا له م رووه وه.

هه روه ها نالی روویه کی تری هونه رمه ندیتی باس ده کا، ئه ویش لایه نی گرنگیدانه
به زمانه وانئ و بایه خدانیکی بی سنور ده رباره ی زمانی زکماکی ده خاته روو و
ده لئ: (۲)

ته بی شه که ره باری من کوردی ئه گه ر ئینشا ده کا

ئیمتیحانی خویه مه قسوودی له عه مدا وا ده کا (۳)

لیره دا نالی به ره نگاری ئه و که سانه بووه ته وه که ره خه یان لپی گرتوه که وا بوچی
به زمانی کوردی شیعی داناوه؟ وه به لای ره خه گرانه وه گوایه ده بی له و سه رده مه دا
شیعی هه ر به زمانی عه ره بی، وه یا فارسی بوئ، نالیس ده رکی به مه کردوه و هه ولئ
ئه وه ی داوه که زمانی کوردیش بینیتته ریز و ناستی زمانه کانی تر و، بکات به به لگه ی
هینز و توانا و ده وله مه ندی، چونکه نالی (باوه ری به بلیمه تی و زانایی و لیه اتووی
خوئی هه بووه، باوه ری به وه هه بووه، که له ناستی ئه و تا قیکردنه وه میژوو ییبه دا که ژیان
خستبووه ئه ستووی سه رکه وتوو ئه بی. بویه هاواری کرد. ئه مه کاریکی به ئه نقه ست و
به هوشیار ییبه وه ده یکا.

۱) د. کامل بصیر، ره خه سازی، ل ۴۸.

۲) ته بی زاراوه یه کی ره خه ییبه، ئه و مه به سه ده گه یینی که شاعیر به بی زور له خو کوردن ئه وه ی به دلایا دی
و ده یه وی بلیئ، تو ماری بکات به بی ئه وه ی چاوی پییدا بگیریته وه و شتی لی بگوئ.

۳) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۵۲.

خه لکیش با بهیپی دهستوری کۆن و باو بیسر نه که نهوه، با سهیری ناوهرۆکی شیعرهکانی بکهن و بزنان له ڕینگای بهکارهیتانی زمانی کوردیییهوه چ مانا و مه بهستیکی ورد و مهن و هونه رهنه ندانه دهرده پڕۆ. (۱)

له دێرێکی تردا نالی بهردهوام دهی له باسکردنی پیوهندی نێوان زمان و رهگهزهکانی هۆنراوه و چۆنیستی نهجمادان و ڕیکخستنی و، دهلی:

کەس بە ئەلفازم نە ئێ خۆ کوردییە خۆ کردییە

هەر کەسێ نادان نەبێ خۆی تالیبی مەعنا دەکا (۲)

لیتیه شدا وا دهگه یه نێ که سیکی نهزان نه بی رهخه له شیعرهکانی ناگرێ له بهر نهوهی که کوردین، چونکه مه بهستی ته نیا وشه نییه، به لکو واتایه با به شوێنیدا بگه پین. ئه م گرنک و بایه خدانهی نالی به زمان و واژه و واتای شیعرهکانیهوه، بهلامانهوه له بهر نهوه بووه که لهو سه رده مه دا گه لێ کۆلکه شاعیر هه بوو و توانجیان له شیعرهکانی گرتووه که گوایه ته نیا داریشتنیکی دهسکرده و هیچ مه بهستیکی نادهن به دهسته وه، بۆیه بهر په رچی ئه و کۆلکه شاعیرانهی داوه و، راسته وخۆ پیشان ده دا که داریشته کهی به ره ی خۆمالین و ره سه نایه تی تیدا به دی ده که ن.

ههروهها نالی بییریکی تری رهخه یی ده چه سپینێ، ئه ویش بنه ره تی سه لیه وه و سنعه تکاربیه له وێژدها، بۆ نمونه دهلی:

خه لقی که هه موو کووده کن و به سه سه زمانن

با یین و له (نالی) بییه ن شیعی سه لیه یی (۳)

واته (ئه م خه لقه هه موو منال و نه فامن و زمانیان به یه کا بێ هیچ له شیعی راسته قینه تی ناگهن. بلین با یینه لای (نالی). شیعی خۆبییان بۆ بخوینیته وه که وه ک ئاوی ره وان له خۆیه وه دێ، به لکو زمان و بیریان بکریته وه و فیتری چه شکردنی شیعی و ئه ده ب یین). (۴)

لیتیه دا نالی ئه وه ده چه سپینێ که به هۆی سه لیه وت و به ره ی زکماکییه وه شیعی خۆی ده ست هیتاوه، بۆیه به خه لک ده لێ وه رن شیعی خۆرسک و ته بیعی و بنیاد له من بیستن. ههروهها دوور نییه مه بهستی نالی له م دێره دا بهر په رچدانه وه ی هه ندێ رهخه گر بووی که به چاویکی بێ بایه خ و پر که موکوپی سه یی شیعره کانیان کرد بێ.

۱) دیداری شیعی کلاسیکی کوردی، ل ۷۸.

۲) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۵۳.

۳) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۱۳۱.

۴) دیوانی نالی، چاپی مدرس، ل ۶۵۷.

ههروهها زیاتر تاییه تی ورده کاری هه لیه سه سه کانی دهخاته روو، سه رنج بۆ ئه وه را ده کیشی که به خه یالی هۆنراوه ی پر له ورده کاری خۆی که ئه لپی تاله مووی باریکه سه د داوی ناوه ته وه بۆ هه ر شاعیریک، داوی وا که به هیچ کلۆجی سه ری لێ دهر نه چی و ده لێ:

(نالی) به داوه شیعی دهقیقی خه یالی شیعی

بۆ ئه و که سه که شاعیره سه د داوی نایه وه (۱)

که و ابو خه یالی دهقیق و ورد به لای ئه م شاعیره بلیمه ته وه (کوپیکی هۆنره ییه له بهر تیشکی بنه ره ته که یدا شاعیران دان به پیتشکه وتن و سه رکه وتندا ده نین و توێژه ران به ئاشکرایی تیبینی ده که ن که هه لیه سه سه کانی شاعیره کۆنه کاغان له به ره مه ی ئه ندیشه ی بێ سنوور خه یالی ده سترکد جمه یان دیت و به ده گمه ن له ناو شه پۆله کانیدا دێر یک به رچاوه ده که وی که به زمانی ئه م هیژه نا هۆشمه ندیه نه را زیترا بیته وه). (۲)

هه ر له م باره ییه وه بییریکی تر دهخاته به رچاوه ده لێ:

نووکی خامه ی من که بیته سه عنا ئارایی که مال

خه ت به خه ت ئیزهاری نه قشی سووره تی مانی ده کا (۳)

لیتیه دا باسی نووکی قه له می ده کا که بیته مه یدانێ (نوکه بازی و گو زا ره پا زاننده وه، هه ر خه تی که ده ی نووسی و ه کو نه خش و نیگاری مانی چۆن مه ردمیان سه رسام ده کرد ئه مانه ی نالی و انه لیتیه ده خۆی خه سته ته گۆمی و پنه کانی مانیه وه و ئه یه وی هۆنراوه که ی خۆ بکا به (مو عجزه) کانی مانیه وه). (۴) چونکه نالی شیعه ر کانی (ده گه یی بیته پله ی و پنه کانی مانی)، وه کو رهخه ی تازه با به ت ده لێ:

مانی به ره نگ و سیبه ر و هه تاو، نالی به ده نگ و قافیه و مانا، به رامبه ر به یه کن (۵)

به م پتیه ده یین نالی به ره مه ی پا زا وه ساز ده کات، چونکه خۆی به خا وه ن ده سه لاتیکی بالا ده زانی له وشه داریشتن و شپوه ی دهر برین و پا زاننده وه ی مانا دا.

نالی له چه ند دێرێکدا بنه ره تیکی رهخه یی ساز ده کا. ئه ویش تاقی کرد نه وه و معانات له نووسینه وه ی هه لیه سه سه تدا ههروه که ئه م نمونانه ی خواره وه:

۱) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۱۱۰.

۲) دیداری شیعی کلاسیکی کوردی، وتاری د. کامل بصیر (هۆنراوه ی کوردی و زا را وه ی کلاسیزم له رهخه سازی ئه ورو پیدا)، ناما ده کردنی حه مه سه عید حه مه کریم، به غدا ۱۹۸۶، ل ۲۸۷.

۳) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۵۶.

۴) علاء الدین سجادی، ئه ده بی کوردی و لیکۆلینه وه، ل ۴۲.

۵) د. مارف خه زنده دار، نالی له دهفته ری نه مریدا، به غدا ۱۹۸۱، ل ۱۲۳.

عومر تیکه به میزانی ته دهب توحفه فرۆشم

زۆرم گوت و کەس تێ نەگهیی ئیستە خەمۆشم^(۱)

ئەم شیعری نالی هاوار تیکی نارەزایییە لە رووی کۆمەڵدا دەری دەپۆی. ئەو کۆمەڵە ی که چینی بنهوهی له بهر به دیه ختی و کویره وهری و دواکه وتن نهیده توانی له هونهری جوان بگا و نه له ناستی نه وه شدا یه قه دری هونه رمه مند بگری. چینی سه ره وهش نه گه ر جارو یاری کیش لایه ک به لای هونه ری جواندا بکاته وه.

هەر بۆ رابواردنی خۆشی خۆیه تی. ئەم بارو دۆخه ی کۆمه له که ی بوو به هۆیه کی سه ره کی که ئیتر خۆی کت و بێ دهنگ بکا و معاناته که ی له ناو سینگی دا جۆش و په نگ بداته وه، چونکه ههستی به وه کردووه که تاقی کردنه وه که ی له شیعەر هۆنینه وه دا، هیتشتا به نه نجام نه گه یشتووه له بهر نزمی ناستی تیکه یشتنی زۆریه ی خه لکی کۆمه له که یدا.

ئینجا له وانیه بۆ چونه که ی له بهر نه وه بووه که بهر له نالی (شیعەر به شیهوی کرمانجی خواروو باو نه بووه، مه گه ر له فۆلکلۆری میللیدا و تیکرا شیعەر له رۆژاوا و باکووردا به شیهوی کرمانجی سه روو، له رۆژهه لاتی شدا به شیهوی گۆرانی بووه که هه ریه کیان زمانی یا چه ندێ له میرنشینییه ده ره به گییه کانی نه و ناوچانه ی کوردستان بوون، هه ر له گه ل نه وه شدا شیعری (بالا) هه ر به فارسی و عه ره بی باو بوو. نالی ش یه که م که س بووه شیعری به م دیالیکته وتووه^(۲)

له بهر نه وه هه رچی هۆنیه وه، که س لیبی حالێ نه بووه و نه چووته دلپانه وه.

له هه مان روویه وه به شیهوی که ی تر معاناته که ده خاته پێش چا و ده لێ:

شیعره کانم که جیگه رگۆشی من دهریه دهرن

دلی (نالی) چ ره قه قهت غه می فرزند ی نییه^(۳)

واته (شیعره کانم که زاده ی بیر و هۆشمن و ژانیککی سه خت گرتوومی پێپانه وه تا له دایکبوون و، وه ک پارچه یه ک له جگه رم وان، ئیستا له کۆشی خۆما نه ماون و ده ره ده ره که وتوون و هه ریه کی پارچه یه کیان به لایه کدا بر دووه. ئای له من باوکیکی دێ ره قم، خه می منالی شیعری خۆم نییه^(۴)

لێره دا پرسیا ریک دیته کایه وه. ئایا نالی تووشی چ کاره سات و معاناتی بووه له

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه زنده ار، ل ۷۷.

(۲) محمدي مالا کریم، نالی له کلاو رۆژنه ی شیعره کانییه وه، به غدا، ۱۹۷۹، ل ۶۸.

(۳) دیوانی نالی، چاپی خه زنده ار، ل ۱۱۸.

(۴) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۵۹۶.

هۆنینه وه دا!

تا کو گۆشه گیر بێ و خه م و خه فته نه خوا به رامبه ر شیعره کانی و، وه ره س بیه له نووسینه وه ی هه لبه سته کانی دا. له گه ل نه وه شدا ده بینین نالی به شیهوی که ی تر نه م بیره ی سازاوه و ویستویه تی نه م بنه ره ته ره خه یییه زیاتر روون بکاته وه، بۆیه له هه مان روانگه وه باسی تاقی کردنه وه و معاناتی کردووه و پێوه ندی له نیوان خۆی و به ره مه که یدا ده ره خا و ده لێ:

له جیگه رگۆشه یی شیعرم مه ده مه عنایی خراپ

بێ خه تا که سی نییه رازی که له نه ولادی درێ^(۱)

لێره دا راسته وخۆ قسه ناراسته ی خه لکی ده کا و پێپان ده لێ:

باش له هه لبه سته کانم حالێ بێن و به راستی مه عنایان لیک بدنه وه، هه لبه سته کانم منالی جگه رگۆشه من، به خراپ لێ حالێ بوونیان ده یان خه نه بهر فه لاقه و دارکاری.

هیچ باوکیک رازی نییه منالیکی خراپیه کی نه کردبێ، به ناحقه لیبی بدرێ. نه و وینه یه هه ره وه کو دیاره نه و په ری سۆزی راسته قینه ی شاعیر به رامبه ر به زاده ی هه ست و نهستی ده ره ده بێ و نه وه ده سه لمینتی که هه لبه سته کانی پارچه یه کن له ده روونی.

له تاقه دپێرکدا نالی دیاره ی لاسایی کردنه وه له هۆنراوه ی سه ره ده می خۆیدا ده خاته روو و سه رنج بۆ نه وه راده کیشی که چه شه و چیرژی خه لکی له سه ر خویندنه وه ی هه لبه سته ی شیاو راهاتبوو ده لێ:

(نالی) حه ریفی که س نییه ئولف و نه لیفی که س نییه

به یته ره دیفی که س نییه ته فریقه نووسه گه پ ده کا^(۲)

لێره دا نالی نایه وی لاسایی که س بکاته وه و له چوارچێوه ی قوتا بخانه یه کی هۆنراوه ییدا هۆنراو به هۆنینه وه و بیه به ره دیفی شاعیر تکی تر. به لام له راستیدا نالی (له سه ر پێوشوتینی باوی سه ره ده مه که ی شیعەر داناوه به تاییه تی شیعری کلاسیکی عه ره بی و ئیسلامی. به لام که سیته ی خۆی. سه لما ندووه و له شاعیرانی هاو سه ره ده می سه ره که وتووتر بووه و، توانیویه تی دا هیتانی گه وه له بواری ده رپینی ورد و، وینه و

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه زنده ار، ل ۱۲۳.

(۲) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۵۳. لێره دا نالی که ده لێ... هه موو کرده وه کانی گه مه و گالته یه و بایه خ به نووسینه کانی نادا و به ته نگیا نه وه نییه، بۆیه نووسینه کانی په رتشان... لێره دا گالته ده کا و پێچه وان هه مه سه، واته ته نیا هه ر خۆی هه یه، نه وه ی گه مه و گالته ده کن و نووسینه کانیان په رتشان خه لکی ترن، نه وه ک نالی. د. مارف خه زنده ار، نالی له ده فته ری نه مریدا، ل (۱۲۶).

ته‌شبی‌هاتی شی‌عری خۆکرد و دوور له لاسایی‌کردنه‌وه ئه‌نجام بدا و، شی‌عه‌رکانی به‌خه‌یالی بلندی خۆی رهنگین و ناودار بکات). (۱)

ووشه‌ی لاسایی‌کردنه‌وه‌ش بچ گومان بنج‌ویناوانتیکی کۆنی هه‌یه له رهنه‌دا، له بیرو‌رکانی ئه‌فلاتوون و ئه‌رستۆ و هوراسدا به‌ریاک بووه. (ئه‌فلاتوون ده‌لێ: (هۆنراوه لاسایی‌کردنه‌وه‌ی سروشته) به‌لام ئه‌م لاسایی‌کردنه‌وه له‌لای ئه‌رستۆدا دووباره‌کردنه‌وه‌ی سروشت نییه به‌لکو مه‌به‌ست خولقاندن و داهینانی به‌رهمه‌مییکی تازه‌یه که ئاکامی ده‌نگدانه‌وه‌ی بوونه له‌قه‌واره‌ی هه‌ست و نه‌ست و سۆز و ئاره‌زوو و ئه‌ندیشه‌ی شاعیراندا. واته‌ بابته‌ی لاسایی‌کردنه‌وه له‌هونه‌ری هۆنراوه‌دا کرده‌وه و په‌وشته). (۲)

بهم پێیبه‌ بۆچونه‌کانی نالی ده‌ریاره‌ی بابته‌ی لاسایی‌کردنه‌وه له‌هونه‌ری هۆنراوه‌دا یه‌کدیگر ده‌بێ له‌گه‌ڵ لێکدانه‌وه‌ی ئه‌رستۆدا به‌رامبه‌ر هه‌مان بابته. نالی له‌ دێرێکی تردا بنه‌رته‌ی رهنه‌یی دزین له‌ وێژه‌دا ده‌ستیشان کردووه و ده‌لێ:

ئهو گه‌وه‌ری نوکته‌ی که له‌ (نالی) ده‌دزین خه‌لق

ئاوی نییه وه‌ک ئاگری بچ شه‌وقی دزانه (۳)

واته‌ ئهو قسه و ورد و پڕ مه‌عناپانه‌ی که وه‌ک گه‌وه‌هر وان و هه‌ندی‌ کهس له‌ نالی ده‌دزین و ده‌یاندنه‌ پال خۆیان و خۆیان ئه‌که‌ن به‌خاوه‌نیان، گه‌وه‌هری ناو ده‌ریا نین و ناده‌روشینه‌وه، وه‌ک ئهو ئاگره‌ کز و بچ تیشکه وان که دژ به‌شه‌وه ئه‌یکه‌نه‌وه، چۆن ئه‌وان ناوێرن گری ئاگره‌که‌یان به‌رزکه‌نه‌وه وه‌ک خه‌لک پێیان بزائن و بیانگرن، ئه‌مانیش

(۱) دیداری شی‌عری کلاسیکی کوردی، ل ۸۳.

(۲) ارسطو طاليس، فن الشعر ص ۴۸

هوراس، درووشمی ئه‌وه‌ی هه‌لگرت، که شاعیر بۆ ئه‌وه‌ی به‌شاعیر بژمیردرێ، ده‌بێ (لاسایی وێژه‌هه‌ یۆنانییه‌کان بکاته‌وه).

(۳) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ۱۰۲

ئهم به‌یته‌ جوژه ئیشاره‌تیکیش بۆ ئه‌وه‌ پهنده‌ کوردییه‌ تیاپه‌ که ئه‌لێ (موورووی دزیه‌تی، مه‌گه‌ر به‌شه‌وه بکرتیه‌ مل). هه‌روه‌ها له‌ به‌یته‌وه‌ ده‌رده‌که‌وه‌ی که نالی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا ناسراوییه‌کی زۆری له‌ناو خه‌لکی بووه و شی‌عری به‌سه‌ر زمانی رۆشنی‌بیرانه‌وه‌ بووه و، خه‌لک شانازیان پێوه‌ کردووه، بۆیه هه‌ندی جار به‌ناو شاعیری له‌ راستیدا نا‌هونه‌رمه‌ند که نه‌یان‌توانیوه‌ پیا بگه‌نه‌وه، ورده‌کاریه‌کانی ئه‌ویان دزیوه و خه‌ستووینانه‌ته‌ شی‌عری خۆیان‌ه‌وه. به‌لام به‌هۆی بلا‌بوونه‌وه‌ی شی‌عری نالییه‌وه به‌سه‌ر زمانی خه‌لکه‌که‌دا، دزیه‌تیه‌که‌شیان به‌باشی پێ نه‌کراوه و نه‌یان‌توانیوه‌ که‌لکی ته‌واو له‌ ماله‌ دزیتیه‌یه‌که‌ وه‌رگیرن. ئه‌توانین ئه‌م به‌یته‌ به‌که‌ین به‌هه‌لگه‌ بۆ ئه‌وه‌ که هه‌ر ورده‌کاریه‌ک له‌ شی‌عری شاعیرێکی سه‌رده‌می نالیدا هه‌بێ و له‌ هه‌مان کاتا له‌شی‌عری نالی خۆشیدا هه‌بێ، به‌هی نالی دابنێین و شاعیره‌که‌ی تر به‌تاوانی دزیه‌وه‌ بگرین). پروانه، دیوانی نالی چاپی موده‌ریس ل ۴۸۲.

ناوێرن. ورده‌کاریه‌کانی نالی به‌ته‌واوی بدزن و بیخه‌نه‌ ناو شی‌عری خۆیان‌ه‌وه، چونکه‌ خۆپهنده‌وار و رهنه‌گر ده‌سه‌جێ ئه‌یان‌ناسنه‌وه که هی نالین. لێره‌دا نالی ده‌بێوه‌ی به‌خه‌لک رابگه‌یینی که هۆنراوه‌کانی هاوتاییان نییه و له‌ پال ئه‌وه‌شدا کهس له‌ خۆی به‌شاعیر نازانێ.

هه‌روه‌ها نالی به‌هۆی به‌راوردکردنی شی‌عه‌رکانییه‌وه‌ چهند لایه‌نیکی تری شی‌عیر و هۆنه‌رمه‌ندی ته‌ی له‌ هۆینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا ده‌ست‌نیشان ده‌کا، بچ گومان ئه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا بنه‌رته‌ی رهنه‌یی ده‌خاته‌ پێش چاو، که به‌هۆی ئه‌م به‌راوردکردنه‌وه‌ش شاعیر ده‌ست رهنه‌گینی و لێنه‌توویی شی‌عه‌رکانی له‌ قه‌له‌م ده‌دا و ده‌لێ:

شی‌عری خه‌لقی که‌ی ده‌گاته‌ شی‌عری من بۆ ناسکی

که‌ی له‌ دیققه‌ت دا په‌تک ده‌عوا له‌گه‌ڵ هه‌ودا ده‌کا (۱)

لێره‌دا نالی قسه‌ ئاراسته‌ی خه‌لک ده‌کا و هیلێکی راست و چه‌ب به‌سه‌ر به‌رانه‌ره‌کانیا ده‌نی و پێیان ده‌لێ له‌وانه‌یه‌ ئیوه‌ بتوانن به‌کوردی بلێن، به‌لام چونکه‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند نین، مه‌عناتان ده‌سگیر نابن بیخه‌نه‌ شی‌عه‌رکانتانه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خۆ به‌راوردکردنتان له‌گه‌ڵ من وه‌ک به‌راوردکردنی په‌تک و تالی ئاوریشمی باریکه‌ که هه‌یچ مه‌یدانیکی به‌راوردکردنیان له‌ نیتواندا نییه.

به‌لای ئیسه‌شه‌وه‌ نالی له‌م به‌راوردیدا (زیاد نه‌رۆیشتووه و ناحقه‌ی نه‌بووه، ئه‌گه‌ینا ئیستا ئیسه‌ شی‌عری ئه‌مانه‌مان به‌رده‌ستدا ئه‌بوو، ئه‌مانه‌ له‌چاو نالیدا ئه‌وه‌نده‌ هه‌یچ و نابوت بوون ته‌نانه‌ت گه‌نجینه‌ی هه‌ژاری ئه‌ده‌بی تازه‌ سه‌ر ده‌ره‌یتناوی قوتابخانه‌ی شی‌عری کلاسیکی کوردی به‌کرمانجیی خواروو و تراو که له‌ سه‌رده‌می نالییه‌وه‌ ده‌ست پێ ئه‌کا، ناو و به‌رهمه‌می که‌سیانی بۆ هه‌ل نه‌گرتوین. سه‌د بریا ئه‌مانزانی ئه‌مانه‌ کێ بوون ویستووینانه‌ له‌ به‌رانه‌ره‌ی نالیدا سه‌ر هه‌لپرن و خۆبه‌شت بزائن و به‌چه‌کی شی‌عه‌روه‌ بچینه‌ مه‌یدانی). (۲) هه‌روه‌ها زۆر جار شاعیر به‌خۆیا ئه‌نازی و جوژه به‌راوردێک ده‌خاته‌ روو له‌ نیتوان خۆی و پێشینه‌کاندا. له‌م دێره‌ی خواره‌وه‌دا نالی به‌راوردێکی ورد ده‌کات له‌ نیتوان خۆی و شاعیره‌کانی ئێرانی و ده‌لێ:

(نالی) ئیستا تاجی شاهی و ته‌ختی خاقانی هه‌یه

شه‌وه‌کات ئارا موخته‌شم دیوان و فیکرت سائیه‌ (۳)

واته‌ (نالی تاجه‌که‌ی شاهی) ی به‌سه‌ره‌وه‌یه و، له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی (خاقانی)

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار. ل ۵۳.

(۲) محمدی مه‌لا کریم، نالی له‌ کلاوژنه‌ی، ل ۶۶.

(۳) د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی له‌ ده‌فته‌ری نه‌میردا، ل ۱۲۳.

دانیشتووه، (شه‌وکه‌ت) به‌ووه‌شان و شکۆی هه‌یه‌و، دیوانی شیعره‌که‌ی گه‌وره و پایه بلند و (فیکرت) و (سائیب)ی سه‌رده‌می خۆیه‌تی^(۱)

به‌م جۆره‌نالی به‌پشت قامییه‌کی ته‌واوه‌به‌خۆیا نه‌نازی و، خۆی له‌تای ته‌رازوویه‌ک و نه‌و هه‌موو که‌له‌شاعیرانه‌ی ئیران له‌تاکه‌ی تری ته‌رازووه‌که‌دا دانه‌نن و، حه‌قیشییه‌تی، چونکه‌نه‌وه‌ی باشتر بێته‌ناراوه، هه‌ر نه‌وه‌نده‌به‌هه‌دی هه‌بێ وه‌ک نالی، نه‌توانی که‌لک و سوود له‌هه‌موو پێشینه‌کان وه‌رگرێ و هیه‌ی خۆی شی بخاته سه‌ر.

ئینجا دیتته‌سه‌ر به‌راوردکردنی خۆی له‌گه‌ل شاعیرێکی تر و جۆره‌به‌راوردیک ده‌خاته‌نارا و ده‌لتی:

موحه‌ققه‌مه‌شره‌بی (نالی) له‌شاعیرا هه‌روه‌کو خاکی

خه‌بالی کوردییه‌به‌یتی سه‌راپا زولفی دووتایه^(۲)

نالی لێرده‌ئاوه‌دیار ده‌کا که‌رپازی شاعیرانه‌ی (هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌کان)ی له‌هی خاکی ده‌چێ و بێرکردنه‌وه‌شی کوردیانه‌یه و شیعره‌کانی شی که‌تیکرا وه‌ک زولفی یار ئالۆز و جوان و درێژن، دوو سه‌رن مه‌عنا نه‌به‌خشن و به‌دوو جۆر لیک نه‌دریتته‌وه.

هه‌روه‌ها نالی به‌پۆنه‌ی چهند باب‌ه‌تیکه‌وه‌شانازی به‌ووه‌ده‌کات که‌ده‌توانی هۆنراوه‌به‌زمانی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی به‌پۆنیتته‌وه و جۆره‌به‌راوردیک له‌نیوان نه‌م زمانانه‌دا ده‌کا و ده‌لتی:

ئیسیتیناعه و قوه‌تی ته‌بعم به‌کوردی و فارسی

عه‌ره‌بی، ئیزه‌اری چالاک‌ی و چه‌سپانی ده‌کا

فارس و کورد و عه‌ره‌ب هه‌رسیم به‌ده‌فته‌ر گرتوه

(نالی) نه‌مرۆ حاکمی سنج مولکه‌دیوانی هه‌یه^(۳)

به‌م شانازی کردنه‌نالی مه‌سه‌له‌ی پێوه‌ندی نیوان نه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و فارسی و کوردی به‌ریا ده‌کات و دوو باب‌ه‌تی به‌راوردکاری خراونه‌ته‌به‌ر لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه.

(یه‌که‌م: کارکردنی نه‌وسن نه‌ده‌به‌له‌یه‌کتر و چلۆن نه‌نجام دانیان له‌لایهن شاعیره‌که‌وه و راده‌ی رۆشنییری نه‌ته‌وايه‌تی نه‌و شاعیره‌ و لایه‌نه‌کانی توانای هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست له‌م زمانه‌وه‌پۆ زمانیک‌ی تر.

دووه‌م: باب‌ه‌تی دانانی به‌ره‌می شاعیریک به‌تاکامی بیه‌وه‌ست و نه‌ست و سوۆز

(۱) دیوانی نالی، چاپی موده‌ریس، ل ۴۰.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ۱۱۱.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۵۶، ل ۱۱۵.

نه‌ندیشه‌ی تاییه‌تی خۆی نه‌گه‌ره‌هاتو زمانی نه‌و به‌ره‌مه‌ زمانی زکماکی شاعیره‌که‌ نه‌بوو).^(۱)

جگه‌له‌و نمونانه‌ی که‌باسمان کردن، هه‌ندێ جار شاعیری ره‌خنه‌گر، ده‌چیتته‌مه‌یدانی شانازی و ستایشکردن به‌هۆنراوه‌کانی و باسی جوانی و ریک و په‌وانیبیان ده‌کا و لایه‌نی داهینان و جوانکاری و لیته‌اتووی شاعیره‌تی ده‌رده‌خا و چهند به‌ره‌تیک‌ی ره‌خنه‌بی ده‌ستیشان ده‌کا و هه‌روه‌کو نه‌م دێرانه‌ی خواره‌وه:

یا له‌مه‌یدانی فه‌ساحه‌تا به‌میسل‌ی شه‌هوار

بێ ته‌ئهمول بۆ هه‌موو نه‌وعه‌ زمانی راده‌کا^(۲)

لێرده‌نالی شانازی به‌شاعر و هونه‌ره‌که‌یه‌وه‌ده‌کات. دیاره‌نالی له‌مه‌یدانی هه‌لسه‌نگاندنی شاعر و توانای دیارکردنی خاله‌کانی هیتز و بێ هیتزیدا گه‌بیه‌وته راده‌یه‌کی به‌جگار به‌رز، بۆیه‌توانیوه‌تی نه‌و هه‌موو ده‌ستی قه‌در و قیمه‌تی بخاته‌سه‌ر شاعیری خۆی و نه‌وه‌پیشان بدات که‌شیاو و لیته‌اتوه‌له‌به‌کاره‌یتانی هه‌موو جۆره‌زمانیک و غارغارین به‌هه‌موویاندا بکات، یان له‌هه‌موویاندا توانای داهینانی هونه‌ری هه‌یه.

ئینجا دیتته‌سه‌ر دیارکردنی شانازی و خۆشه‌ویستی خۆی به‌رامبه‌ر شاعیره‌کانی. گه‌بشتۆته‌راده و پله‌یه‌کی وه‌ها که‌به‌م جۆره‌بلتی:

بیتته‌حوجره‌پارچه‌پارچه‌ی موسوه‌ده‌دم بکړی به‌رووح

هه‌رکه‌سی کووتال و پارچه‌ی بێ به‌دل سه‌ودا ده‌کا^(۳)

واته‌نه‌وه‌ی به‌دوای پارچه‌ی گرانبه‌هادا نه‌گه‌رێ، با بیتته‌حوجره‌که‌ی من، پارچه‌پارچه‌ی ره‌شنوسه‌کانم بکړی و له‌بریتیدا گیانی خۆی دانی، به‌مه‌هیتشتا هه‌ر نه‌و قازانج ده‌کا. لێرده‌ئاوه‌ده‌رده‌که‌وئ که‌نالی نرخ و به‌های شیعره‌کانی له‌قه‌له‌م ده‌دا.

هه‌روه‌ها له‌دێرێکی تردا به‌جۆرێکی تر شانازی به‌نه‌زمی خۆی ده‌خاته‌روو و ده‌لتی:

نه‌زمی (نالی) میسل‌ی ئاوه‌تایینه‌ی ره‌نگی نییسه

دوو رووه‌بۆ سه‌یری خاتره‌یه‌ک خه‌فی، یه‌ک نه‌شکار^(۴)

شانازی به‌ووه‌ده‌کات که‌شاعیره‌کانی وه‌ک (ئاو و ئاوپنه‌وايه‌ره‌نگی نییسه، دوو

(۱) د. کامل بصیر، به‌ره‌تیه‌کانی ره‌خنه‌سازی، ل ۲۱۴.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ۵۳.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۴) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۶۲.

رووه، بهره و پشتی ههیه. له روویهکیا بنیادهم، وهک چۆن له ناو ئاوینه دا خۆی ئهیبینی، معنای ئاشکرای بۆ دهترهکهوئ و، له رووهکهشیا که یا وهک بنی جام یا وهک جیوهی ئه و دیوی ئاوینه هیچ دهترهکهوئ، کهچی معنایهکی تریشی ههیه (۱)
 فوونهیهکی تری شانازی کردنی نالی بهشیعری خۆیهوه و ههر لهو کاتهشدا پیشاندانی توانایی خۆی، ئهوهیه که دهئێ:

(نالی) یا ئهم غهزه له تازه که تازه ت گوتوه

به دوو سه ده مهسنهوی یولوبیی لوبایی نادهم (۲)

واته (ئهئ نالی): تازه ئهم غهزه له جوانهت وتوه... ئهوهنده ناسک و پرمانیه به دوو سه ده کتیبی به ناویانگ وهک (مهسنهوی) (۳) و (لب اللباب). (۴) ای ناگۆمهوه. (۵)
 لێردها (ئهوه ناگهیبینی که نالی به چاویکی بهرز تهماشای شیعری جهلاله ددینی رۆمی ناکا، به پێچهوانه به لای ئهوهوه مهسنهوی لوتکه و پۆیهی داهینانه، به لام دهیهوئ شیعرهکانی خۆی به پێنیتته پیزی مهسنهوی له مهشدا راستی کردوه به دهلیلی ئهوهی ئه گهر خۆشی نهیوتبایه ئیمه بۆمان دهوت). (۶)
 ههروهها نالی له دێرێکی تر دا شانازی به گه ورهیی و توانای شاعیریهتی کردوه و دهئێ:

وه ره سه هیری خیا بانی به یازی دهفتهری (نالی)

که سهف سهف مهسهه عی بهرجهسته ریزی سهرووی مهوزوونه (۷)

لێردها نالی ستایش ناراستهی خۆ دهکا و (نهخشه ی قهسر و بالاخانه ییکی هونهری و رهنگینی کیشاوه. له وانهیه و پینهش له سهه کاغهز چێژی هونهری به ئادهمیزاد بههخشین. دێره شیعری دهکری به دوو نیو دێره شیعری له دهفتهری به یاز و دیوانی شیعری، به رێکوپێکی نیوه دێره شیعرهکان بهرامبهه به به کتری ده نووسین. ئهوجا به رێژ بهم جۆره یهک له دوا

(۱) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۱۷۴.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۷۳.

(۳) مهسنهوی (مشوی) کتیبیکی به ناویانگی شیعری سوڤیانه به، جلال الدینی رۆمی نووسیه که له (۱۲۷۲) ی. ز. دا مردووه.

(۴) لوبیی لوباب (لب لباب) لوبیی لوبایی مهسنهوی، هه لێژاردی مهسنهوی جهلاله ددینی رۆمی له دانانی مهلا حوسینی کاشیفیه له سالی (۹۱۰هـ/ ۱۵۰۴ز) له هیرات کۆچی دوایی کردوه.

(۵) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۳۰۸.

(۶) د. مارف خهزنه دار، نالی دهفتهری نه مریدا، ل ۱۲۷.

(۷) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۱۰۳.

یهک نهخش دهکری له ناوه راستا شه قامیک دروست دهی (۱)

ههروهها (نالی) ههر بهمهوه ناوه ستیت، به لکو ههر له رووهوه بانگه وازیکی تر دهخاته پیتش چاو سهبارت به شانازی کردنی به (نهزم) ی خۆیهوه و دهئێ:

نهزمی (نالی) رهنگه هه رکهس بیبی یی بیکاته گۆ

چونکه نهزمی ساف و ورده ههروهکو مروارییه (۲)

واته (هۆنراوهکانی نالی ئهوهنده بهجی و دلگیرن، له وانهیه هه رکهس بییانبینی، وهک گواره بکاته گوئی، له گوئیان بکری و بییانگریته دل و له بییری نه چنهوه، چونکه له گوارهیهکی مرواری ئهچن دهنگهکانی ساف و ورد بن و جوان هۆنرابیتتهوه). (۳)
 دیسان شانازی دهکا، به ههلهستهکانی که وهکو ده ریا قوولن و دهئێ:

بهحری غهزه لم پر له دور و گه وهه ره ئه ما

غه وواسی دهوئ یه عنی به عمیقی بزانه (۴)

ههروهکو ده زانین (دور و گه وهه ره له زه ریا دا دهی، غهزه لیش له بهحر و کیشی شیعردا دهی، چۆن راوکردنی دور و گه وهه ره غه وواسی وهستای دهوئ که له بن زه ریا دا ده ریا ن بینی، ههروهها مانای شیعری نالیش قوولن و چوونه ناویان و تیگه یشتیان کاریکی قورسه). (۵) ئهم کارهش به هه موو که سی ناکری.

ئینجا دیتته سه ره ئه وهی که نرخ و به های هه له بهستهکانی ده ریا و به به ره هه میکی پر پیت و به ره که ت ناو ده یا و دهئێ:

پر دانه یه، ئه ما نه وه کو دانه یی چه لت سووک

به حرم گوتوه، نهک وه کو گۆلی مه ره زانه (۶)

واته (ده ریا ی غهزه له کانم پر له دانه، دانه ی گه وهه ری تا قانه و دوری نایاب و مرواری گرانبه ها، نهک چه لت سووک که نیوه ی پووش و ئه و نیوه که ی برنجه... من باسی ده ریا م کردوه، باسی گۆله مه ره زه م نه کردوه، تا که سی و ا گومان به ری من ده نکه چه لت سووک لایه، نهک دهنگی گه وهه ره و دور و مرواری). (۷)

مه به سه ته که ی ئه وه یه بلتیت، کهس خۆیان نه ده ن له قه ره ی شیعری من... شیعری من

(۱) د. مارف خهزنه دار، نالی له دهفتهری نه مریدا، ل ۴۷.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۶۲.

(۳) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۵۸۳.

(۴) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۱۰۰.

(۵) سه رچاوه ی پیت سوو.

(۶) سه رچاوه ی پیت سوو، ل ۱۰۲.

(۷) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۴۸۱.

خۆراکی ئهو جۆره كه سانه نبییه و نایهت به دههسیانهوه.

ههروهها نالی پهرده لانهادات و لایه نیککی تری ههلبهستهکانی پیشان دهدا، شانازی به پهواجی شیعرهکانی دهکا و دهلی:

لایقی مهخزنی تهبعه هه موو که نزی غه زهلم
قابیلی زه ربی په واجه زه و زیوی مه سهلم (۱)

واته (هه چچی شیعرم هه یه وهک زه و زیوی ناو گه نجینه وایه و شایانی ئه وه یه له عاماری ته بیعت و بهدل بووندا دایری، هه چچی قسه ی نه ستق و به توتیکلم هه یه بو ئه وه دهشی بلاویته وه به لانا نا و، وهک پاره ی په واجی وهخت چۆن لئ ئه درئ و خه لک ده ستاوده ستی پئ ئه کن، ئه میش خه لک ده ماو ده م بو به کتربی بگیت نه وه (۲)
له دپرتیکی تردا، شانازی به وه دهکا که ته نیا خۆی خاوه ن بیرو خه یال و داهینه ری شیعره و دهلی:

زاهیرو باتین له سه ر له وحی حه قیقته ت یا مه جاز
ئاشنای سرری قه لثم بئ غهیری (نالی) که س نه ما (۳)

شیعر به لای نالییه وه (مانای دیار و ئاشکرای هه یه، ههروهها مانای نهیانی و شارراوهشی هه یه، ئه مه که ده بی به خه یالی شیعر تو مار ده کرئ. ئه وه خه یاله ده بی مه جازی تیدا بئ، واته وشه بیگ له جیی راسته قینه ی خۆی به کار نه هیتنئ، به لام ده بی پتو هندییک به مانا بنجینه بییه که بیان به ستیتته وه. ئه مه یه نهیانی شیعر، ئه وه جه وهه ری شیعر له شتی تر جیا ده کا ته وه). (۴)

که س له م نهیانییه نه گه یشتوه نالی نه بئ. ئه گه ر که سیش هه بی له م نهیانییه بگا، بئ گومان زۆر که من، ئه وه باش ده زانی سوارچاکی ئه م مه یدانه ته نیا نالییه. له گه ل ئه وه شدا هه ندئ زانا و ئه دیسانی کورد که ده باره ی (نالی) دواون و هوتراره و هکانی خستویانه به رتیشکی لیکۆلینه وه و هه لسه نگانن له مانه ئه مین فه یزی له کتیبی ئه نجوومه نی ئه دیسانی کوردها ده لی: (زه کای نالی ئینکار ناکرئ لاکین ئه وه نده ی سه نایعی له فزییه ی ئیستعمال کردوه، پیاو ره نگه بلئ شیعر ئه وه نه تیجه ی علیم و ئیشتیغاله). (۵)

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه زنه دار، ل ۷۸.

(۲) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۲۸۹.

(۳) د. مارف خه زنه دار، نالی له ده فته ری نه مریدا، ل ۱۲۷.

(۴) سه رچاوه ی پیتشو.

(۵) ئه مین فه یزی به گ، ئه نجوومه نی ئه دیبان، به غدا، ۱۹۸۳، ل ۲۷.

ئه م بوچوونه زیره کانه ی ئه مین فه یزی جگه له وه ی که به کارهیتانی (سه نایعی له فظیه) به هه ره خاسییه تی دیاری شیعر نالی داده نئ، دوو سه رچاوه بو لیکدانه وه ی ئه م دیارده یه ده ستنیشان ده کا.

به که م: علیم واته زانیاری نالی که زانیارییه کی ئایینییه.

دووه م: ئیشتیغال واته خۆ خه ربیککردن و ماندووکردن به شیعره وه وهک سنعه ت.

ئیمه ش ئه و راستییه مان دیار کردوه له باسه که دا که نالی زیاتر په یرو ی لایه نی فیربون و خۆ خه ربیککردنی ره چاو کردوه له شیعر هۆنینه وه یدا. وه ده سه له لاتی زانتربووه له م پوویه وه به سه ر سه رچاوه کانی تردا و به لگه ی جۆره جۆریش له نمونه ی شیعره کانی هیناومان بو چه سپاندنی ئه و رایه. ههروهها پیره میتزیش، ده باره ی شیعر نالی ده لی: (ئه گه ر شیعر به غایه، به وه سیله نا، عه د بکرت و ئه گه ر شیعر عیبارت بئ له سنعه تیکی به رزی به دیعی و، ئه گه ر له شیعر دا ئیبداع شه رتیکی ئه عزم بیت، بئ گومان نالی گه وره ترین شاعیری کورده، به لئ موخته مه له نه زه ر به زبهنییه تی حاضره ئه شعاری نالی تینوویه تی حیسییات نه شکینئ... هتد). (۱)

له م هه لسه نگانده دا چه ند شتییکمان بو روون ده بیته وه، شیعر له لای نالی ئامانجیکه بو خۆی و ئامرازیک نییه بو شتیکی تر و سنعه ته و داهیتانه له بواری شیعر دارشتندا، که سیتی خۆی سه مان دووه و گه رچی له سه ر پتوشوتنی باوی سه رده مه که ی شیعر داناه، به لام له شاعیرانی هاوسه رده می سه رکه و تووتر بووه و، توانیویه تی داهیتانی گه وره له بواری ده برینی وورد و، وینه و ته شبیهای شیعر خۆکرد و دوور له لاساییکردنه وه ئه نجام بدا و، شیعره کانی به خه یال بلندی خۆی په نگین و ئاودار بکات.

سالم

ناوی (عبدالرحمن) ه کوری محمد به گی قه ره جه هه نه می، کوری ئه حمده به گ و له بنه ماله ی ساحیقرا نه و ئاموزای مسته فا به گی کوردییه.

له سالی (۱۸۰۰) ی ز له شاری سلیمانی هاتۆته دنباوه، زۆر چه زی له ده نگویاسی ئه ده بیی کردوه، زۆر تر وهختی به خۆتندنه وه ی دیوانی شاعیره کان و سه رگوزه شتییه انه وه رابوواردوه، به تاییه تی مه فتوونی شیعر نالی و (که ریم) ی هه مه دانی بووه. له سالی (۱۸۶۶) ی ز کۆچی دوا یی کردوه، له گردی سه یوان ئیترایه وه.

(۱) محمدی مه لا کریم، پیرمێرد نالی هه لده سه نگینئ، کۆفاری به یان، ژ (۳۵) نیسانی سالی ۱۹۷۶، ل ۲.

(له راستیدا سالم شاعیریکی گهوره و سهنه تکار بووه، وه له هه موو غه زه لیککا چهند بهی تیکی وای هه ر تیا ئه بیینی که وینه یه کی جوانی شیوهی ئه ده بی کوردی بی). (۱)

ئیتیر لیتهدا به ولاره بۆ نمونه له چهند غه زه لیککی سالم هه ندی بهیت هه لده بژیرین و ده خهینه بهرچاو، که به لامانه وه جوړیکن له سه ره تا و ده مدانی بیری ره خه بی له لای سالم، چونکه ئه ویش وه کو هاوړیکه ی نالی چهند بنه ره تیکی ره خه بی ئه نجام داوه. له مانه بنه ره تی به ره می دا هیتراو و تاقیکردنه وهی خو ی له هۆنینه وه دا، هه ره کو له م دپه ردا ده رده که وئ:

کاتی فی کرم له دلدا دیقه تی ئینشا ده کا

جوست و جو پۆسه تر به ندی کاغه زی میرزا ده کا (۲)

سالم له م تاقه دپه ردا ده ستنیشانی ئه وه ده کات که ده برینی بیره کی شیعری له لای ده برینیکی ساده و ساکارانه نیسه، به لکو دارشتنیککی ورده کارانه ی ئه و تو به که له ئه نجامی به دوا دا گه ران و دۆزینه وهی دپه ری شیوا و گونجاوه تا به هۆیه وه بیره که کی ده بری. بچ گومان سالم به هۆی ئه م تاقیکردنه وه له شیعری هۆنینه وه دا، ده به وی به ره می ئه ده بی بوخت و نایاب بی تته ئارا.

له چهند دپه رتیکیدا بنه ره تی ره وان بپه ری تاییه تی به زمانی کوردی ده ستنیشان ده کات و ده لئ:

له رۆژی ئیمتبحانا دیم به را به ر تالب و مه عشوق

که م به سه ته ی هونه ر هاتن له تی بی عیشق با زانا

له یه که لا نالی و مشوی له لایئ سالم و کوردی

له هه نگامه ی هونه ر گه رمی تکا چۆبوون له مه ولانا

له مه دیدانی به لاغه تدا به سوواری مه رکه بی مه زمون

به کوردی هه ر یه که تازی سوواری بوون له بابانا (۳)

به م شیوه به سالم شاعیره کورده کان هه لده سه نگینی که شاسواری کوړی ره وان بپه رین و له بواری به کارهیتانی هونه رکانی ره وان بپه ریدا و له ده برینی ناوه رۆکی به هادا به زمانی کوردی له ولاتی باباندا ناویانگیان ده رکردبو... لپه ردا گرنگیدان به ره وان بپه ری و گرنگی

(۱) ره فیتق حلمی، شیعری و ئه ده بیاتی کوردی، چاپی دووهم، هه ولتیر، ۱۹۸۸، ل ۷۳.

(۲) دیوانی سالم، چاپی دووهم، هه ولتیر، ۱۹۷۲، ل ۲۹.

(۳) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۳۵.

به و مانا به رزانه ی که به هۆی ره وان بپه رییه وه ده رده بری به تاییه تی به زمانی کوردی بۆ خو ی تی بی نیسه کی ره خه بی ده چه سپینتی، ئه ویش ئه وه به که شاعیرانی کلاسیکی ئه و قوناغه هه ولتی ئه وه بیان داوه که بنکه ی ره وان بپه رییه کی کوردی دا به زرتین.

له گه ل ئه وه شدا ته ماشا ده که یین سالم دوو باره زا راوه ی به لاغه ی دیار کراوه، له گه لیشدا وشه ی (تعلیم) به کار ده هینتی و سه رنج بۆ ئه وه را ده کیشتی که قه له م ئه گه ریتو له م زانسته دوو سب بکات، به لام هه میسه له ئاستیدا ده بی ت و ده لئ:

قه له م سه رخۆشه (سالم) بۆ تررد

له تعلیمی به لاغه ت مسلی مه رکه ب (۱)

له م به یته دا دوو باره گرنگیدان به ره وان بپه ری دراوه، وه ک بنه مایه کی گرنگی هونه ری شیعر. هه روه ها سالم له م دپه ری خواره وه دا بنه ره تی سه لیه وه و سهنه تکاری له ویتهدا ده ستنیشان ده کات. هه ره کو ئاشکرا به ش ئه م دوو لایه نه له هۆنینه وهی شیعر دا دوو با به تی جیا وازن سه رچاوه کانیان جیگای مشتومر کردنه.

سالمیش به م شیوه به بیری خو ی ده رده بری و ده لئ:

به م نه وعه که وه ختی ئه مه له فکری ره قیب

(سالم) ئه مه هه زه یانه نه وه ک شیعری سه لیه ی (۲)

واته له کاتیکدا که ره قیب ئاواتی هه بی ئه و سالم ئه وهی تۆ ده یلیتیت هه مووی ورینه به نه ک هۆنراوه بییک که به سه لیه وه و دوور له خو کردن هاتیت... به گشتی مانای ئه وه به که هۆنراوه ی چاک له تیروانینی ئه م دپه ره ئه و هۆنراوه به بووه که له ته به و سه لیه وه سه ری هه لداوه نه ک سهنه تکاری بی.

هه روه ها سالمیش وه کو هه موو شاعیرانی کلاسیکی کورد ستایش و شانازی به به ره مه مه کانی و به ره می شاعیرانی ده ور به ری خو ی ده کات و جو ره هه لسه نگاندنیککی ره خه بی پیشان ده دات، که پته وندی به لایه نی به راورد و جوانکاری و نرخ پیدانی به ره می هۆنراوه یی باس ده کات و ده لئ:

که لامت (حافظ) دلسه نجه بۆ (سالم) وه ها پا که

کی بر نه زمی تو افشانند فلک عقد ثریا (۳)

واته (هۆنراوه کان) ت ئه ی حافظ دل هه لسه نگینه ره بۆ سالم، فه له ک به سه ر هۆنراوه کانتا عه قدی سو ره یا (ثریا) شاباش ده کات. له م دپه ردا سالم نرخ و به های

(۱) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۴۳.

(۲) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۱۴۸.

(۳) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۲۴.

هۆنراوه‌کانی حافزی شاعیری به‌ناویانگ دیار ده‌کات. ئەم دیاردهیه له ره‌خنده‌دا که به‌هۆی شانازی کردنه‌وه ئەنجام دراوه، په‌نجه‌ درێژ ده‌کات بۆ به‌ره‌می داهینراوی شاعیری ناوبراو.

ئینجا دیتته‌ سه‌ر ئەوه‌ی که شانازی به‌توانا و لێهاتوویی نالییه‌وه بکات و ده‌لتی:

که‌ (نالی) ته‌سه‌نی ته‌بعی به‌ته‌رزی گه‌رم جه‌سته‌ن بوو
به‌چه‌وگانی خیره‌د گۆی دانشی ده‌رکرد له‌ مه‌یدانا (١)

واته‌ که‌ نالی ته‌بعی جله‌ونه‌گیری هه‌لمه‌ت برد، به‌گۆچانی عه‌قل تۆپی دانشی له‌ مه‌یداندا ده‌رکرد. ئەم بۆچونه‌ی سالم ئەوپه‌ری ئیعبابه‌که‌ی ده‌رده‌خا به‌رامبه‌ر به‌نالی و هۆنراوه‌کانی، ئەوه‌ش پێشان ده‌دا که هۆنراوه‌کانی نالی کاری تیکردبوو به‌دلێادا چه‌سپاو بوون.

له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا شانازی به‌هۆنراوه‌کانی ده‌کا و لایه‌نی هونه‌رمه‌ندی قه‌له‌می و جوانکاری شیبواری و قوولی ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌خاته‌ روو و ده‌لتی:

ره‌نگینه‌ هه‌موو شیعرم وه‌ک نه‌قشی ته‌که‌لتووی زین
مه‌زمون که‌شه‌ فیکرم وه‌ک قوولایی دروومان (٢)

هۆنراوه‌کانم وه‌ک ئەو نه‌خشه‌ جوان و رازاوه‌ن که‌ له‌سه‌ر زینی ئەسپ ده‌کری و هه‌مووشیان ناوه‌رۆکیکی ورد و به‌رزی تیا ده‌برپاوه‌ وه‌ک چۆن دروومانی تۆ وورده‌ و به‌دیفه‌ته‌ کراوه‌ و ره‌نجی له‌ گه‌لا دراوه‌. سالم لێره‌دا (جیاوازی له‌ نێوان (ره‌نگینی شیوه‌) و (وردی ناوه‌رۆک) دا ده‌کا و شیوه‌ی شیعره‌که‌ی به‌نه‌خشی زین ده‌چوێتی و بیره‌که‌ش به‌قوولایی زین دروو داده‌نی). (٣)

هه‌روه‌ها شانازی به‌نرخه‌ی هه‌لبه‌سته‌ کوردیه‌کانیه‌وه ده‌کات و ده‌لتی:

زێره‌ سه‌رمایه‌یه‌ بۆ (سالم) و (کرمان) ی ده‌با
شیعری کوردی که‌با جیلوه‌ له‌ لای شیخی کبیر (٤)

واته‌ شیعری کوردی له‌ لای سالم بوو به‌سه‌رمایه‌ی زێره‌، کاتێ ده‌بیتته‌ ده‌ستی دیاری، لای (شیخی که‌بیر) له‌ زێره‌ جوانتر ده‌ده‌وشیتته‌وه.

ئینجا دیتته‌ سه‌ر ئەوه‌ی که‌ شانازی به‌وه‌وه‌ بکات به‌ده‌ربرینی ورد و خه‌ست ده‌توانی هه‌موو بیره‌که‌ی ته‌نیا له‌یه‌ک به‌یتدا کۆیکاته‌وه‌ و ئەو دێره‌ش نه‌میری پێوه‌ دیار ده‌بیتت،

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٣٥.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٥١.

(٣) دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، ل ٨٧.

(٤) دیوانی سالم، هه‌ولێر، ١٠٨.

لێره‌دا به‌ره‌تی خوێنکار و داهینراو ره‌واجی هۆنراوه‌کانی خه‌ستوته‌ به‌ر لێکۆڵینه‌وه‌ و ده‌لتی:

له‌ یه‌ک مه‌سه‌ر عه‌گه‌ر (سالم) بنووسی شه‌رحی هیجرات
به‌سه‌ر مه‌عنا که‌لاما تا حه‌شر دورپی یه‌مه‌ن ده‌رژێ (١)

واته‌ ئەگه‌ر بێت و ته‌نیا له‌ تاکه‌ دێرێکدا باسی دا‌بران و هیجرات بکه‌م، ئەوا هه‌تا هه‌تا یه‌ ئەو تاکه‌ دێره‌ ده‌بیتته‌ شادێر و له‌ گه‌وه‌ر ده‌رژێ یه‌سه‌ر هه‌موو ده‌رپینێکدا.

کوردی

ناوی مسته‌فا کوری مه‌حموود به‌گی ساحیبقرانه‌، له‌ سالی (١٨٠٩) ی ز له‌ شاری سلێمانی هاتوته‌ دنیاوه‌. هه‌ر له‌ سلێمانی ده‌ستی دایه‌ خوێندنی علمی ئیسلامی، شیعره‌کانی تیکرا رێک و په‌وان و جوان و سه‌رپێیین. هاتوچۆی موکریان و ئەرده‌لان و تارانیشی کردووه‌، زۆر به‌ناویانگ بووه‌. که‌ دواجار له‌ تاران ده‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ سلێمانی، له‌ سالی (١٨٤٩) ی ز کۆچی دوایی کردووه‌.

ئەوه‌ی شایانی باسه‌ لێره‌دا ده‌رباره‌ی (کوردی) بلیتین. ئەوه‌یه‌ کوردی وه‌کو هه‌ردوو هاوڕێکه‌ی واته‌، نالی و سالم له‌هه‌مان روانگه‌ی هونه‌رییه‌وه‌ له‌ هۆنراوه‌کانیدا چه‌ند به‌ره‌تیه‌کی ره‌خنه‌یی خه‌ستوته‌ روو.

له‌م دێره‌ی خواوه‌ده‌دا، کوردی به‌ره‌تی تاقیکردنه‌وه‌ و معاناتی تابه‌تی له‌ هۆنینه‌وه‌ی شیعردا ده‌خاته‌ به‌رچاو و ده‌لتی:

وانیه‌ (کوردی) مائلی ئەو جووره‌ ئەتوارانه‌ بێ
لازمه‌ شاعر له‌ هه‌ر چه‌شنێ بلیت بۆ ئیمتیاز (٢)

له‌به‌ر تیشکی ئەم دێره‌دا دیاره‌ بۆ ئەوه‌ی شاعیر ئافه‌رینی لێ بکری ده‌بێ هه‌لبه‌ست به‌هۆنیتته‌وه‌ له‌ هه‌موو چه‌شنه‌ بابه‌ته‌کی هۆنراوه‌دا وه‌کو (ستایش و شیوه‌ن و داشۆرین و دل‌داری و ئەقینیی و پیا‌هه‌لدان و باسکردنی رابواردن و راووشکار و بابه‌ته‌کانی تر). چونکه‌ ئەگه‌ر وا نه‌کات به‌شاعیرێکی سه‌رکه‌وتوو نازمێردی. ئەم دیارده‌یه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌ینێ که‌ تاقیکردنه‌وه‌ و معاناتی خودی شاعیر له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌تاقه‌ سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ی راسته‌قینه‌ ته‌ماشای نه‌ده‌کرا و به‌لکو پێویست بوو لاسایی شاعیری لێهاتوو به‌توانا پێی به‌خه‌ش.

هه‌روه‌ها کوردی جگه‌ له‌مه‌ش له‌ دێرێکی تردا هه‌لۆتیه‌تیکی تری ره‌خنه‌یی ده‌خاته‌

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ١٤٧.

(٢) دیوانی کوردی، چاپی سیبیه‌مین، هه‌ولێر، ١٩٧٣، ل ٢٧.

پال بیری خۆی و دەلتی:

دور و یاقوت دەباری لێم کەلامە شیرینە کوردی
خوا سا کوا لە دنیادا قەدرزانی، خەپدارئ(١)

سەیر دەکەین (کوردی) بەهۆی شانازی کردنەوە دوو خالی گرنگ دەخاتە پیش چاو.
بەکەم: دیارکردنی نرخ و بەهای هۆنراوەکانی، کە هەموویان دور و یاقوت لێیان
دەوێت. ئەمەش ئەوە دەسەلمێنێ (کوردی) خۆی بەشاعیریکی پایەبەرز و داھێنەر
و شاکار دەزانێ.

دووم: لەگەڵ ئەوێدا لە هەمان دێردا لایەنیکی تری جیاواز باسی دەکات، ئەویش
پێوێندی نیوان خۆی و جەماوەر، واتە لایەنی خۆینەر و گوێگری شیعەرەکانی.

ئەم بۆچوونەش جۆریکە لە ناپەزایبی شاعیر بەرامبەر ئاستی رۆشنییری ئەو سەردەمە،
کە خۆینەر و گوێگر قەدر شۆناسی هۆنراوەکانی نازانی لەبەر ئەوەی بازارپەکی کز و
داماوە و بێ پەواجە.

هەر لە هەمان روانگەییوە بەشێوەیەکی تر شانازی بەهۆنراوەکانی دەکات و دەلتی:

ئەگەر تالە بێت (کوردی) سزایە
بەحوققە دوور و گەوهەر کەن نیسارم(٢)

لێردا کوردی هاوارتیکی غەریبانە ئاراستە دەکا، کە ئەگەر هاتوو بەخت یارودۆستی
بێ، هێشتا هۆنراوەکانی لەو پلەییە مەزنتەر دەبێ بەوەی کە بەحوققە دور و گەوهەری
بەسەردا بکەن. ئەم نرخ پێدانە بەدەگمەن دەبێت لە بازارێ هۆنراوەدا، مەگەر هەر لە
قەڵەمە پەنگینەکی کوردی ئەنجام درایی.

ئینجا دێتە سەر ئەوەی هۆنراوەکانی دەچوێت بەشتی بەرجهستەیی و دەلتی:

گەوهەرت کوردی وەکو خەر موهرەبە(٣)
چونکە خۆت بەد تالعی بەد ئەختەری(٤)

واتە هۆنراوەکان (کوردی) وەکو ئاوی ژێر گەردەنی ئەسپ وانە، چونکە بێ بەختی.
لێردا پرسیارێک بەریا دەبێ؟ ئایا هۆی ئەمە چی بوو کە کوردی بەم شێوەییە لە
هۆنراوەکانی بدوێ و ئەم لێچواندنە سەیرە بخاتە روو. بێ گومان بەلامانەوێش ئەم کارە

(١) سەرچاوەی پیشوو، ل ٧٦.

(٢) سەرچاوەی پیشوو، ل ٣٦.

(٣) خرمەرە: هەرەها بەمانای جۆرە بوقتیکی سپی بچووکه کە لە سەدەف دروست دەکرێت.

(٤) دیوانی کوردی، هەولێر، ل ٧٧.

پالی پێوێ ناوە لە ئەنجامی کەسادێ بازارێ شیعر و نزمی تیگەیشتنی خەلکەکه بوو،
لە دێرێکی تردا کوردی بنەرەتی رەوانبێژی لە رەخنەدا دەستنیشان دەکات و دەلتی:

(کوردی) دلیری عەرسەیی نەزم و فەساحەتە
جەولان دەکا هەمیشە وەکو بەرقی تێژرەو(١)

واتە کوردی پالەوانی مەیدانی هەلبەست و قسەرەوانییە، بۆیە هەمیشە وەکو
بروسک دێت و دەچێت. لێردا کوردی زاراوەی (نەزم) و زاراوەی (فەساحەت) ی
عەرەبی بەکارهێناوە کە واتاکانیان دەستنیشان کراون بۆ هەلسەنگاندنی بەرھەمی
ئەدەبی و پێوانە تاییەتیەکانیان چەسپێنران، کوردیش کە شانازی بەو دوو زاراوەییە
دەکات دیارە هەموو پێوستییەکانیان بەدی هێناوە و پەزنامەندی چەشە و چێژی
مامۆستاکانی سەردەمەکی و دەست هێناوە.

مەولەوی

ئاوی عەبدول رەحیمە لە ئەوەی مەلا ئەبو بەکری موسەنیفە، لە هۆزی تاوێگۆزییە.
سالی (١٨٠٤) ی ز لە خاکی جوانرۆ لە دێی تاوێگۆزدا هاتۆتە دنیاوە.

خۆیندنی لە مزگەوتەکاندا بوو، مەلایەکی یەكجار شارەزابوو بەتایبەتی لە
(عەقیقە)دا دەستتێکی بالای بوو.

مەولەوی شیعی بەکوردی وتوو بەزاراوەی گۆزانی بەشی هەورامی، مەولەوی زۆرتر
لە گوندی جورستانە وەختی خۆی بردووتە سەر. لە سالی (١٨٨٢) ی ز لە گوندی
سەرشانە کۆچی دوایی کردوو.

بێ گومان مەولەوی یەکیکە لە شاعیرە گەورەکانی سەدە نۆزدەھەم ئەگەر
هاتو (بەروردی خەپالی شیعی مەولەوی لەگەڵ شاعیرەکانی سەدە نۆزدەھەمی غەیری
کوردیدا بکری هەموو زمان و قەڵەمیتیک دان بەو داتەنێ کە فیکری بەرزی مەولەوی
لەسەر هەموویانەویە. نازکی خەپال، تیژی بیر، وردی مەعنا، جوانی وشە و پراکتیشانی
دل بەعیباراتی رەنگین و بزواندەوێ تەلی عاتفە هەر لە دەستی مەولەوی
هاتین). (٢)

هەرەها مەولەوی (زەرەنگەری شیعی و پەیکەرتاشی ئاسمانی بەرزی شیعی بوو.
مەولەوی خۆی سەرچاوەی ئاوی روونی شیعی بوو و تینوانی بازارێ شیعی تەنیا
بەفێنکی ئاوەکە دلیان گەشاوتەو ئەوە نەوێک هاتیب جۆمالی بۆ جۆگەکی شیعی

(١) سەرچاوەی پیشوو، ل ٥٥.

(٢) علاءالدین سجادی، میتووی ئەدەبی کوردی، چاپی دوویم بەغدا، ١٩٧١، ل ٢٨٢.

غهیرکردیی بۆ ئەو له بەراویانا باغچهی شیعر به خێو بکا!! (۱).
مهولهوی له عهعه ناتی خهیا ئنازکی شیعر دا یادی بیسارانای و خالۆی کۆماسی
کردوو و جار جار قسه که یانی کردوو به تانی ئاوریشمی تهونی زهړکفتی شیعر خۆی،
ههروهکو دهلیت:

بیسارانیهن نه تۆ فهردی من
خه م چهنی خه مان زو مه بۆ ساکن (۲)

وهیا دهلیت:

فه لهک داد چه دهر د بئ دهواکهی تۆ
مفنی فه ریاد تهواکهی تۆ
بۆله ندر کهر مه قام (دلسوز) (۳) وه راسی
تهزیه لهش فهرد گه (۴) خالۆی کۆماسی (۵)

به لام ئەمه ئەوه ناگه یه نه که سۆزی بیسارانای، یا تیشکی رووناکی شیعر خالۆی
کۆماسی، مهولهوی، یاسوچی له دلی مهوله و بیان پاکیشابیه مهیدانی شیعه وه...
مهوله و بیهک که خۆی خاوه نی ئەو فیکره نازکه و ورده بیته بلیت:

(۱) سه رچاوهی پیشوو، ل ۲۸۴.

(۲) سه رچاوهی پیشوو، ل ۲۸۵.

پیره میترد ئەم بهیته مهولهوی بهم شیوهیه، گۆریه ته سه ر دیالیکتی کرمانجی خواروو:

بیسارانیهه له تۆی شیعر ما
خه م له گه ل خه مان زو ته درۆی به با

بروانه، دیوانی مهولهوی، گۆزینی پیره میترد، چاپی دووهم، به غداد، ل ۱۰۶.

(۳) ئاوازیکی کۆنی کوردیهه.

(۴) وشه ی دو عا کردنه.

(۵) دیوانی مهولهوی کوردی، کۆکردنه وه لیکۆلینه وه لیکدانه وه له سه ر نووسینی مه لا عبدالکریمی
مدرس، به غدا، ۱۹۶۱، ل ۴۴۸.

پیره میترد ئەم ههردوو بهیته بهم شیوهیه گۆریه ته وه:

فه لهک داد له دهست دهر دی بئ دهوات
موغه ننی هاوار فریاد خه، نهوات
به رزکه مه قامی دلسۆزی راسی
به به سته ی شیعر خالۆی کۆماسی

بروانه، دیوانی مهولهوی، پیره میترد، ل ۵۹.

روخسارش وهختی مه سقه ل مه دۆلایش
وه شنۆی پارێز خه یال مه بۆریش
یاخود بلیت:

چین کهه فتن وه روی پیششانی چون سیم
چون زنجیره ی ئاو وه شنۆی نه سیم (۱)

پتوبستی به وه نییه که ده ماخی خۆی به بۆنی باغچه ی شیعر مه لای بیسارانای و
ئه حمه د به گی کۆماسی چاخ بکا!

لیره دا پرسیا ریک دپته کایه وه، ده بی ئەمانه چهن د گه وره بووبن که مه ولهوی به هه موو
خه یال به رزییه وه شیعه کانیان هینا بئ و کرد بیته به پارسه نگی شیعر خۆی و له
کانگای دلشیه وه ئیمانی به شیعه کانیان هینا بئ و شانازییه کی به تینی پتوه کرد بی و
لایه نی جوان و جوانکاری و داهینانی شیعه کانیان خست بیته روو.

جگه له مه کاری ره خه گری گه شاهه تر ده بی له لای مه ولهوی کات ب برورای ره خه بی
به هۆنراوه به رامبه ر دوو شاعیری کورد دهر ده برۆ و، سه رگوزه شته ی ئەم بۆچوونه ش
ئه مه ی خواره وه یه:

وهختی خۆی خانای قوبادی که شاعیریکی به ناویانگی کورده، دوو شیعر و توهه،
پاش ئه ویش شاعیریکی تر که ناویانگی مه حرووم بووه. هاتوو به چوار شیعر
به ربه رکانی دوو شیعه که ی خانای کورده وه، وه ئەو چوار شیعه ی خۆی نارده وه بۆ
مه ولهوی تا به راوردیان بکا له گه ل دوو شیعه که ی خانای و بریار بدا که کامیان به رزترن
له شپوه و ناوه رۆکدا:

مه وله ویش به م شه ش شیعه وه لامی داوه ته وه و شیعه کانی مه حرووم له هینه کانی
(خانا) (۲) به به رزتر داناوه و دهلیت:

(۱) علاءالدین سجادی، میژووی ئەدهبی کوردی، ل ۲۸۵.

(۲) ئەمه ش دهقی دوو شیعه که ی (خانای قوبادی) به و چوار شیعه که ی (مه حرووم) بیه.

به رق سه یف ناز نه برو خه مینان
عه کس ماوی خال خورشید جه مینان
ئه رگنو و وه کوی قوله ی قه زاله
مه که روش وه بوول سفته ی سه د ساله

واته:

ئه گه ر بیتو تیشکی شیری نازی یارانی برۆ که وانای و عه کسی خالی ناوی جوانه ناوچاوه وه ک رۆژه کان،
بدا له قوله ی کتوی قه زاله، ئەیسووتینی و وه ک خوله که وه ی سه د سال له مه وه بری لئ ئەکا. <<<

نه‌وباره‌ی خه‌یال (مه‌حرووم) دانا
 په‌دیف له‌تیف زه‌ریف (خـاـنا)
 یاوا وه‌ دیدهی کهم بینام سااوا
 جـه نه‌وبینایی یه‌ی دیدهم یاوا
 په‌یره‌ویی (خـاـنا) ت یاد ئاوه‌ ده بی
 ئه‌و ئه‌سل و ویت فه‌رع هه‌ساوکه‌رده بی
 لاکین زاده‌ی تبع بۆ عه‌نبه‌رینت
 ده‌س پتسه‌که‌ی فکر بیکر شیرینت
 په‌سه‌ندیده‌ی فام عه‌قل دانایی
 خارسته‌ر جه‌ خه‌یال خاصه‌ی (خانا) بی
 زیاده‌ی په‌ی فه‌رع و سه‌ر ئه‌سله‌دا
 خاصه‌ی واته‌ تۆن جه‌ی سه‌رفه‌صلدا (۱)

واته:

ئهو شیعرا نه‌ی که به‌ره‌می نوئی خه‌یالی (مه‌حرووم) ی زانان، که هاوچه‌شنیکی

>>> مه‌حرووم ده‌لیت:

به‌رق به‌رقه‌ی ناز عیشوه‌ فروشان
 چه‌خماخه‌ی له‌نجه‌ی ته‌لانه‌ نه‌گوشان
 بریسکه‌ی نیگای دیده‌ شاپازان
 بریقسه‌ی غه‌مزده‌ شه‌که‌رین رازان
 ئه‌گه‌ر بگنوه‌ سه‌نگ جای ته‌جه‌للای نوور
 مه‌که‌روش وه‌گه‌رد چون‌سورمه‌ی کوی توور

(مه‌عدووم)، راس (خانا) سوزان عه‌شق بی که‌ی وینه‌ی (مه‌حرووم) هه‌ر عه‌شقی مه‌شق بی

واته:

ئه‌گه‌ر بیتو شه‌وقدانه‌وه‌ی چارشپوه‌ی یاره‌ نازاره‌ نازفرۆشه‌کان و چه‌خماخه‌ی له‌نجه‌ و لاری گواره
 زتپینه‌کان و تیشکی چاوی یاره‌ چاویزه‌کان و بریقسه‌ی ئیشاره‌ش شیرین گوفتاره‌کان، له‌جیاتیی
 نووری خوا بدا له‌ به‌رد، وه‌ک به‌رده‌ سووتاوه‌کانی کیتی توور ئه‌یکا به‌خۆل. مه‌عدووم، راسته‌ خانا
 سووتاوی عه‌شق بووه‌، به‌لام که‌ی هه‌میشه‌ وه‌ک من هه‌ر مه‌شق عه‌شقی کردوه‌.

بروانه، دیوانی مه‌وله‌وی، چاپی مودریس، ل ۴۶۰.

(۱) دیوانی مه‌وله‌وی، چاپی مودریس، ل ۴۶۰-۴۶۱.

ناسک و جوانی خانای قوبادییه، پیم‌گه‌یشتن و سویم‌به‌چاوه‌ کز و کویره‌کانما،
 سه‌رله‌نوئی رۆشنا بییان پتیه‌یشته‌وه. شوینکه‌وتنی خانای قوبادیت هینا بووه‌ خه‌یالی
 خۆت، وه‌ ئه‌وت کردبوو به‌ساق و خۆت کردبوو به‌لقی ئه‌و. به‌لام ئه‌و شیعرا نه‌ی که له
 زه‌وقی بوون خۆشی توکه‌وتبوونه‌وه، وه‌ به‌ده‌ستی بییری به‌خه‌یالی ساله‌هاتووی
 توژیسه‌رابوون، لای عه‌قل و فامی ئینسانی زانا په‌سند و دلگیربوون و، له‌ خه‌یاله
 تاییه‌تییبه‌که‌ی خانا جوانتر بوون. هه‌روه‌ها سه‌رکه‌وتنی لق به‌سه‌ر ساقا له‌م چه‌رخه‌دا
 به‌ته‌نیا بۆ ته‌ه‌لکه‌وتووه و بۆ که‌سی تر نه‌لواوه.

جا به‌پیتی بۆچوونی مه‌وله‌وی، مه‌حرووم به‌م شاعیرتر ده‌زانن له‌ خانای قوبادی، هه‌ر
 چه‌نده‌ ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا که مه‌حرووم له‌ دارپشتن و به‌کاره‌ینانی خه‌یالی شیعرا شوینکه‌وتن
 و لاسایی خانای کردووه و خۆی به‌لق زانیوه و خانا به‌ساق. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 مه‌وله‌وی لایه‌نگیری مه‌حرووم ده‌کات، چونکه‌ توانیویه لایه‌نی شپوه و بییر و خه‌یالی
 شیعر به‌جوانتر و ناسکتر به‌وینتیه‌وه و ده‌ریپت.

بەشى چوارەم

پەنەنەي ئەدەبىي ئە شىعەرى كلاسسىكى

كوردىدا ئە نىۋەي دوۋەمى

سەدەي نۆزدەم-سەرەتاي سەدەي بىستەم

حاجى قادرى كۆيى - شىخ رەزا - مەھرى - مەسبەح الدىوان

پەنەنەي ئەدەبىي ئە نىۋەي دوۋەمى سەدەي

نۆزدەم-سەرەتاي سەدەي بىستەم

حاجى قادرى كۆيى

ناۋى تەۋاۋى شاعىرى نەتەۋەبىمان حاجى قادرى كورى مەلا ئەحمەدى كورى مەلا سالخى كورى مەلا ئەحمەدى گەۋرەيە. لە سالى (۱۸۱۵)ى ز لە دىي (گۆرۋەرەج) ھاتتە دىئاۋە. ھەر لە منالىيەۋە دەستى بەخوتىندن كوردوۋە، لە پاشا چوۋدە ناۋ فەقتىيان، دەۋرى سوختاپەتى لە كۆيە لە مزگەۋتى مفتى رابواردوۋە. ئىنجا دەچىت بۆ كوردستانى ئىيران لە سەردەشت و سابلاخ و شىۋ، تاكو سالى (۱۸۶۲) ھەر لەۋى دەمىتىن و ئىجازەي مەلايەتى ۋەردەگىرت و دەگەرتىتەۋە بۆ كۆيە. پاش ئەۋە دەچىت بۆ ئەستەموۋىل و ماۋەبىكى دوورودرىژ لەۋ شارە گەۋرەيەدا دەژىت و دەكەۋىتە پەناي بەدرخانپىيەكانەۋە و دەبىتە مامۇستاي تايبەتى كورەكانى بەدرخان پاشا. ئىتر لەگەل رۆژگاردا لە پەنجەبازىدا بوۋە تا سالى (۱۸۹۷)ى ز لە ئەستەموۋىل كۆچى دوايى دەكا و لە گۆرستانى (قەرەج ئەحمەد) دا لە بەرى ئوسكودار نىژراۋە.

بېروراي پەنەنەي لە لاي حاجى قادرى كۆيىدا

ئەۋە شىيانى باسە لىرەدا دەربارەي حاجى قادر بلىين ئەۋەيە كە لە دەۋرى بوۋژانەۋەي نەتەۋەكانى ژىر دەستى عوسمانى بوۋە و وىنەبەكى پىر بەسەردەم و لەگەل سەردەمدا گونجاۋ بوۋە.

بۆ چەسپاندى ئەم رايە دەبى بەھۆنراۋەكانىدا بىيىنەۋە خوارى و دەستنىشانى ئەۋ دىرانە بىكەن كە بەچالاكانە چەند بىنەرەتتىكى پەنەنەي سازداۋە و لە پوانگەي تايبەتى

خۆيەۋە پىئوانەكانىيانى خىستتە روو. ھەرچەندە ئەم بىنەرەتتىبانەش لە دىرە ھۆنراۋەكانى شاعىرەكانى لەمەۋپىشدا رەنگىيان داۋەتەۋە، بەلام لە ناۋىنەي ھۆنراۋەكانى حاجىدا بەچەشتىكى تازە دىنە بەرچاۋ.

جا لەبەر زۆرى بەرھەمى پەنەنەي لە لاي حاجىدا. ئىمەش لىرەدا چەند نمونەبىك ھەلدەبىزىن كە بەراي ئىمە دەچنە ژىر بالى پەنەنەي ئەدەبىيەۋە و جۆرتىكن لە دەم دان و دەربىرىنى پەنەنەي لە لاي حاجى قادر. بى ئەۋەي ئەۋ نمونانە لىك بەدەنەۋە لەبەر ئاسانى دارىشتەكانىيان و بايەخدانى بەناۋەرۆك و خۆ خەرىك نەكردن بەرۋىخسارەۋە. چۈنكە مەبەستى حاجى فكر دارىشتن بوۋە.

ئىنجا ئىمەش بەۋ پىتە لەم بوارەدا مامەلە لەگەل ھۆنراۋەكانىدا دەكەين.

لە چەند دىرتىكدا حاجى بىنەرەتى سەرچاۋەي ھۆنراۋەكانى دەستنىشان دەكات و دەلتى:

بەبى تەسۋىد و تەسحىح و موبالات
ۋەكسو بەبىتى بلە ھەر چۆنى بۆم ھات
بەلام ئەفكارى خۆمە نەزمى كوردى
لە خومخانەي خەيالى سافى وردى
عىباراتى (دەرى) و (تازى)م نەھىنا
دەزانى مالى خۆمە مەردى دانا (۱)

ئەۋەي سەرنج رادەكىشى ئەۋەيە كە حاجى لەم دىرەدا بەفكر و ئەندىشەي خۆمالىيەۋە سەرچاۋەي ھۆنراۋەكانى ئەنجام دەدا، كە لە سىروشت و زادەي كەسىتى خۆيەۋە ھەلقولون، نەك بەھۆي پەناۋەردى بۆ ھىچ سەرچاۋەبىكى غەبرى كوردى.

لە چەند دىرتىكى تردا راستەۋخۆ بىنەرەتتىكى تىرى پەنەنەي دەخاتە روو ئەۋىش تاقىكردنەۋە و ئەندىشەيە لە نووسىنەۋەي شىعەردا، لەگەل دىباركردى لايەنى داھىنان و خولقاندن لە ھۆنراۋەدا و دەلتى:

من لە غەمخوارى ئەم قىسانە دەكەم
ۋەرنە پەشمە لەلام ھەموو عالم
ئەم قىسەي ئىستە غەبىي لى دەگرن
ئەۋ دەمەش دى كە ئىسۋە بۆ دەمرن

(۱) دىۋانى حاجى قادرى كۆيى، لىكۆلىنەۋە و لىكدانەۋەي سەردار حمىد مىران و كریم شارەزا، بەغدا، ۱۹۸۶، ل ۲۴۳.

ئەم بەئەو، ئەو بەئەم دەلتی! کاکە
سەیری قانونی حاجی چەند چاکە!
هەرچلۆنی ئیششارەتی فەرموو،
وەک کەرامەت هەموو وەها دەرچوو (۱)

لەگەڵ ئەوەشدا حاجی لە هەمان هەلبەستدا ئەو پێشان دەدا کە هۆنراوەکانی
بەتاقیکردنەوەی کەسایەتی خۆی هاتۆنەتە کایەوه، بچ ئەو دی لاسایی هیچ کەسیکی
کردبێ و دەلتی:

ئەمانە زادەبێ ئەفکار و خۆشەویستی من
ئەگەر قەبیح و کەریهین، ئەگەر شەل و ئەعما
میسالی فەرخیی (ژیشک) کە پیتی دەلتی دایکی
ئییلاهی قاقومەیاخەز، سەمۆرە یادبیا (۲)
هەر بەم پەنگە حاجی قوولتر و فراوانتر دەچیتە ناو باسەکەوه دەلتی:
(نالی) یو خاکی بەبە، (حاجی) یو کۆیە بەمەسەل
عەبنی حافز و شیرازە کەلیم و هەمەدان (۳)

دیارە لێرەدا حاجی بەهیچ جۆرتیک رای وا نەبوو کە هۆنراوەی کوردی
لاساییکەرەوهی هۆنراوەی نەتەوهکانی تر بوو. بۆیە ئەم بەراوردە کردوو لە نێوان
سروشستی خۆی و نالی لەگەڵ شاعیرانی تر. لە پێناوی چەسپاندنی رای خۆی و
دیارکردنی راده و ئاستی هۆنراوەی کوردی لەگەڵ هی نەتەوهکانی تردا.

لەگەڵ ئەمەشدا لە روویەکی ترهوه دەلتی:

شیعەرەکانم کە غەریبی وەتەن و نەو سەفەرن،
وەرە بیخوونەوه ئەم نوقتە سەواپتکی هەیه
قەدری (حاجی) بگرن مەقسەدی هەر دیدەنییە
وەرئە هەرچی بگری نانەک و ئابپتکی هەیه! (۴)

لێرەدا تەماشای دەکەین حاجی دروشمی هۆنراوەی داھیتراوی کەسایەتی و خۆمائی
بەرز دەکاتەوه لە ئاستی تاقیکردنەوەی هۆنرەکانی هەلبەستدا.

(۱) سەرچاوەی پیتشو، ل ۲۲۴.
(۲) سەرچاوەی پیتشو، ل ۳۶.
(۳) سەرچاوەی پیتشو، ل ۸۴.
(۴) سەرچاوەی پیتشو، ل ۱۱۹.

بەلام لەگەڵ ئەو راستییەدا لەلایەکی ترهوه حاجی بۆچوونیتکی تر دەخاتە روو دەلتی:
نییە لەو مومکینی ئیمکان خەتاو سەهوی نەبێ
بەغەیری خواجەبێ دیوانی (عَلَمُ الاسماء)
ئەوی حەسوود جەهولن لەئیم و پەرخنەگرن
لە ئەدیب و پەرخنەبێ عالیم بەری دەبن ئۆدەبا (۱)

لەم دێراندا حاجی بنەرەتی پەرخنە پەسەن لەگەڵ پەرخنە نەبەجی جیا دەکاتەوه و
راستەوخۆ پەردە لادەدات کە کەس نییە گوناھ و سەهوی نەبێ جگە لە خودای مەزن.
مەبەست لە (علم الاسماء) خودایە کە دەفەرموی (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ). (۲)

لەگەڵ ئەوەشدا حەسوود و نەزانەکانیش پەرخنە لە ئەدیب و زاناکان دەگرن، لێرەدا
مەبەست لە پەرخنە تەنیا لایەنی (سلب)ییە (نەبەجی) بەلام ئەم پەرخنە نییە ئۆدەبا
نییە، جا بەم پیتی دیارە لە سەردەمی حاجیدا کۆمەلێک لە پەرخنەگری حەسوود و نەزان
و لەئیم هەبوون جگە لە عەیب دۆزینەوه و توانج گرتن هیچ کاریکی تریان نەبوو، بۆیە
حاجی لە دەستی ئەم کۆمەلەدا دەبەوی خۆ پرزگار بکات و پەنادەباتە بەرخوا و لیبی
دەپارێتەوه و دەلتی:

ئییلاهی نەبخەیه بەر چەنگی مەندەبووری لەئیم
نقودی حاجی کە نەیدیوه خوسرەو و دارا (۳)
هەر وەها لە هەمان روانگەوه دەلتی:

یەعنی تا ماوه شاعیری غەرپرا
عالیم و عامی داخی بۆ ناخوا
لاکین ئەو ساعەتی بەرەحمەت چوو
قور دەپیتون دەلتین! چ حیکمت بوو!
پەشمە (حاجی) وەرە وەکو جارن
بێرەوه سەر حیکایەتی کوردان (۴)

هەر وەها لەچەند دێرتیکی تردا لایەنیتکی تری پەرخنە ئەدەبی روون دەکاتەوه و دەری

(۱) سەرچاوەی پیتشو، ل ۳۶.
(۲) سورة البقرة، الاية ۳۷.
(۳) دیوانی حاجی قادری کۆبی، چاپی سەردار و کریم، ل ۳۷.
(۴) سەرچاوەی پیتشو، ل ۲۱۷.

دهخا که تا قمیچی دز هه بووه له بهر خۆیه رستی دژ به به ره می شاعیران ده جو لانه وه و ده جەنگان و په نایان ده برده بهر هۆنراوهی شاعیرانی تر تا کو گه وه ره کانیا ن لئ بدزن و به ناوی خۆیان بلاوی بکه نه وه.

حاجیش له ئاستی ئەم دیارده سه بهر ده چالاکانه ریگای له دزه کان به ستووه و به شیوه یییک کهس نه توانی ته معایان تی بکات و ره خه یان لئ بگریت و ده لئ:

خه زنه ییکه به یتى من دوو میسره عم داخستووه
کهس ته معای تی نه کا ریگای دزم لئ به ستووه
بیکه بهر دیبایی نه زهم تا قیامهت نادری
چونکه ئەبکاری مه عانی تار و پۆی رستووه
زاهیره ن به یتم له نالی و کوردی زۆر که متر نییه
تالعم بهر گه شته یه، به دبه خته به ختم نوستووه (۱)

له م دپرانه ی سه ره ده دا تیبینی ده که یین حاجی لایه نیکی تری ره خه ی به ریاک ده کات ئەویش پێوانه ی کهم و زۆری ئەنجامدانه وه ی به ره می ئە ده بییه.

دیاره زۆری ژماره ی هه لبه ست و پارچه ی هۆنراوه ی شاعیره کان پێوانه ییک بووه له وه سه ره ده دا بۆ دابه شکردنی شاعیره کان به سه ر چین و پله ی جیا وازدا.

بۆیه حاجیش هاوار ده کات که به ره مه که ی به هه یچ کلتۆجیک له (نالی) و (کوردی) که متر نییه و لایه نی چاکه ی هه لبه سته کانی ده ستنیشان ده کات و هه رچی توانج و که موکوری هه بیته دیانخاته روو. ئەم بۆچوونه ی حاجیش له وانه یه ره نگدانه وه ی بیرو پای ره خه گری ئیسلا می عه ره بی ئیبن سه لامی جو مه حی بیته که له سالی (۲۳۲) کۆچیدا مالئا وایی کرده وه، له کتیبه به نا و بانگه که یدا (طبقات الشعراء) ئەنجام دراوه. که به هۆی (زۆری ژماره ی شیعره ی شاعیره کان نرخ و به ها کانیا نی دیار کرده وه به سه ر چین و تا قمی جو ره جو ردا دابه ش کراون). (۲)

حاجی هه ر به مه وه ناوه ستیت به لکو به رده وه ام ده بیته له با سکردنی بنه ره تی دزین له وێژدها و تپروانی نیکی فراوانتر ده خاته پێش چاو و ده لئ:

کوردی ئاخیر بلئ چییه عه بیی
هه ر که لامی حه قه نییه عه بیی
له فزی کوردی بلاو نه بوو گوردبوو
وا له ما به ینی ئیمه ده تی چوو

(۱) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۱۳۰.

(۲) د. کامل بصیر، ره خه سازی، ل ۴۴.

یا له گه ل فارسی چ فه رقی هه یه
بۆچی ئەو راسته، بۆچی ئەم که چه یه
با و جو و دی ئەگه ر بکه ی دیقه هت
تیده گه ی کام له کامییه سیره هت
چونکه ئیمه قه دیترین له ئەوان
به ته واریخی جو مه لیه یی ئە دیان (۱)

له چه ند دپریکدا حاجی دپته سه ر به راورد کردن و چه ند لایه نیکی تری ره خه یی ساز ده کات و په نجه بۆ چه سپاندنی ره وانی بپێی تابه تی به زمانی کوردی درپژ ده کات و ده لئ:

شه بییه جو له که رازی نه ین به سه ر درى خۆی
مه لئین فه ساحه تی کوردی به فارسی ناگا
به لاغه تیکی هه یه، هه یچ زوبانی نایگاتی
له بی ته عه سسوی کوردا نه ین ره واج و به ها
که خۆتی تی نه گه یینی، له نیکنه کانی نه گه ی
ده لئین هه مووی هه زه یانه خودا به لای لئ دا
به لام ئەوانی که سه رپافی زپر و زیوی قسه ن
به شه هره وایی ده زانن، چ سکه ییکه ره وا
چ حیکه تیکه که ئاسازی کورده نامووسی
نه کیمیا به نه عه نقا، له به ینی ئیمه نه ما (۲)

له م دپراندها دوو تیبینی ده خه ینه روو:

یه که م: حاجی به هۆی ئەم به راوردده وه راده گه یینی که هه یچ هۆنراوه یه ک ناگاته راده ی هۆنراوه ی کوردی.

دووم: ده ستنیشان کردنی لایه نی به رزی هونه ری له هۆنراوه ی کوردیدا له روانگه ی به کاره ینانی به لاغه و فه ساحه ت و نوکته و حیکه تدا.

هه ره ها له چه ند دپریکدا به راوردی خۆی له گه ل شاعیره ی پایه به رزی کورد ده کا و راده ی داریشتن و ده ربرینی خۆی ده باته ئاستی شاعیره تی نالی و ده لئ:

سوله یمانیکه (نالی) خاوه نی دیوانی و فه رمانه
نییه کهس بیته مه بدانی مه گه ر (حاجی) خود ئاسایه (۳)

(۱) دیوانی حاجی، ل ۲۴۰.

(۲) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۳۷.

(۳) سه رچاوه ی پێشوو، ل ۱۲۴.

بهلام له گهڼ ټووه شدا ده لئ:

سه د قوبه يي خه ورنه ق و سه ددی سکه نده ری

ناگاته به یتسه کاو لی (نالی) و مه تانه تی (۱)

ئینجا دیتسه سه ر ټووه ی بلت:

به یتی (نالی) و به یتی من گه ر تیکه لئ یه کتر ده کهن

ټه حمه قی سووره ت په رست و جاهیلی مه عنا نه زان (۲)

له دپړتیکي تر دا شیعری نالی کردۆته خه زه ف و هی خو شی به گه وهه ر داناوه و ده لئ:

به ته زمین فه ر ده کی (نالی) ده هینم تا په فیق نام

بز انن فه ر قمان زۆره خه زه ف قه ت وه ک گو هه ر نابی (۳)

له چند دپړتیکدا حاجی بنه پته نهمری هونراوه و شاعیر ده ستیشان ده کا و ناوی خو ی و خانی ده بات و ټووه پیشان ده دا که ته نیا ټه وان بناغه و بنه واشه ی هونینه وه ی هونراوه ی کور دیبیان دامه زان دووه و په نجه بو کتیبی مام و زینیش در پز ده کات که به هو ی ټم کتیبه پر بایه خه وه ناوبانگی کورد بلاو بووه و ده لئ:

زمانی په سمی جارانی نه ماوه

چراغی نازم و مونشی کوژاوه

له ده وری ټیمه پومان و جه ریده

ټه گه ر چی مه قسه ده، زانینی باوه

ټه مانه قه دری بز انن ټم کتیبه

له دنیا نیسته کی همتای نه ماوه

له ټه بیامی حه یاتی شیخی خانی،

له سه ر نوسخه ی خه تی ټه نووسراوه

له لای ټه ربابی خو ی بو قه در و قیسه ت

خه زینه ی گه وهه ره و کیسه ی دراوه

له مه جموعی دووه ل سوژان و بو تان

له سایه ی ټم کتیبه ناسراوه

له کور دان غهیری (حاجی) و (شیخی خانی)

ټه ساسی نه زمی کور دیبی دانه ناوه (۴)

ئینجا حاجی دیتسه سه ر باسی ستایش و شانازیکردن، ټه ویش وه کو هه موو شاعیرانی کلاسیکی شانازی به هونینه وه ی شیعره کانی و به ره مه می شاعیرانی تر ده کات.

ټیمه ش لیتره دا چند نمونه ی تیک ده خه ی نه پیش چاو، له چند دپړتیکدا له باره ی خو یه وه ده دو ی و نرخ و به های شیعره کانی دیار ده کات و ده لئ:

(حاجی) که سیکه بی که س بو ټیوه قور ده پیو ی

گو تیی لئ ده گرن زه ر یفه، ناگرن به لا له خو تان (۱)

هه ر وه ها ده لئ:

(حاجی) یه شیعره کانی وه ک (کاوه)

رؤزی ده بیین دره فشی هه لداوه (۲)

لیتره دا هونراوه کانی چواندووه به کاوه ی ئاسنگه ر له شو ر شگیریدا.

له دپړتیکي تر دا شانازی به خو یه وه ده کات و ټووه ده رده خا که کاتی حاجی سواری ټه سپی شیعری بوو، (نالی) دواکهوت وه کو (نالی) ټه سپه که ی که له پیی بوویه وه که و ته: زه ی، کور دیش دواکهوت وه کو تو زی ټه سپی حاجی که له دوا ی خو یه وه ده روا و ده لئ:

به جی ما (نالی) وه ک نالی، به پاش کهوت کور دی وه ک گه ری

که (حاجی) غاری دا ټه سپی له مهیدانی سوخه ندانی (۳)

بهلام له گهڼ ټووه شدا له شو تینیکي تر دا شانازی به به ره مه می نالی و کور دی ده کات و ده لئ:

هه تا له خیتته ی بیگانه فه خری پیوه بکه م

له به ینی زومره یی ټه حیا و مه جمه عی مه و تا

ونی مه که ن وه کو ئاساری (نالی) و (کور دی)

له سه هو ی دیده بپو شن، گو زه ر بکه ن له خه تا (۴)

ئینجا حاجی قادی کو یی له قه سیده یه کدا له ژیر ناوی (شه هسواری به لاغه تی کور دان) ده که ویتسه باسی شاعیرانی پیش خو ی و هه ر به ناو ناوی (۳۲) شاعیری کو ن ده بات و له گه لیک شو تندا ناو بر دنه که هه ر ټه وه نیسه که ستایش بیت، به لکو نرخ

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸۹.
(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۹۴.
(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۷۳.
(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۶.

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۵۸.
(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۶۸.
(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۷۵.
(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۰۶.

پیدانی شاعیریشی تیدایه، چونکه په نجه بۆ گه لیک هیمای په خه بی دریت ده کات و راسته و خۆ بۆ چوونه کانی ده خاته روو ده لیت:

شه سواری به لاغته تی کوردان
یه ککه تازی فه ساحه تی (بابان)
مسته فایه ته خه لوسی (کوردی)
غه زه لی کرده بهر بوتی کوردی
ناوی ساحه بقرانی خاسی نه وه
چونکه له م عه رسه نه سپی نه وه به ده وه (۱)

که دیتته سه ر باسی نالی ده لیت:

نالی ئوستاد پکی گه لی چابوو
خدری ئابی حه یاتی مه عنا بوو (۲)

ده ربه ی سالم و مه شوی و ره زا و خه سته و وه فاییش ده لیت:

(سالم) و (مه شوی)، (شیخ ره زا) و (خه سته)
شاعیرن هه ر چواری به رجه سته
وهک (وه فای) که مه له شو عرابی
خه تی وهک به ی تی چاک و نه سپایی (۳)

هه روه ها باسی (نه مین به گی دزه بی) ده کات و ده لیت شاعیر پکی دز نییه به لکو زۆر نازا و چابوو که له شیعر دا:

یه کی تریان (نه مین به گی) دزه بی
دز نییه شاعیر پکی جه ره زه بی (۴)

تیبینی ده که مین حاجی له م قه سیده به دا نهک ته نیا باسی شاعیرانی ده ورو به ری خۆی ده کات، به لکو سنوور پکی گشتی داده نی بۆ باسکردنی زۆریه ی شاعیرانی کورد که سه ر به دیالیکتی ترن. نه مه ش نه وه ده گه ی تی که مه و دای بییر و تیروانی نی حاجی زۆر فراوان بووه و توانیویه گه لیک شتمان بۆ روون و ساغ بکاته وه و له کون و قور بندا بیتیه ته ده وه و تیشک بخاته سه ری، هه روه کو له باسکردنی شیخ نه حمه دی جزیری و

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۱۹.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۲۰.

(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۱۹.

نه حمه دی خانیدا ده رده که ویت:

له جزیره یه کیکه (شیخ نه حمه د)
ساحی بی ناو و مور شیدی نه رشه د
نه وی جامی گوتوویه تی نه مه یه
له و قسه و مه دحه مه قسه دی نه مه یه
(پییره مردی بدیده ام ز جزیر
نیک مردی بدیده ام ز حریر)
(نه حمه دی خانی) ساحی بی مه م و زین
شاه بازی فه زایی عیلیلین
خه له فی نه وه دهن له و (گۆدینگان)
له جزیر پیتی ده لیتن (فه قی ته بیران) (۱)

ئینجا دیتته سه ر شاعیرانی ناوچه ی گۆران و پایه و به هایان له هۆنینه وه و دارشتندا ده خاته روو و ده لیت:

شاعیری جاف و نه زمی نه ترافی
مه وله وی و خانه کافیه و شافی
نه وی سه ر خیللی عییلی نه وزانه
له عه شایر مه لا وه له د خانه
خۆ (مه لا مسته فای بیساران)
بی نه زیره له نه زمی کوردستان
(مه لکه) مان مه له که مووتی مه عنایه
یه عنی هه ر چۆنێ حه ز بکا وایه
وهک (مه لا خدری روو دباری) نییه
شاعیری ئابی حه یاته تاربی نییه
حیکمه ت و نه زمی (میرزا یه عقووب)
وهک فه لاتوونه له فزه کان وهک کووب
یه عنی فییکری له ئاسمان به ده ره
باعیسی عه شیه، دافیعی که ده ره (۲)

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۲۱.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۲۲.

ههروهها ئهوهی لێرهدا حاجی قادر له شاعیرانی کلاسیکی تر جیا دهکاتهوه ئهوهیه که حاجی تهنیا باسی ئهدهبیاتی کلاسیکی و شاعیرانی کلاسیکی ناکات، بهلکو بایهخیشی داوه بهفۆلکلۆز و شیعری میللی و ناوی شاعیرانی میللیش لهپال شاعیره کلاسیکییهکاندا برهوه. ئهم چهشنه نرخ پیدانه لهناو کوردیش و لهناو گهلێک میللهتی تریشدا بوو کاته تازه بوو، چونکه تا ئهوکاته پشت کرابوه خهڵک و بهوپێیه بهرهمی خهڵکیش که فۆلکلۆزه بهسووک و بێ بایهخ دهزانرا، بهلام حاجی روودهکاته خهڵک که نرخ بهرهمی خۆیان بزائن و بینوسنهوه:

بهسییه بێ عاری ئهه گهلی خزمان
 لهم ههموو بهیتی میللهتی خۆمان
 ئهگه ئیمه و سنه و سولهیمانین
 ناوی یهکیان بهچاکی نازانین
 وهک موحهممهد حهنیفه بهیتی مهتین
 نییه ئیللاحهساری قوستهنتین
 بهیتی دمدم که قهدری نازان
 پاکی سیحری ههلالی کوردان
 وهکو شانامه گهر بنوسرایه
 لیت موعهییهن دهبوو چ وهستایه
 ئهسپی رهش بهیتی تابلێی چاکه
 نهزمی یهکجار سوار و چالاکه (۱)

پاش ئهوهی دیت و باسی ههندیک بهیتی تری کوردی دهکات و لهگهڵ بهیتی فارسیدا بهراوردیان دهکات و پارسهنگی بهیته کوردییهکان دهکاتهوه، دیته سههر باسی دوو شاعیری میللی لهگهڵ پیرۆزترین شاعیری ئیسلامیدا بهراوردیان دهکات و دهلیت:

دوو عهڵین شاعیرن وهکو ههسسان
 بهردهشان و هههریره مهسکهنیان
 یهکن ههمنامی خۆم بهخۆم دیبووم
 شیخ وهسانی بوو مهردهکی مهعلم
 وهکو من بوو بهزاهیری جاهیل
 باتینهن شاعیرتیکی زۆر کامیل (۲)

(۱) سهراوهی پیتشو، ل ۲۲۴.

(۲) سهراوهی پیتشو، ل ۲۲۵.

ئینجا دیته سههر شاعیرتیکی تر که له بهرهمی ئهوشیدا ههندیک دیمهنی میللی دیاره و دهلیت:

ئهحمه دی کۆز لهشاری سابالاغه
 بهیتیکی داغه، بهیتیکی باغه
 ئهمه مهجموعی شاعیری غهپران
 ههروهکو مهسنهوین له نیو کوردان (۱)

بهم شێوهیه ئهوهمان چهسپاند که حاجی قادر یهکێکه لهو شاعیرانهی کورد، که خاوهن بیری و ههلوێستیکی رهخنهیی بوو، توانیویه بهرهمی جۆر بهجۆر لهم مهیدانهدا بهچهشتیکی ساده و ساکار ئهنجام بدات.

شیخ رهزای تاله‌بانی

شیخ رهزا کورپی شیخ عهبدوڵهحمانی تاله‌بانییه، له سالی (۱۸۳۲)ی ز له گوندی قرح هاتۆته دنیاوه. خۆتندن و نووسینی سههرتایی لای باوکی بووه.

له کهرکووک و کۆبه و سلیمانی خۆتندووویهتی. له ئهدهبیاتی تهتهوه دراوسێکان دهستیکی بالای بووه. شارهزاییشی له ئهدهبی عههرهیدا بووه. که له سهفهرتیکی ئهستهموول دهگهڕێتهوه باوکی کۆچی دوایی دهکات. دوایی ئهوه چۆته لای مامه شیخ غهفووری له کۆبه. بهعاجزی و دلشکاوای گهراوتهوه کهرکووک.

شیعهرهکانی له مهیدانی هونهری شیعردا یهکجار سوار و سفت و پێکوپێکن. بهراستی شیخ رهزا بهیهکێک له شاعیره گهورهکانی میللهتی کورد دهژمیریت.

شیعهرهکانی پێش ئهوهی کۆ بکریتهوه لهناو خهڵکی بهگشتی و خۆتندهواراندا بهتایبهتی بلاو بووه. له سالی (۱۹۰۹)ی ز له بهغدا کۆچی دوایی کردووه و له گۆرستانی شیخ عهبدوڵقادری گهیلانی نیژراوه.

بێ گومان شیخ رهزا له ئهدهبی کوردیدا له زۆرکس زیاتر خاوهنی کهسیهتی و ههلوێستی خۆیهتی و ئهم کهسیهتی و ههلوێسته تاییهتییهی له ههموویان بهئاشکرهتر پێوه دیاره. چونکه ههرچی له دلیدا بووه یا بهکردار یا بهنووسین خستویهتییه ناو جوارچێوهی شیعهرهکانیهوه ههروهکو لهمهودوا دردهکهوێت:

له چهند دێرێکدا راستهوخۆ پهنجه بۆ سههرچاوهی هۆنراوهکانی درێژدهکات و ئهوه پیشان دهدا، بۆیه هۆنراوهکانی روون و رهوانن و پرن له هونهری رهوانبێژی چونکه سهراوهکانیان پێکهاتوه له سهلیقه و بههره زکماکی که بهزاراوهی (وهههبیه) ناوی

(۱) سهراوهی پیتشو، ل ۲۲۶.

شیخ رهام و بهفہ ساحت له جیہاندا مہشہور
(پسری پیر نظرکھردہی قطبی لاهور)
شیعری من وہبہ، کہسبی نیبہ ہوشیارہ وہیہ
خوت له من لادہ لہسوراخی قنگت بہم مہخمور (۱)

بہگوپری ئەم بۆچوونہی شیخ رهام، ئەوہ دەسەلمینتی کہ ہونراوہکانی له ئەنجامی
زانست و فیزیوونہوہ نہہاتونہتہ کایہوہ، چونکہ وشہی (کہسبی) لپردا ئەو مانہیہ
دہدات بەدەستہوہ.

بۆچەسپاندنی ئەم بیروکھە سەرہوہ، شیخ رهام له دپریکی تردا ئەوہ دەرہدخا کہ
ہونراوہکانی جۆریکن له (وہیبی موسەدەق) و دەلیت:

سمیلتی شیخ ستار (حەبلولمەتینہ)
کہلامی (شیخ رهام) وەحیبی موسەدەق (۲)

جا کہوہو دەبیت ہونراوہکانی لوتکھەی خولقاندن و داہینان بیت و کہس نہیگات،
چونکہ سەرچاوہکیان بەگورہترین ہیزی توانای دەرپین سازدەدری.

ہەرہوہا له دپریکی تردا ئەوہ دەرہدخا کہ ہونراوہکانی پرن له پەند و قسہی نەستەق
و دەلیت:

کہلامی حکمەت نامیز له جەنابی (شیخ رهام) وە
بەعەجایی مەزانن (کلکی) تیا رزاوہ (۳)

لەگەڵ ئەوہشدا تیبینی دەکہین شیخ رهام لەم دپردا بنەرہتی تاقیکردنہوہ و ئەندیشہ
لہ نووسینہوہی ہەلبەستدا دەستنیشان دہکات، چونکہ دیارہ ئەوہندە دانیشتووہ و
ئەوہندە وەستایەتی کردووہ و خەریکی نووسین بووہ پەنجہی له داہینانی ئەو جۆرہ
پەندە جوانانہدا رزاوہ. بەواتای ئەوہی زۆری لەگەڵدا ماندووہوہ و وەختی لەگەڵدا
بەسەربردووہ تا توانیویہتی ئەو جۆرہ قسہ و پەندە خوژانہ داپریت.

ئەوہی ئاشکرایہ له دەوری شیخ رهام بابەتی شیعری زۆر له باودا بووہ، ئەویش
زۆریہیان نہچووہ دلہوہ، وە بەشاعیریان نہزانسون لەبەر خراپی و سستی
داریشتنہکانیان، بۆیہ وتویہتی:

(۱) دیوانی شیخ رهامی تالہبانی، عملی تالہبانی، بەغا، چاپخانہی مەعاریف، ۱۹۴۶، ل ۶۵.

(۲) سەرچاوہی پیشوو، ل ۲۸.

(۳) سەرچاوہی پیشوو، ل ۶۸.

بۆتہ حەشری نیرەکەر لەم حوجرہدا (۱)

لپردا جیاوازی دہخاتہ نیران شاعیری داہینەر و بەرہەمی داہینراو لەگەڵ تاقمەکی
تر و ہیلتیکی راست و چەپ بەسەر ئەو کہسانہدا دہنی کہ بەناو شاعیرن و ہیچ توانای
داہینان و خولقاندنیان له ہونینہوہدا نہبووہ، دیارہ ئەو جۆرہ کہسانہ ئەوہندە بێ
ہیزیبون نہیان توانیویہ لایەنی ناوہرۆک و روخسار له ہونراوہکانیاندا بگونجین و
شەقڵی سەرنەکەوتنیان پتوہ دیاربووہ. ہەر لەو روانگہوہ داخ و ژاری (شوگری فەزلی)
و ہەقراکی و مەملاتیکردنہکی لەگەڵ شیخ رهام کاریکی وای کردووہ کہ شیخ
پەلاماری بدات و رەخنەبێکی راستەقینہی ئاراستە بکات و ہەلوئستی خۆی پیشان
بدات بەرامبەر ہونراوہکانی و بلت:

شیعری کہ تۆ بەچاکی دہزانی شییاکہیہ
نەزمی کہ تو بەبانی دہفەر مەسوی گەنوگسوہ
ہەرہوک تسی کہ جەوہہری خۆی دەرخوا بەبا
ناموسوی خوت بەشیعری سەفیہانہ بردووہ
بەم شیعرہ بێ فەرانہوہ نابی بەشیخ (رهام)
زەحمەت مەکیشہ ئاینہکاری (ئەوستووہ) (۲)

تیبینی دەکہین شیخ رهام بەہۆی ئەم ہجوکردنہ راستەوخۆ لایەنی ہونراوہکانی
شوگری فەزلی شی دہکاتووہ و دہیخاتہ بەر نہشتەری لیکۆلینہوہ و ہەلسەنگاندن و
ہەرچی وش و مەعنای خوسن و زمان پیسییہ بەکار دہہینتی و پیتی دہلیت.

ئەو شاعرانہی کہ بەلای تۆوہ شیعری چاکن ئەوہندە بێ نرخن ہەرہوک پیسایی گا و
مانگان، ئەو شاعرانہی کہ بەلای تۆوہ بہنرخہ و باس له ہونەرہ روونبێژیہکی دەکی
ئەوہندە ہیچوہوچہ ہەرہوکو گەن و گوو وایہ لەبەر ئەوہ تۆ ہەر لە شیعەر ناگەیت و چیژ
لہ شیعری چاک وەرناگری و توانای جیاکردنہوہی شیعری بەرز و شیعری نزم نیبہ،
ہەرہوہا بەشیعری خراپ و بێ فەر و ہیچوہوچ حەبای خوت بردوو، ہەرہوکو چۆن
(تس) بەہۆی (با) وە بۆنہ پیسەکی بلاو دہبیتتووہ و حەبای خاوەنہکی دہبات.

لہ شیعری ستایش و شانازی و بیہاھەلدانیشدا وەنہبێ لە شاعیرەکانی تر کہ مەر
بوو، بەلکو لەگەڵ شوتندا پتیشکەوتوو تر بووہ، خەیاڵتیکی ناسک و تەبیعەتیکی

(۱) سەرچاوہی پیشوو.

(۲) سەرچاوہی پیشوو، ل ۴۰.

ئاوئىنەبىي بوو، بەتايىبەتى ئەگەر ھەستى خىيرىكى لە يەكئى كىردى بەتەواوى لغاوى شىعەرى كراوتەتەو، ھەتا بىلىت ھەسفىكى بەرزى بۆ ھاتووه. لە چەند دىپرىكتدا شانازى بەزمان و ئەدەبى كوردى دەكات و دەلىت:

زوبەدى مەتاعى ھىكمەتە ئەم شىعەرى كوردىيە
ھەرزانە بى موبالغە ھەرفى بەگەوھەرى
جامەى ھەياتى عارىيەت كورته زىنھار
ئالوودە دامەنى مەكە بۆ پىچى مپىزەرى^(۱)

لېرەدا بەشپوھىتەى گشتى نرخ و بەھەى بەرھەمى ئەدەبى كوردى پىشان دەدا، كە ئەگەر (ھاتو پارچەى رەنگا و رەنگ و بەنرخى ھىكمەت ھىراوتە مەيدانەو، شىعەرى زمانى كوردى خاوتىنتر و پاكترى ئەو پارچە و كوتالەيە، ئەگەر بىتو تاقە ھەرفىكىش بفرۆشئ - تەنەت بەئالتونىكىش - لەبەر ئەو ئەم بەنرخترە ھەرئەخەلەتت، ديارە ئەم شىعەرى منبىش دای ئەنپم بەكىكە لەو شىعە بەنرخەى كوردىانە).^(۲)

ئىنجا دىت و شانازى بەزمانەكەيەو كوردووه كە شىرىكى تىزى كارىگەرە و راستىشى كوردووه وەكو خۆى دەلت:

تۆھەتە تىغى دەبان و من ھەمە تىغى زىان
فەرقى ئەم دوو تىغە ھەروەك ئاسمان و رىسمان^(۳)

ھەروەھا شىخ رەزا بەخۆى ئەنازى و نرخ و پاىەى شىعەركانى ئاشكرا كوردووه، لە دەورىكتدا كە نرخى شىعەر و پاىەى شاعىر جىگەى نەمابوو، بۆيە وتوويەتى:

نەماو پەنەقى بازارى عەقل و دانس و وردى
بەپوولئى نايكرن لەم عەسەردا عىلمى ئەباووردى
لە ئەشعارى (رەزا) پەيدايە ئاسارى جوانمەردى
دور و ياقووت دەبارئ لەم كەلامە شىرنەى كوردى
خوا سا كوا لە دونىادا قەدر زانئ، خرىدارئ^(۴)

لە چەند دىپرىكتى تردا ھەر بەردەوام دەبئ لەسەر شانازىكردن بەشىعەركانى و ھەندى لايەنى ترى داھىتان و لىھا توويى دەرەخا و دەلت:

(۱) سەرچاوى پىشوو، ل، ۵۶.

(۲) علاءالدين سجادى، مپژووى ئەدەبى كوردى، ل ۳۹۳.

(۳) دىوانى شىخ رەزاي تالەبانى، عەلى تالەبانى، ل ۷۶.

(۴) سەرچاوى پىشوو، ل ۵۸.

وەك (لامىع)ى شاعىر نىبە ئىستا لە جىھاندا

شىرىن سوخەن و قابىل و خۆش تەب و (رەزا) سووك^(۱)

ھەروەھا شىخ رەزا بەلای خۆيەو ئەو بلبەيە كە ھەموو كەس ناچارە گوئ لە دەنگى شىعەركانى بگرت و دەلت:

لامىعى شاعىر بەھەر مەجلىس بچئ، خەلكى دەلتىن
بولبولى داستان سەرا، مورغى غەزەلخوان ھاتەو^(۲)
ھەروەھا دەلت:

بەم حالە پەرىشانەو بەز ئەشەدوبىلا
شىعەرت تەرب ئەنگىزە (رەزا) شاعىرى چاكى^(۳)

تەماشادا كەمىن بەو حالە پەرىشانەيشەو بەدەداتەو سەرخۆى و بەخۆيدا ھەلدەلت و دەلت شىخ رەزا تۆش شاعىرىكى چاكىت، چونكە شىعەركانت مرۆف دەھىنە سەما و حال لە مرۆف دەھىن!!.

بەم پىشە شىخ رەزا جىگەىكى تايبەتى بۆ خۆى كوردتەو لە بوارى رەخنە و رەخنەگرىدا، چونكە ئەو نمونانەى كە باسمان لىوھ كىشتىان دەرپىنىكن لە وىنەى ھونەرى و ورد و تىزى زمان و رەخنەگرتندا.

بەھوى

ناوى مەلا مەھمەدى كورپى مەلا عوسمانى بالخييه. لە سالى (۱۸۳۰)ى ز لە شارى سليمانى ھاتوتە دنياو. لە تەمەنى ھوت سالىدا خراوتە بەر خوتىدن و ماوھەك لەلای باوكى خوتىدوويەتى. بۆ خوتىدن چوو تە سنە و سابلاغىش، ھەروەھا چوو بەغدا و بوو بەفەقى زانای بەناوبانگى كورد مفتى زەھاوى. ئىجازەى مەلايەتى لای ئەو وەرگرتووه. لە سالى ۱۸۵۹ى زدا بوو بەمەلای مزگەوتى ئىمام ئەعزەم لە بەغدا. لە سالى ۱۸۶۲دا بەغداى بەجئ ھىشتوو و گەراوتەو سليمانى و بوو بەئەندامى دادگا. لە سالى ۱۸۶۸دا بەھۆى مردنى باوكىيەو دەستى لەكارى مپىرى كىشاوتەو و بوو بەمەلا و دەستى كوردووه بەدەرز وتەو بەفەقىيان. لە سالى ۱۸۸۳دا چوو بۆ حەج و لەوتووه بۆ ئەستەموول، ئىنجا گەراوتەو بۆ سليمانى لە سالى ۱۹۰۶ كۆچى دوايى كوردووه.

(۱) سەرچاوى پىشوو، ل ۲۹.

(۲) سەرچاوى پىشوو، ل ۴۵.

(۳) سەرچاوى پىشوو، ل ۵۱.

بیرورا و تیروانیینی رهنهیی له لای ئەم شاعیرەمان، بە شێوەیێکی ساده و ساکار دەبرێراوه. بەلام له گهڵ ئەوهشدا ئەویش وەکو شاعیرەکانی تری کلاسیکیمان چەند بێرەتیکی رهنهیی چەسپاندووه و هەلئۆستی خۆی پێشان داوه بەرامبەر بە بەرهممی ئەدهبی. ئێمەش لێرەدا دەقی ئەو نمونانەیی که پێوهندییان له گهڵ بابەتەکانمانهوه ههیه له قهڵەم ددهین و شەرەکانیشیان دهنهینه پالێ بۆ ئەوهی زیاتر چه مەک و مه بهستی هۆنراوهکانی روون و ئاشکرا بکهین.

له تاقه دێرێکدا بنه پهرتی تاقیکردنهوه و ئەندیشه له نووسینهوهی شیعردا دهستنیشان دهکا و دهلیت:

کتی قه درێ شیعی ئیمه دهزانن، بهری دهکا

هر ساحیه له بهر کهری کالایی بێ رهواج (۱)

واته: کهس قه درێ شیعی ئیمه نازانن، ئەگەر قه دریان بزانیایه له بهریان دهکرد و ده ماو ده ده بانگێرایهوه. بۆیه هەر له دلێ خۆماندا ده مینیتتهوه، چونکه کالای بێ رهواج کهس نایکړی و ده بێ هەر خاوه نه کهی خۆی بپهوشی و له بهری بکا.

له م دێرێدا ئاشکرایه که خه لک له سه رده مه کهیدا قه درێ هۆنراوه و هونه ریان نه ده زانی و به شداری ئاکامی ئەو هۆنینه و یان نه ده کرد. بێ گومان ئەمهش له ئەنجامی نرمی رادهی رۆشنییری کۆمه له کهی بووه. بۆیه به م شێوه هه لچووه و گو شه گیر بووه. ئەم هه لئۆستهی مه حوی هیتما بۆ بابەتیکی رهنهیی گرنگ دهکا که پێوهندی به تاقیکردنهوه و ئەندیشه و سروشتی هۆنراوه هه به.

چونکه ئەگەر هاتوو پێوهندی له نیوانی شاعیر و کۆمه له کهیدا به و چه شنه پچرا بێ، ده بی له چ سه رچاوه به که وه هۆنراوهکانی هه لده هه نجیتن و سروشتی ئەم هۆنراوانه چۆن بیت:

له چەند دێرێکدا بنه پهرتی هۆنینه وهی هۆنراوه به زمانی کوردی و بیانییدا دهستنیشان دهکا و دهلیت:

کوردی زوبانی ئەسلمه گەر ته رکێ که م به کول

بۆ فارسی، به کوللی ئەمن ده به بێ وه فا

دووری مه بهینه تۆ له که ره می به هانه جو

هرچی که کورده پاکي به خشی به (بو الوفا) (۲)

مه حوی به م به یته به لگه بۆ به رده وام نه بوون له سه ر به فارسی وتنی ئەم پارچه

(۱) دیوانی مه حوی، (مه لا محمه مدی کوری مه لا عوثمانی بالخی)، لیکدانه وه و لیکۆلینه وهی مه لا عبدالکریمی مدرس و محمدي مه لا کریم، چاپی دووهم، به غدا، ۱۹۸۴، ل. ۵۰.

(۲) سه رچاوهی پێشو، ل. ۱۱.

شیعری دینیتتهوه. له هه مان کاتیشدا به یته که نیشانه به کی هه ست و شانازی کردنیه به زمان و که له پووری میلی نه ته وه که ی. ئینجا ده لێ پێوسته هۆنراوه به کوردیش بلیم و کوردی شووری نییه و کورد ئەگەر گونا هباریش بن دوور نییه خوی بێ بریتی - به خشنده هه موویان به خشی به پیغه مبه ر؛ چونکه ئومه تی ئەون، بابە شیخ (ابو الوفا) له بهر ئەوه که کورده و به کتیکه له ئەولیا.

هه روه ها له دێرێکی تر دا سه رنجیکی تر ده خاته روو ده رباره ی هه مان بابەت، ئەوه ئاشکرا ده کات که بۆیه قه سیده یه کی دانا وه به زمانی کوردی له ژیر ناوی (کودییه) تا کو بچیته ریزی قه سیده ی (هَمْزیه) و (بُرديه) ی عه ره بی. بۆ ئەوهی زیاتر سوود به خشی وه خه لک بۆ به رکه ت بیخویننه وه و ده لیت:

له (هَمْزیه) و له (بُرديه) م چونکه که م دی ئیستیفاده ی کورده

منیش ئەم کوردییه م دانا له ریزی ئەو قه سیدانه. (۱)

هه روه ها تیبینی ده که ین مه حوی جو ره به راوردنیکیش به ریا کردووه له نیوان ئەو دوو قه سیدانه ی که به زمانی عه ره بی هۆنراونه ته وه له گه ل ه ی خۆی. نرخ و به های قه سیده کوردییه که ش دهستنیشان ده کات و ده لیت:

بده ئیزن ئەم قه سیده ی کوردییه ش بیتنه مه قامی عه رز

ئه گه رچی وه ک شوعوورم شیعه رکه نام په ریشانه. (۲)

هر له گه ل ئەوهشدا ده لیت:

ئه گه ر بورده، ئەگه ر کورده، ئەگه ر سافه، ئەگه ر دورده

قوبولی تۆ که بوو له بریزی نه شته ی ره وح و ره یحانه. (۳)

له چەند دێرێکی تر دا له گه ل دیار کردنی لایه نی شانازی کردن به هۆنراوهکانی هه ندێ جار هه ولێ ئەوهی داوه، هۆنراوهکانی چواندووه به شتی کاربگه ر و سه رسوره یته ر له پیناوی ده رخستنی پاراوی و نرخ و به هاداری هۆنراوهکانی، بۆیه ده لیت:

وتی: میوه ی به هه شته شیعی (مه حوی)

خودا نه بری له باغم داری به ردار. (۴)

واته: یه کتیک وتی شیعی مه حوی ئەوهنده جوان و خو شه وه ک میوه ی به هشت وایه. سا خویه داری به بهری توانای شیعر وتن له باغی ژینی من نه بری، بۆ ئەوهی هه میشه

(۱) سه رچاوهی پێشو، ل. ۵۲.

(۲) سه رچاوهی پێشو، ل. ۵۴.

(۳) سه رچاوهی پێشو.

(۴) سه رچاوهی پێشو، ل. ۱۲۰.

شيعری جوانی وهك ميوه‌ی به‌هشتی خوش بلیتم.

هر له‌م باره‌یه‌وه له‌دیپتیکی تردا ده‌لئیت:

که شیرین و ته‌ری دیی شیعره‌کانم

وتی (مه‌حوی) که میراوی فوراتی. (۱)

واته: که یار هۆنراوه‌کانمی دی چند ته‌ری و شیرین، وتی:

به‌پراستی مه‌حوی میراوی ناوی فوراته. مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه هۆنراوه‌کانی مه‌حوی له

پاراوی و خوشیدا له‌ ناوی فورات ده‌چن که (فورات) واته سازگاروشیرین، خوشی به‌و

پییبه که خاوه‌نی نه‌و هۆنراوه‌یه له‌ میراوه‌ده‌چی.

ئینجا دیته‌ سه‌ر بابه‌تی شانازی و ستایشکردن. مه‌حوبش هه‌روه‌ک هه‌موو شاعیرانی

کوژمان شانازی به‌خۆیه‌وه ده‌کات. باسی ده‌ستره‌نگینی و لیها‌توویی ده‌کات له

هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستدا. هه‌روه‌کو له‌م نمونانه‌وه ده‌رده‌که‌وئیت:

بنووسه، پیری دل‌م نه‌مری کرد، ئیتاعه‌م کرد

له‌ ئیبتیداوه که به‌یتتی مونا‌سبی دیوان

گه‌دا‌یه‌کی وه‌کو (مه‌حوی) قه‌له‌نده‌ریکی کورد

میسالی پادشاهی فورسه، ساحیتی دیوان. (۲)

واته دل‌م که پیر و مورشیدمه فه‌رمانی دام‌تی که‌وا له‌ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌مه‌وه

شیعریکی وا بنووسم بۆ شوئینه‌که ده‌ست بدا. منیش به‌گوئیم کرد و وتم... تاد.

کوردیکی قه‌له‌نده‌ری هه‌ژاری وه‌ک مه‌حوی به‌م دیوانه شیعره‌یه‌وه وه‌ک شاهه‌نشای

خاوه‌ن دیوه‌خانی ئیتران وایه، چۆن خه‌لک له‌ نان و خوانی شای ئیتران ده‌بخۆن،

نه‌دیبا‌نیش خۆراکی شاعر و نه‌ده‌ب له‌م دیوانه شیعره کوردییه‌ی مه‌حوی وه‌رده‌گرن.

لیتره‌دا تیبینی ده‌که‌ین، مه‌حوی شیعری خۆی ده‌کاته‌ مایه و سه‌رچاوه‌ی باوه‌ری

به‌خۆیون و خولقاندن و به‌ره‌می جوان. بۆیه شاعیرانی تر په‌ناده‌به‌نه به‌ر بیر و

نه‌ندیشه‌ی مه‌حوی که (دیوانه شیعره) که‌یه‌تی، تاکو که‌لک و سوودی لی وهر‌بگرن له

کاتی ده‌ستکردن‌یان به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا. هه‌روه‌ها ده‌لئیت:

له‌ هه‌ر شیعری له‌ دیوانت ده‌جۆشی نه‌شه‌یه‌ین (مه‌حوی)

سه‌دا‌ییکی له‌یه‌کتر جوئ دده‌ا هه‌ر تاری قانونت. (۳)

واته: شیعری مه‌حوی نه‌وه‌نده، به‌تام و خوییه، نه‌ک هه‌ر پارچه‌یه‌کی، به‌لکو هه‌ر

تاقه به‌یتیکی تامیکی تایبه‌تی هه‌یه و له‌ خوشیدا له‌ ناوازی مۆسیقا ده‌چن له‌ گوئیدی

که هه‌ر ژیبه‌کی ده‌نگیکی جیا له‌ ده‌نگی ژیکانی تری بدا.

له‌ دیپتیکی تردا جوژه هه‌لسه‌نگاندنیکی ده‌خاته‌ روو و شانازییه‌کی به‌تین

به‌شیعره‌کانیه‌وه ده‌کات و ده‌لئیت:

چاوی که‌وئ که به‌م غه‌زه‌له‌م دورشناسی شیعیر

کئ بئ ده‌لئ نه‌مه‌نده گوهر وهر‌گرئ له‌ هیج. (۱)

واته: من له‌ تاو ده‌ردی عیشق وه‌ک هیج‌م لی هاتوه، که‌چی شیعری وا ورد و

ناسک و جوانیش ده‌لئیم. دورناسی شیعیر که‌ چاوی به‌م شیعیرانه‌م بکه‌وئ سه‌ری

سو‌رده‌میتنی و ده‌لئ: کئ بئ نه‌مه‌نده گه‌وه‌هر له‌ هیج وهر‌بگرئ.

له‌ چند دیپتیکی تردا به‌هۆنراوه‌کانی نه‌نازی و به‌م چه‌شنه باسیان ده‌کات:

نه‌زمیکی جان فزاو و سه‌فا‌به‌خشی دین و دل

نه‌زمیکی ته‌رزی حه‌یا‌ته ره‌وان و روون

له‌م ناوه هه‌ر بخۆنه‌وه تا خوشک له‌ب نه‌ین

پۆژی بووه زوبانه‌که‌شی (العطش) ده‌روون

له‌م عه‌ینی نه‌زمه هه‌لده‌قولئ سه‌لسه‌بیلی دین

وه‌ک ناگری حه‌سه‌د له‌ ده‌روونی حه‌سوودی دوون (۲)

واته: نه‌م شیعیرانه وه‌ک ناوی حه‌یات وان، لیتی بخۆنه‌وه تا له‌و رۆژه‌دا که‌ ده‌روون له

تینویه‌تیدا زوبان ده‌رده‌کیش و هاوار ده‌کا، لیتوتان وشک نه‌بیته‌وه.

جو‌گای ناوی سازگاری به‌هه‌شت له‌م شیعیرانه‌وه هه‌لده‌قولئ وه‌ک چۆن ناگری کینه له

دلی کینه‌کارانی نامه‌رده‌وه زوبانه ده‌کیش.

له‌ دیپتیکی تردا شانازییه‌کی قول و فراوان ده‌خاته‌ پیش چا و ده‌لئیت:

نه‌گه‌ر بئ موعجیزاتی سه‌د یه‌کیکی بیتمه‌ ته‌حریر

ده‌بئ هه‌ر تاقه به‌یتیکم بیته سه‌د کوتوبخانه. (۳)

واته: نه‌گه‌ر به‌وئ سه‌د یه‌کیکی موعجیزه‌کانی باس بکه‌م، ده‌بئ له‌ جیاتی هه‌ر

به‌یتیکی ئیستم نه‌وه‌نده بنووسم سه‌د کتیبخانه پر بکا.

به‌م ره‌نگه مه‌حوی گه‌لیک لایه‌نی ره‌خه‌ی نه‌ده‌بی له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا ئاشکرای

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۹۸.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۰۲.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۵۱.

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۹۸.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴۹.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۷۵.

کردووه، ههروه‌کو باسما لیتوه کرد، ئەوه‌ی شایانی باسه مه‌حوی زیاتر له هه‌موو شاعیره‌کان تیشک ده‌خاته سه‌ر لایه‌نی زمانی زکماکی و به‌ره‌می کوردی و گزنگ و بایه‌خاندانیکه‌ی بێ سنوور پیشان ده‌دات به‌رامبه‌ریان.

ئەدەب (میسباح ددیوان)

ناوی عه‌بدوڵلا به‌گه‌ کورێ ئەحمەد به‌گی کورێ رۆسته‌می کورێ بابا عومەری کورێ سه‌یغه‌ددینی و له‌ بنه‌ماله‌ی بابامیریبه‌ که‌ له‌ میران و به‌گزاده‌کانی موکریانین.

عه‌بدوڵلا به‌گ له‌ هه‌رمی موکریان له‌ دیتی (ئه‌رمه‌نی بلاغ) له‌ سالی (١٨٦٢) ی زدا هاتۆته‌ دنیابه‌. له‌ ته‌مه‌نی هه‌شت سالییدا ئەچیتته‌ لای مه‌لا فه‌یزوللا ناویک، بۆ فیتربوونی قورئان و هه‌ندێ کتیبی تر، له‌پاشا ده‌ست ده‌کات به‌خویندنی خه‌ت نووسین و تۆمار، ئینجا له‌ ته‌مه‌نی (٢٠) سالییدا باوکی ده‌ینبێرێ بۆ تاران بۆ خویندن. هه‌روه‌ها هاتوچووی ته‌وریز و سابلایگی کردووه، له‌ سالی ١٩١٧ ی زدا به‌نه‌خۆشی له‌رزۆکه‌ کۆچی دوا‌یی کردووه و له‌ گۆرستانی ئه‌رمه‌نی بلاغیدا ده‌نێژرێ.

هه‌ر چه‌نده‌ زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی ئەقین و دلدارین، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا تیبینی ده‌که‌ین له‌چه‌ند دێرێکدا سه‌رنج و بیروپرای خۆی ده‌ریپوه‌ ده‌ریاره‌ی هه‌ندێ لایه‌نی وردی ره‌خنه‌یی و هه‌لۆتستیکه‌ی ره‌خنه‌گری تیدا به‌دی ده‌که‌ین و پایه‌ و پله‌ی شاعیره‌که‌ له‌ مه‌یدانی ئەده‌بیات و ره‌وانبێژی کوردیدا ده‌رده‌خا. هه‌روه‌کو له‌م نمونانه‌ ده‌رده‌که‌وێت:

ئە‌ی ئەدەب هه‌ر چه‌ند شیعرت کوردییه‌ ئە‌مما به‌من

شیعری تۆ سه‌بکی که‌لامی شیخی شیرازی هه‌یه. (١)

لیته‌دا به‌راووردی خۆی له‌گه‌ڵ شیرازیدا کردووه و ئەوه‌ی پیشان داوه‌ که‌ رێژه‌ی دارشتنی هۆنراوه‌کانی هه‌ندێ شیعره‌کانی سه‌عدی به‌هێزن.

له‌ دێرێکی تردا بنه‌رته‌ی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌کانی ده‌ستنیشان ده‌کات. ئە‌ویش وه‌کو زۆریه‌ی شاعیرانی کلاسیکی سه‌رچاوه‌کانیان به‌کاریکه‌ی جادووگه‌ری له‌ قه‌له‌م ده‌دات و له‌م بواره‌دا ده‌لێت:

پیم ده‌لێن سیحره‌ شه‌عاری جادوو شیعری (ئه‌دەب)

باخه‌به‌رنین زکری سحری چاوی سه‌حاری ده‌کا. (٢)

له‌ دێرێکی تردا هۆنراوه‌کانی له‌رووی شیرینییدا چواندوو به‌لیتوی یار و، له‌ ریکویتیکیشدا به‌بالاکه‌ی، بۆیه‌ ده‌لێت:

شیرینه‌ ئە‌گه‌ر گوفته‌ی من وه‌ک له‌بی قه‌ندت

مه‌وزوونه‌ وه‌کو شیعری (ئه‌دەب) قامه‌ت و بالات. (١)

که‌وا بوو له‌م دێره‌دا چه‌ند تیبینییه‌ک به‌دی ده‌که‌ین:

١- ئەدەب به‌هۆی ئەم لێکچواندنه‌وه‌ بایه‌خی داوه‌ به‌ناوه‌رۆکی هۆنراوه‌کانی.

٢- په‌نجه‌ی درێژ کردووه‌ بۆ دیوی ده‌ره‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی، ئە‌ویش روخساره‌که‌یه‌تی، ئە‌وه‌ ده‌چه‌سه‌پینێ که‌ له‌ رووی وه‌زنده‌ریبه‌وه‌ به‌شێوه‌یه‌کی ریکویتیکی ته‌نجام ده‌درێ، بێ ئە‌وه‌ی هه‌یج که‌موکوری و له‌کبیه‌کی تیدا به‌دی بکری.

واته‌ لیته‌دا باسی بایه‌تی ره‌گه‌زه‌کانی هۆنراوه‌ ده‌کات و به‌یه‌کگرته‌ی هه‌ردوو ره‌گه‌ز (ناوه‌رۆک و روخسار) هۆنراوه‌ی پوخت و نایاب دێنیتته‌ به‌ره‌مه‌یتان.

٣- له‌ده‌ریای روون و ره‌وانبێژیدا، ئەدەب ده‌سه‌لاتیکه‌ی زۆر به‌رزوگرنگی هه‌بووه‌ و شاسواریکه‌ی سه‌رکه‌وتوو و بێ هاوتا بووه‌. بۆیه‌ ئەم جوژه‌ لێچوواندنه‌ی ده‌ستنیشان کردووه‌. هه‌روه‌ها له‌ چه‌ند دێرێکی تردا شانازی به‌لیته‌توویی و ره‌وانی هۆنراوه‌کانی ده‌کات و ده‌لێت:

ئە‌شعاری ئەدەب بو عر‌فا قسووتی ره‌وانن

خاسه‌ به‌سه‌دای لاله‌عوزاریکی خۆش ئاواز. (٢)

ته‌ماشای ده‌که‌ین ئەدەب هۆنراوه‌کانی به‌خۆراکی خواناسه‌کان ده‌زانی، چونکه‌ سه‌رچاوه‌کانیان له‌ ته‌نجامی زايله‌ی بلبلێکی ده‌نگ خۆشه‌وه‌ سازدراوه‌.

له‌ دێرێکی تردا نرخ و به‌های هۆنراوه‌کانی پیشان ده‌دا و ده‌لێت:

تا‌کو (ئه‌دەب) هاته‌ بیساتی سوخه‌ن

ره‌ونه‌قی بازاری سوخه‌نوه‌ر شکا. (٣)

له‌م دێره‌دا ئە‌وپه‌ری شانازیکردن به‌خۆی و هۆنراوه‌کانی پیشان ده‌دات.

ئ‌وه‌ دیار ده‌کات که‌ له‌سه‌رده‌مه‌که‌یدا کۆری ئە‌ده‌بیاتی ده‌به‌ست، شاعیره‌ به‌شداره‌کان ده‌که‌وتنه‌ شه‌ره‌ شیعری و مملاتنیکردن له‌گه‌ڵ به‌کتری. به‌لام کاتێ خۆی ئاماده‌ ده‌بوو شاعیرانی تر نه‌یان‌توانیوه‌ هاوشانیه‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ن له‌به‌ر سه‌ستی و لاوازی به‌ره‌مه‌کانیان، بۆیه‌ بازاریکانیان به‌شکاوی و بێ‌نرخ‌ی ناوه‌دات.

له‌ چه‌ند دێرێکی تردا له‌گه‌ڵ دیارکردنی ئاسستی هونه‌ر و به‌ره‌مه‌ی ئە‌ده‌بی له‌ سه‌رده‌مه‌که‌یدا، ئە‌وه‌ ده‌سه‌لمینێ که‌ هه‌میشه‌ هۆنراوه‌کانی نرخ‌ی تابه‌تیبیان هه‌یه‌ و

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٣٧.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٥٠.

(٣) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ١١.

(١) دیوانی ئەدەب، عبدالله به‌گی میسباح ددیوان، چاپی سییه‌مین، چاپخانه‌ی هه‌ولێر، ١٩٦٦، ل ١.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٩.

خەلک لییان ناسلەمینەوه، بەلکو بە پێچەوانەوه کربار و رهواجی زۆر ههیه و دهلیت:

مودهعی فهخری بهگهنج و گهوههره من گهنجی تهبع
پیاوی زانا تی دهگا کئی گهنجی زحاوی ههیه
دهفتهری فهزل و هونهر باوی نهما له عهدهدا
فازل ئەو نادانهیه ئەمـسـرۆ دوو دیناری ههیه
با نهکا قیمهت (ئهدهب) له عهسرهدا با لای هونهر
ههرجی لونی بیت مهتاعی تو خریداری ههیه. (۱)

له دوو دێری تردا (ئهدهب) بنههتی تاقیکردنهوه و معانات له نووسینهوهی
ههلبهستدا دهستنیشان دهکات و دهلیت:

شيعری من سوودی چیه بۆ ئەو کهسهی زهوقی نهی
نهغمهیی بولبول چ تهفریحیکه بۆ مهغزی عهقاب
سهدهزار ئەفسوس بۆ ئەهلی بلادی مه ئەدهب
قهدهبوو فرهقی بکهن کئی زهرکهره و کئی کهورهباب. (۲)

لیتهدا روو دهکاته ئەو کهسهی که چهشه و چێژی شيعری نییه، ناتوانی سوود له
شيعرهکهی وهربگرێ و بۆی دهست نادا، ههروهکو چۆن خۆبندن بلب سوودی نییه بۆ
میشکی قهلهرهشکه. لهگهڵ ئەوهشدا دهلی ههزار موخابن بۆ خهلکی ولاتی ئیمه که
جیاوازی له نیوان بهرهمی چاک و خراپ ناکهن.
ههروهها ئەدهب له تاقه دێریکی تردا راستهوخۆ بنههتی دزین و لاسایی نهکردنهوه
له وێژهدا بهریا دهکات و دهلیت:

با موددهعی له نهزمی (ئهدهب) دا نیشان بدات
کامی وهدهیه له کهس و، کامی موسسته عار! (۳)

لیتهدا قسه ئاراستهیی موددهعی دهکات و با بی بزانی شيعرهکانی ئەدهب، کامه
ئهمانهتی خهلکه و دزیوتی، کامهشی واتای له شيعری تر وهگرهوه؟
واتا: لیتهدا ئەدهب له موددهعی بی منهته و شانازی به شيعرهکانی دهکات که ههموو
زادهی بیری خۆیهتی و رهسه نایهتی پتوه دياره و له ناکامی تاقیکردنهوه و سروشتهکهی
ههلقولاوه و دوورن له لاساییکردنهوه و چاولیکردن.

(۱) سهراوهی پيشوو، ۳۸.

(۲) سهراوهی پيشوو، ل ۲۰.

(۳) محمهده علی قهره داغی (ههوازی ئەمجارهمان بهرینه بهر ئەدهب)، کۆشاری نووسهري کورد، ژ
(۱)، ئەپاری سالی ۱۹۷۹، ل ۵۹.

ئه نجام

دواي ئەم ههموو گهراڻ و سوورانه له گولزاره نايابهکانی ميژووی رهخهني کورديدا،
ئوميددهوارين مه بهستمان پيکايي له گهراڻ به شويڻ بيري رهخهني له لای ميلله تي
کورد. بي گومان له م بوارهدا ههولتيکی زۆرمان داوه و له ههموو پرويه کهوه له رهخه مان
کۆليوه تهوه، ئەمهش ئەوه ناگهيه ني که قهله مه که مان خۆي به ههموو کون و قوربنيکدا
کردبي و ههرجي ههبي له دونياي فراواني رهخه دا خستبي تهيه سهراغه ز.

له هيچ قوناعتيکی ليکۆلينه وه که ماندا ههستمان به دلته نگی و کۆت و زنجيره ي
گهراڻ به شويڻ زانباريدا نه کردوه و، نائوميديش نه يتوانيوه تارمايي ناله باري خۆي
به سهرا ماندا بکيشي و، بيروباوهره نه گونجاوه کانيش ريگاي ئەم کارهيان قونجرکه ريژ
نه کردوه، چونکه ئيمه خۆمان کرده پيشرهوي ئەم ههول و له ناخه وه ئەفندياري بووين
و ترووسکاييه کانی ته مومژي ليکۆلينه وه که يان رهوانده وه.

ئيمهش له م باوهره داين که ئەم کاره ريگاي زۆر ليکۆلينه وه بۆ پسپوراني هونه ره کانی
رهخه ني ئەدهبي جۆراوجۆر دهکاته وه. چونکه هه به شيک له م کاره شاياني ئەوه ي ههيه
بيته ليکۆلينه وه يه کي سه ره خۆي به پيتر.

شاعيره کافمان ئەسي خۆيان له ههموو مهيدانيکه وه تاوداوه و سه ره که وتوو و ليهاتوو
بوونه، چونکه ته ماشا دهکين له يه که سيدهدا ياخود له پارچه يه کدا چهند
مه به ستيکيان کۆکردۆته وه وهک شانازی و قاره مانی و دلداري و ئەقيني و وه سف و،
له گه ل ديارکردني چهند بۆچوونيکی رهخه ني. ههروه کو به درتيايي ئەو گه شته مان له گه ل
هۆنراوه ي (۱۰) شاعيري شاسواري کوردا که نزیکه ي چوار سه ده ي خاياندوه ئاشکرا
بووه که ئەم ئەنجامانه رهچاو بکهين و له کۆري رهخه ني کورديدا بيان چه سپينين.

له هۆنراوه ي کلاسيکی کورديدا گه ليک دپر بهرچاو دهکون که بۆن و دم دانتيکی
رهخه ني پتوه دياره.

ههروه کو به به لگه ي پتهو ئەوه مان داين کرد به هۆي دهستنيشان کردني ئەو چه شنه
نمونه نه که ئاوتنه يه کن بۆ ره نگدانه وه ي چه شه و چيژي هونه ري و پيوانه ي
دهستنيشان کردني په ي شاعير و چۆنيه تي وه ده سته پيناني رهوانبيژي په سند کراوه و
دهيان مه سه له ي هۆنراوه يي له م با به ته.

ئينجا گرنگترين بنهه تي رهخه ني له بهر تيشکی ئەو دپره هۆنراوانه دا که له نامه که دا
به کارمان هيتاوه. سيانزده بنهه تن که ئەمانه ن:

۱- بنهه تي دهستنيشان کردني سهراوه ي هۆنراوه.

سەرچاوهكان

سەرچاوهی كوردی

- ۱- علاءالدین سجادی، نرخ شناسی، بهغدا، ۱۹۷۰.
- ۲- محمهدی خال، فرههنگی خال، جزمی دووهم، سلیمانی، ۱۹۶۴.
- ۳- فاضل نظام‌الدین، ئه‌ستیره گه‌شه، فرههنگی کوردی-عه‌ریبه، بهغدا، ۱۹۷۶.
- ۴- د. کامل حسن البصیر، رهنه‌سازی میژوو و په‌په‌وی کردن، بهغدا، ۱۹۸۳.
- ۵- اسماعیل رسول، چهنه‌یاسیتیک ده‌ریاره‌ی ئه‌ده‌ب و رهنه‌ی ئه‌ده‌بی، بهغدا، ۱۹۸۱.
- ۶- علاءالدین سجادی، ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی، بهغدا، ۱۹۷۸.
- ۷- علاءالدین سجادی، ئه‌ده‌بی کوردی و لیکنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی، بهغدا، ۱۹۶۸.
- ۸- حسین علی شانوف، شیعی شاعیری کوردی هاوچه‌رخ عبدالله گۆزان، وه‌رگیتراشی شکور مصطفی، بهغدا، ۱۹۷۵.
- ۹- عزیز گه‌ردی، ئه‌ده‌ب و رهنه‌ی چاپی به‌که‌م، بهغدا، ۱۹۷۴.
- ۱۰- دیوانی عارفی ره‌بانی شیخ ئه‌حمدی جزیری، هه‌زار شهنه‌ی لی کردوو، تهران، ۱۹۶۱.
- ۱۱- دیوانا کرمانجی، عبدالرکیب یوسف، چاپی به‌که‌م، نه‌جه‌ف، ۱۹۷۱.
- ۱۲- مع‌عروف خه‌زنه‌دار، کیش و قافییه له شیعی کوردیدا، بهغدا، ۱۹۶۲.
- ۱۳- احمد خانی، مم و زین، تیکستا کریتیک و ترجما و پیشخبر م. ب. رۆدینکو، مسکوا، ۱۹۶۲.
- ۱۴- دیوانی نالی و فرههنگی نالی، لیکنه‌ی ئه‌ده‌بی و ساغکردنه‌وی. د. مارف خه‌زنه‌دار، بهغدا، ۱۹۷۷.
- ۱۵- دیوانی نالی، لیکنه‌ی ئه‌ده‌بی و لیکنه‌ی مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم و محمهدی مه‌لا که‌ریم، بهغدا، ۱۹۷۶.
- ۱۶- دبداری شیعی کلاسیکی کوردی، وتاری د. کامل بصیر (هۆنراوه‌ی کوردی و زاراوه‌ی کلاسیزم له رهنه‌سازی ئه‌وروپیدا) ناماده‌کردنی حه‌مه سه‌عید حه‌مه که‌ریم، بهغدا، ۱۹۸۶.
- ۱۷- د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی له ده‌فته‌ری نه‌مریدا، بهغدا، ۱۹۸۱.
- ۱۸- محمهدی مه‌لا که‌ریم، نالی له کلاورۆژنه‌ی شیعه‌کانیه‌وه، بهغدا، ۱۹۷۹.
- ۱۹- ئه‌مین فه‌یزی به‌گ، ئه‌نجوومه‌نی ئه‌دیبان، بهغدا، ۱۹۸۳.
- ۲۰- ره‌قیق حلمی، شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، چاپی دووهم، هه‌ولیر، ۱۹۸۸.
- ۲۱- دیوانی سالم، چاپی دووهم، هه‌ولیر، ۱۹۷۲.
- ۲۲- دیوانی کوردی، چاپی سێیه‌مین، هه‌ولیر، ۱۹۷۳.
- ۲۳- علاءالدین سجادی، میژوو ئه‌ده‌بی کوردی، چاپی دووهم، بهغدا، ۱۹۷۱.
- ۲۴- دیوانی مه‌وله‌وی، گۆرینی په‌رمیتر، چاپی دووهم، بهغدا.
- ۲۵- دیوانی مه‌وله‌وی کوردی، کۆکردنه‌وه و لیکنه‌ی ئه‌ده‌بی و له‌سه‌ر نووسینی، مه‌لا

۲- بنه‌رته‌ی مه‌به‌ست له هۆننه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا.

۳- ره‌گه‌زه‌کانی هۆنراوه.

۴- سه‌لیقه و سه‌نه‌تکاری له ئه‌ده‌بدا.

۵- تاقیکردنه‌وه و معانات له نووسینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا.

۶- لایه‌نه‌کانی هۆنراوه.

۷- هۆننه‌وه‌ی هۆنراوه به‌زمانی بێگانه و به‌زمانی کوردی.

۸- به‌راوردکاری له ئه‌ده‌بدا.

۹- داھینان و خوێنکردن و لاسایی نه‌کردنه‌وه.

۱۰- ده‌ستنیشانکردنی ره‌وانبێژی تابه‌تی به‌زمانی کوردی.

۱۱- دزین له وێژه (ئه‌ده‌ب) دا.

۱۲- رهنه‌ی ره‌سه‌ن و رهنه‌ی نا‌به‌ج.

۱۳- نه‌مری هۆنراوه و شاعیر.

ئهم بنه‌رته‌تانه که له هۆنراوه‌ی کوردیدا هێمایان بۆ کراوه له‌لایه‌ن شاعیره کلاسیکیه‌کاناندا، واته مه‌لای جزیری و ئه‌حمهدی خانی و نالی و سالم و کوردی و مه‌وله‌وی و حاجی قادری کۆبی و مه‌حووی و شیخ ره‌زا و ئه‌ده‌ب (میسباح ددیوان) دا، وه‌نه‌بیت هه‌موویان ئهم بنه‌رته‌تیبانه‌یان به‌کارهێنا، به‌هه‌ر به‌کێکیان چهنه‌ بنه‌رته‌تیبکیان سازاوه. به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی گشتی توانیمان ئهم ره‌گه‌زانه‌ بدۆزینه‌وه و له‌م نامه‌به‌دا بیان چه‌سپین.

بێ گومان ئهم کاره‌مان بۆ ده‌ستنیشانکردنی سه‌ره‌تا‌کانی رهنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی به‌هه‌نگاوێک دا‌هێنا. هه‌رچه‌نده‌ ساده و ساکاری پێوه‌ دیاره و زیاتر لایه‌نی فیکری پیشان ده‌دا. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نابیت به‌هیچ کلۆجیک فه‌رامۆش بکری و پشتگوێ بخری. چونکه ئهم بنه‌رته‌تیبانه‌ نیشانی پته‌وه‌ ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه‌ بۆ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ بیره‌ی که هۆنراوه‌ی کلاسیکیان رێچه‌که‌یه‌کی راست و راسته‌قینه‌ی گرتۆته‌ به‌ر. چونکه له‌ راستیدا پرسیارێک هه‌میشه‌ دیته‌ کایه‌وه. ئایا ئهم ئه‌ده‌به‌ کلاسیکیه‌مان چۆن پێگه‌یشتوه؟ ئایا به‌ره‌مه‌که‌ی هاتۆته‌ کایه‌وه؟ یاخود له‌ هه‌موو پرۆیه‌که‌وه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکری ئه‌موکوری ئه‌وتۆی تیدا به‌دی ناکری که شایانی باس بیت!. ئینجا لێره‌دا ده‌بی ئه‌وه‌ بزانی که له ئه‌نجامی شاره‌زابوونی شاعیره‌کانمان له هه‌موو دیارده‌ و گۆرینی ئه‌ده‌بی که پرۆی داوه له ئه‌ده‌بیاتی دراوسێدا، ئه‌ده‌به‌که‌ هاتۆته‌ کایه‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌وانیش بیرورای خۆیان ده‌رپه‌وه‌ به‌رامبه‌ر به‌ره‌مه‌ی خۆیان و شاعیرانی له‌مه‌وبه‌ریان و توانیویه‌ ئه‌وه‌ بنه‌رته‌تیبانه‌ بسله‌مینه‌وه.

عبدالکریمی مدرس، بەغدا، ۱۹۶۱.

۲۶- دیوانی حاجی قادری کۆبی، لیکۆلینەووی سەردار حەمید میران و کەزیم شەرەزا، بەغدا، ۱۹۸۶.

۲۷- دیوانی شیخ پەزای تالەبانی، عەلی تالەبانی، بەغدا، ۱۹۴۶.

۲۸- دیوانی مەحوی، (مەلا محەمەدی کوری مەلا عوئمانی بالخی) لیکدانەووی و لیکۆلینەووی مەلا

عبدالکریمی مدرس و محەمەدی مەلا کەزیم، چاپی دووەم، بەغدا، ۱۹۸۴.

۲۹- دیوانی ئەدەب، عبداللە بەگی میسباح الدیوان، چاپی سینیەمین، هەولێر، ۱۹۶۶.

گۆنارەکان

۱- سەرفراز علی نەشەندی، رەخنا دەقلو، گۆناری بەیان، ژ (۱۴۹)، بەغدا، ۱۹۸۸.

۲- د. کامل بصیر، لاساییکردنەووی و رەسەنی لە رەخنەسازی کوردیدا، گۆناری کۆری زانیاری عێراق (دەستەوی کورد) بەرگی هەشتەم، بەغدا، ۱۹۸۱.

۳- د. ئەمین موتایچی، شاعیرانی کورد و ئەدەبیاتی فارس، گۆناری کۆلیتی ئەدەبیات، ژ (۱۶)، بەغدا، ۱۹۷۳.

۴- دوکتۆر عیزەدین مستەفا رەسوول، خانی و رەخنە ئەدەبی کوردی، نووسەری کورد، ژ (۵)، بەغدا، ۱۹۷۲.

۵- د. کامل بصیر، بئەرتیبەکانی رەخنەسازی و ھۆنراوی دێرینی کوردی، گۆناری کۆری زانیاری عێراق (دەستەوی کورد) بەرگی حەوتەم، بەغدا، ۱۹۸۰.

۶- محەمەدی مەلا کەزیم، پیرەمێرد نالی ھەلدەسەنگین، گۆناری بەیان، ژ (۳۵)، نیسان سالی ۱۹۷۶.

۷- محەمەد علی قەرەداغی (ھەواری ئەمجارەمان بەرینە بەر ئەدەب)، گۆناری نووسەری کورد، ژ (۱)، ئەباری سالی ۱۹۷۹.

أسماء المصادر العربية

- ١- د. سهير القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، القاهرة، ١٩٥٩.
- ٢- الدكتورة هند حسين طه، النظرية النقدية عند العرب، عمان، ١٩٨١.
- ٣- تزفيتان تودوروف، نقد النقد، ترجمة د. سامي سويدان، مراجعة د. دلبيبان سويدان، بغداد، ١٩٨٦.
- ٤- الدكتور علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، الطبعة الثانية، بغداد، ١٩٨٣.
- ٥- د. شوقي ضيف، النقد، الطبعة الثانية، القاهرة، ١٩٥٤.
- ٦- د. محمد مندور، الادب وفنونه، الطبعة الثانية، القاهرة، ١٩٧٤.
- ٧- حنا الفاخوري، تاريخ الادب العربي، بيروت، ١٩٦٠.
- ٨- د. محمد مندور، الادب والنقد القاهرة، ١٩٤٨.
- ٩- د. محمد التويهي، النقد الادبي الحديث.
- ١٠- كارلوني وفيلو، النقد الادبي، ترجمة كيتي سالم، بيروت، ١٩٧٤.
- ١١- د. عبد الجبار المطلبي، الشعراء نقاداً، دراسات في الادب الاسلامي والاموي، بغداد ١٩٨٦.
- ١٢- د. عبد الجبار المطلبي، مواقف في الادب والنقد، بغداد، ١٩٨٠.
- ١٣- د. احمد بدوي، أسس النقد الادبي عند العرب، الطبعة الاولى، القاهرة، ١٩٥٨.
- ١٤- امين سلامة، ترجمة كوميديات، اريستوفانيس، المجلد الاول، وزارة الثقافة والفنون، بغداد، ١٩٧٨.
- ١٥- د. احمد امين، النقد الادبي، الطبعة الرابعة، بيروت، ١٩٦٧.
- ١٦- ديوان بن مقبل، تحقيق د. عزة حسن، دمشق، ١٩٦٢.
- ١٧- ديوان كعب بن زهير، شرح السكري، ابو سعيد الحسن بن الحسين، القاهرة، ١٩٥٠.
- ١٨- ديوان النابغة الذبياني، مصطفى صادق الرافعي، بيروت، ١٩٦٠.
- ١٩- جمهرة اشعار العرب، لابي زيد محمد بن الخطاب القرشي، تحقيق علي محمد البجاوي، القاهرة، ١٩٢٦.
- ٢٠- د. احسان النص، حسان بن ثابت، مصر، ٩٧٤.
- ٢١- أسكوت جيمس، صناعة الادب وبعض مبادئ النقد في ضوء النظريات النقد القديمة والحديثة، ترجمة هاشم الهنداوي، مراجعة د. عزيز المطلبي، بغداد ١٩٨٦.
- ٢٢- د. احمد مطلوب، دراسات بلاغية ونقدية، بغداد، ١٩٨٠.
- ٢٣- الامام ابي منصور الثعالبي، الرسالة الاولى، الايجاز والاعجاز، بيروت، ١٣٠١هـ.
- ٢٤- احمد الهاشمي، جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدع، بيروت.
- ٢٥- البيان والتبيين، للجاحظ، تحقيق وشرح عبدالسلام محمد هارون، الطبعة الخامسة، القاهرة، ١٩٨٥.

٢٦- رشيد فندي، مناقشات حول خاني، دراسة نقدية، بغداد، ١٩٨٦.

٢٧- القرآن الكريم، سورة الشعراء، الآية (٢٢).

٢٨- د. احمد كمال زكي، النقد الادبي الحديث اصوله واتجاهاته، القاهرة، ١٩٧٢.

٢٩- محمد عبد الرؤوف المناوي، فيض التقدير، مصر ١٩٣٨.

٣٠- ارسطو طاليس، فن الشعر، ترجمه عن اليونانية وشرحه وحقق نصوصه د. عبدالرحمن بدوي،

الطبعة الثانية، بيروت، ١٩٧٣.

٣١- القرآن الكريم، سورة البقرة.

سهرچاوهی ئینگلیزی

- (1) Ed. Doniach, w. s. The concise oxford English- Arabic Dictionry oxford universtiy press, 1982.
- (2) Ed. Hornby, A. s. oxford Advanced learner s Dic- tionary of current Eng- lish, oxford universtiy pr-ess, 1974.
- (3) coles Editorial Boord, Dictionary of litrary, perms.
- (4) Ed. The National lexicographic Boord, Albert, H. more head, The new American Rogets, college, The esaurus, U. S A. January,

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له ساڵی ۲۰۰۳

- ۱۷: ۱۹۳ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مینى سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.
- ۱۸: ۱۹۴ - الإنتفاضات البارزانية. تألیف: کاس قفطان.
- ۱۹: ۱۹۵ - گۆرانیبیژه نهمه‌کان - به‌شى دووهم. دانانی: باکوری.
- ۲۰: ۱۹۶ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۱: ۱۹۷ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۲: ۱۹۸ - کۆچره... کۆچره. عه‌بدوڵلا سه‌راج.
- ۲۳: ۱۹۹ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل.
- ۲۴: ۲۰۰ - به‌فریا ئەشکه‌وتی مراز. ره‌زا سه‌یید گۆل به‌رنجی.
- ۲۵: ۲۰۱ - خاتوون T. رۆمان: میلان کوندی‌را. وه‌رگێرانی له‌ فرەنسبیه‌وه. د. ئەحمەدی مه‌لا.
- ۲۶: ۲۰۲ - په‌یام بۆ گریکستان. نیکۆس کازانتزاکیس. یاده‌وه‌ری. وه‌رگێرانی له‌ فارسییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌رده‌اغی.
- ۲۷: ۲۰۳ - فرانسيسکۆس قه‌دیسی من. رۆمان. نیکۆس کازانتزاکیس. وه‌رگێرانی له‌ سویدییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌رده‌اغی.
- ۲۸: ۲۰۴ - ناوی کتیب: ژبان و به‌ره‌مه‌کانی ئیسماعیل حه‌قی شاوه‌یس. کۆکردنه‌وه و پێشه‌کی: ئومید ناشنا
- ۲۹: ۲۰۵ - په‌یدا‌بوونی ره‌خه‌ی ئەده‌بی له‌ شیعی کلاسیکی کوردیدا. عه‌بدوڵلا یاسین نامیدی.

- ۱: ۱۷۷ - بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام
- ۲: ۱۷۸ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تألیف: أحمد إسماعیل إسماعیل
- ۳: ۱۷۹ - بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وه‌رگێرانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خۆشناو.
- ۴: ۱۸۰ - کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌تیکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان له‌ ساڵی ۲۰۰۲دا.
- ۵: ۱۸۱ - من مه‌باباد الی اراس. ترجمه من الفارسية الی الكردية: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربية: شاخوان کرکۆکی.
- ۶: ۱۸۲ - ته‌می سه‌ر خه‌رند. رۆمان. شپێزاد هه‌سه‌ن.
- ۷: ۱۸۳ - بارگه‌ی یاران. سه‌رجه‌می شیعی هیمن.
- ۸: ۱۸۴ - هه‌واری خالی. سه‌رجه‌می نووسینی هیمن.
- ۹: ۱۸۵ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.
- ۱۰: ۱۸۶ - پیاویکی شه‌یقه‌ ره‌شی پالتۆره‌شی پیتا‌لو شین. رۆمان: د. فه‌ره‌اد پیریال.
- ۱۱: ۱۸۷ - هه‌یه‌. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدوڵلا.
- ۱۲: ۱۸۸ - ئاقیستا - له‌میتزیه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وه‌رگێرانی و لیکۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.
- ۱۳: ۱۸۹ - خه‌نجه‌ره‌ زێرینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وه‌رگێرانی له‌ ئەلمانیه‌یه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدووه‌حمان دزه‌یی. بژارکردن و دا‌رشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری.
- ۱۴: ۱۹۰ - الجیش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکیبه‌. تنظیمه‌. أسلحه‌ته‌. به‌حریته‌. و أبرز المعارك التي خاضها). تألیف: الأستاذ الدكتور محسن محمد حسین.
- ۱۵: ۱۹۱ - کورد و کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌باری رۆشنبیری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و جوگرافی کوردستان، ساڵی ۱۹۲۳ له‌ فه‌له‌ستین به‌ئینگلیزی چاپ کراوه‌. نووسینی: کۆمه‌لیک له‌ پسپۆزان و ئەفسه‌رانی سیاسی ئینگلیز. وه‌رگێرانی: حسین عوسمان نیرگسه‌جاری و حسین ئەحمەد جاف.
- ۱۶: ۱۹۲ - ئەنفال و ئافه‌رتی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.